

บทสรุปกระบวนการเอชไอเอชุมชน กรณี โรงไฟฟ้าถ่านหิน–เขาหินซ้อน

หนังสือ "อาหาร–ถ่านหิน จุดตัดการพัฒนาบนพื้นที่เกษตรกรรม พนมสารคาม-สนามชัยเขต" เล่มนี้ มาจากกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของกลุ่มคนที่มีความห่วงกังวลว่าจะได้รับผลกระทบจาก การดำเนินโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนที่ใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง 600 เมกะวัตต์ ของ บริษัทเนชั่นแนล เพาเวอร์ ซัพพลาย จำกัด (มหาชน) ซึ่งอยู่ระหว่างการขอใบอนุญาตดำเนินการ ในพื้นที่ ต.เขาหินซ้อน อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา จึงได้ชวนกันลงมือทำการประเมินผลกระทบ ต่อสุขภาพด้วยตัวพวกเขาเอง เรียกปฏิบัติการนี้ว่า "เอชไอเอชุมชน" โดยมีหน่วยงานและนักวิชาการ ภายนอกเป็นที่ปรึกษา

กลุ่มคนเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร เช่น สมาชิกเครือข่ายเกษตรทางเลือก จ.ฉะเชิงเทรา กลุ่มเกษตรอินทรีย์ อ.สนามชัยเขต เครือข่ายวนเกษตร กลุ่มคุ้มครองบางคล้า ชาวสวนมะม่วง ชาวบ้านที่ปลูกเห็ดฟาง ดังนั้นขอบเขตการนิยามสุขภาพและปัจจัยกำหนดสุขภาพ จึงจำเพาะกับ วิถีของชุมชนเกษตร มิได้หมายถึงชุมชนโดยทั่วไปที่จัดตั้งตามลักษณะทางกายภาพของพื้นที่

กว่า 2 ปีที่เรียนรู้ร่วมกันผลลัพธ์ที่ได้ไม่เพียงรายงานฉบับหนึ่งหรือข้อมูล หลักฐาน ที่จัดส่ง ไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตโรงไฟฟ้าใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเท่านั้น หากแต่ มากไปกว่านั้นคือ ความชัดเจนของศักยภาพพื้นที่ในฐานะพื้นที่ผลิตอาหารและภาพอนาคตชุมชน ที่อยากเห็น อยากเป็น ตลอดจนแนวทางการพัฒนาที่จะมุ่งไปสู่การเป็นชุมชนสุขภาวะ

จุดเริ่มต้น

ประมาณปี พ.ศ.2551 ภายหลังที่ชาวบ้านทราบข่าวว่าจะมีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน 600 เมกะวัตต์ จึงได้คัดค้านและต่อต้านในหลายวิธีเพื่อปกป้องสิทธิของตนในการอยู่ในสิ่งแวดล้อม และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ ทั้งการประท้วง ปิดถนน ยื่นเรื่องไปยังหน่วยงานต่างๆ ฟ้อง ศาลปกครอง รวมทั้งมีการถวายฎีกา จนวันที่ 4 ตุลาคม 2553 เครือข่ายติดตามผลกระทบจาก โครงการโรงไฟฟ้าฯ ได้ตัดสินใจยื่นหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เพื่อขอ ใช้สิทธิตามมาตรา 1 พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.2550 ขอให้มีการประเมินผลกระทบ ด้านสุขภาพจากโครงการดังกล่าว

1. การกลั่นกรองความจำเป็นในการทำเอชไอเอ (Screening)

วันที่ 19 พฤศจิกายน 2553 ศูนย์ประสานงานการพัฒนาระบบและกลไกการประเมิน ผลกระทบด้านสุขภาพ ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) ได้ ลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมพร้อมกับพูดคุยกับกลุ่มผู้ขอใช้สิทธิเพื่อกลั่นกรองความจำเป็นในการ ประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ ในเบื้องต้นพบว่าโครงการนี้จัดอยู่ในประเภทโครงการที่อาจจะ

กระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา 67 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ทั้งนี้ มลพิษของโรงไฟฟ้าถ่านหิน อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงปัจจัย
กำหนดสุขภาพของชุมชน ทั้งทางด้านคุณภาพอากาศ เสียง น้ำ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงด้าน
เศรษฐกิจและสังคมของชุมชนใกล้เคียงโรงไฟฟ้าอีกด้วย อาจมีผลกระทบด้านลบต่อกลุ่มด้อย
โอกาส โดยเฉพาะกลุ่มคนยากจนที่พึ่งพาอาหารธรรมชาติในลุ่มน้ำคลองท่าลาด ดังนั้นการทำ
เอชไอเอจะช่วยให้ภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับการแสวงหา
ข้อมูล หลักฐาน ที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจโครงการ ซึ่งจะช่วยให้การตัดสินใจของหน่วยงาน
อนุญาตเป็นไปอย่างรอบคอบรอบด้านมากขึ้น

ทั้งนี้พบว่ามีทางเลือกในการทำเอชไอเอ 3 ระดับคือ 1) การทำเอชไอเอในระดับแผนพัฒนา การผลิตไฟฟ้า (แผน PDP) ซึ่งเป็นที่มาของโรงไฟฟ้าแห่งนี้ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันได้มีนักวิชาการ หลายองค์การ ทำการศึกษา และมีข้อเสนอแนะทางเลือกและผลักดันแผน PDP ที่เป็นผลดีต่อ สุขภาพของประชาชนมากที่สุดแล้ว หากแต่ยังคงอยู่ในระหว่างการเจรจาต่อรองในกระบวนการ นโยบายสาธารณะ 2) ระดับโครงการ แต่เนื่องจากโครงการนี้จัดอยู่ในประเภทที่อาจส่งผลกระทบ ต่อชุมชนอย่างรุนแรง ต้องดำเนินงานตาม ม.67 วรรคสอง ซึ่งต้องทำเอชไอเอตามประกาศของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งทางบริษัทเนชั่นแนล เพาเวอร์ ชัพพลาย จำกัด (มหาชน) ได้ว่าจ้างที่ปรึกษาคือบริษัทแอร์เซฟ จำกัด ร่วมกับคณาจารย์ภาควิชาเวชศาสตร์สังคม และสิ่งแวดล้อม คณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นผู้ดำเนินการ และ 3) ระดับ ชุมชนกรณีนี้ ชุมชนจะเป็นผู้ทำเอชไอเอเอง โดยมีนักวิชาการที่เป็นที่ปรึกษา ซึ่งข้อมูล หลักฐาน จากการทำเอชไอเอชุมชน จะช่วยให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบเข้าไปมีส่วนร่วมให้ความเห็นใน กระบวนการทำ EHIA ของทางบริษัทที่ปรึกษาได้อย่างมีความหมาย แม้ว่าจะผ่านขั้นตอนการทำ public scoping ไปแล้ว ก็ยังสามารถเข้าไปร่วมนำเสนอข้อมูลในขั้นตอนของการประเมิน ผลกระทบและขั้นตอนของการทำ public review ได้ ซึ่งจะช่วยให้รายงาน EHIA มีความสมบูรณ์ และสอดคล้องกับความเป็นจริงของชุมชนได้มากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาของคณะ ผู้ชำนาญการพิจารณารายงาน EHIA รวมถึง คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานด้วย

ในการประชุม คณะกรรมการพัฒนาระบบและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ ครั้งที่ 7/2553 วันศุกร์ที่ 3 ธันวาคม 2553 ที่มีนายแพทย์วิพุธ พูลเจริญ เป็นประธานการประชุม ได้มีมติเห็นชอบสนับสนุนการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพในรูปแบบการประเมินผลกระทบ ด้านสุขภาพโดยชุมชน (Community Health Impact Assessment: CHIA) ซึ่งสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้ร้องขอใช้สิทธิที่ต้องการให้ สช. สนับสนุนการทำเอชไอเอชุมชน เพื่อเป็นการ เตรียมความพร้อมด้านข้อมูล หลักฐาน ผลกระทบต่อสุขภาพชุมชน ในการเข้าไปมีส่วนร่วมเสนอ ความเห็นในกระบวนการ EHIA ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การกำหนดขอบเขตการทำเอชไอเอชุมชน (Community Scoping)

กระบวนการเอชไอเอชุมชน เริ่มต้นจากประชุมกลุ่มย่อยร่วมกับชาวบ้านซึ่งส่วนใหญ่เป็น เกษตรกร เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการอนุมัติอนุญาตโครงการโรงไฟฟ้า กฎหมาย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมกับชี้ให้เห็นว่าขณะนี้โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินเขาหินซ้อนอยู่ใน ขั้นตอนไหน และชุมชนจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการแต่ละขั้นจนถึงการตัดสินใจได้อย่างไรบ้าง จากนั้นทำความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดโครงการโดยศึกษาข้อมูลจากรายงานอีไอเอของบริษัท ที่เคยผ่านความเห็นชอบจาก สผ. ไปแล้วเป็นหลัก จากนั้นได้เปิดโอกาสให้ชาวบ้านได้แสดงข้อ ห่วงกังวลซึ่งพบว่ามีหลายด้าน เช่น ผลกระทบต่อน้ำ กล่าวคือจะทำให้เกิดภาวะฝนกรด น้ำไม่ พอใช้ รวมถึงการปล่อยก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่สร้างมลพิษทางอากาศ ทำให้พืชผลทางการ เกษตรเสียหาย เกิดการเจ็บป่วย อาจทำให้มีแรงงานต่างถิ่นเข้ามาทำงานและอยู่อาศัยในพื้นที่ มากขึ้นซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ขั้นตอนต่อมาได้มีการนัดหมายทำแผนที่ชุมชน เพื่อให้เห็นขอบเขตพื้นที่และประเด็นในการ ศึกษาให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยมีตัวแทนจากหมู่บ้านต่างๆ เช่น บ้านยางแดง บ้านแหลมเขาจันทร์ บ้านบางพะเนียง บ้านบางมะเฟือง บ้านท่าม่วง บ้านสระไม้แดง บ้านอ่างทอง และบ้านหนองคล้า มานั่งวาดแผนที่หมู่บ้านของตนเองก่อน แล้วค่อยเอามาต่อกันให้เห็นภาพรวมของหลายหมู่บ้าน และลากเส้นถนน ลำห้วย คลองชลประทาน ฯลฯ ให้เชื่อมต่อกันแผนที่ที่ชาวบ้านวาดด้วยมือตนเอง แม้จะดูไม่เป็นทางการ แต่ทำให้เราเห็นความเชื่อมโยงของวิถีชีวิตของชาวบ้านที่อาศัยพึ่งพาน้ำ จากคลองสียัด และคลองระบม ภาพสายน้ำสีฟ้าเส้นเล็กๆ ดูมีความหมายและคุณค่าขึ้นมาทันที เมื่อได้ถูกลากผ่านที่นาและบ้านเรือน บางจุดเป็นแนวไผ่ป่าที่ชาวบ้านเข้าไปเก็บหน่อไม้ บางจุด ใหลผ่านวัด ผ่านโรงเรียน หลายจุดมีประปาหมู่บ้านตั้งอยู่ไม่ห่างลำคลอง ชาวบ้านบอกว่าแผนที่ ชุมชน ต่างจากแผนที่ที่อยู่ในรายงานของโครงการ ซึ่ง ไม่เห็นที่นา บ้านคน วัด โรงเรียน ไม่เห็น ชีวิต ทั้งที่ความจริงแล้วบนพื้นที่เหล่านั้นมีผู้คนอยู่อาศัย มีแปลงนา มีแปลงเห็ดฟาง มีแปลงผักอินทรีย์

23 พฤษภาคม 2554 จากแผนที่วาดมือได้แปลงเป็นภาพกราฟฟิค แล้วให้ชุมชนได้ช่วยกัน ตรวจสอบความถูกต้องของแผนที่อีกครั้ง สิ่งที่น่าสนใจ คือ มีการเพิ่มเส้นคลองชลประทาน มีการ ปรับแก้เพิ่มหมู่บ้านอื่นๆ เข้ามา เช่น บ้านกระบกเตี้ย บ้านห้วยน้ำใส เพราะเมื่อได้เห็นข้อมูลแล้ว รู้สึกว่าต้องการเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องนี้ อยากมีบ้านของตนเองบันทึกอยู่ในแผนที่นี้ เราพบว่าชาวบ้าน ที่ไม่ได้มาร่วมวาดแผนที่ในครั้งก่อน แต่ก็สามารถชื้บอกได้ว่าบ้านตัวเองอยู่ตรงไหน เด็กบางคน สามารถบอกได้ว่าบ้านหลังนี้เป็นบ้านของใคร

จากแผนที่ชุมชน ทำให้ได้ใจทย์การศึกษาผลกระทบต่อสุขภาพที่ชัดเจนขึ้น โดยมุ่งไปที่ปัจจัย กำหนดสุขภาพที่สำคัญของเกษตรกรลุ่มน้ำคลองท่าลาด 2 เรื่อง คือ 1) ผลกระทบต่อระบบน้ำ ของลุ่มน้ำคลองท่าลาด และ 2) ผลกระทบต่อระบบเกษตร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 เรื่องย่อยคือ เกษตร อินทรีย์ เห็ดฟาง และมะม่วง

- 3. การเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และวิเคราะห์ผลกระทบ (Appraisal) ดำเนินการดังนี้
- 3.1 ทบทวนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองท่าลาด โดยใช้ เทคนิคเส้นเวลา (Timeline) ศึกษาศักยภาพของพื้นที่และทรัพยากรน้ำทั้งปริมาณและคุณภาพ
- 3.2 ศึกษาข้อมูลโครงการโรงไฟฟ้าฯ นโยบายและแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้า มลพิษ และพิษวิทยา และกรณีศึกษาผลกระทบต่อสุขภาพจากโรงไฟฟ้าถ่านหินที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ
- 3.3 เก็บรวบรวมข้อมูล เกษตรอินทรีย์ มะม่วง และเห็ด โดยการประชุมกลุ่มย่อยกับเกษตรกร แต่ละประเภท เพื่อทำแผนที่แปลงผัก มะม่วง เห็ด รวบรวมข้อมูลปริมาณการผลิตและส่งขายไป ทั้งในและต่างประเทศ การสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับชุมชน ทบทวนแนวคิด หลักการและคุณค่า เกณฑ์มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ทำแผนที่ระบาดวิทยากรณีการล้มสวนมะม่วง ที่อยู่ใกล้กับเขต ประกอบการอุตสาหกรรมพนมสารคาม 304

ทั้งหมดนี้ มุ่งเน้นการเก็บข้อมูล หลักฐานเชิงประจักษ์โดยการสำรวจพื้นที่ ประกอบกับศึกษา เอกสารหลักฐานของทางราชการ บันทึกของชุมชน เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การประชุมกลุ่มย่อย การสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก และมีกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยชุมชน

4. การตรวจสอบผลการศึกษา (Reviewing)

ข้อค้นพบเบื้องต้นได้ถูกรวบรวม เป็นเอกสาร (ร่าง) ความมั่นคงทางอาหาร กับ พลังงาน ถ่านหิน : ความขัดแย้งบนพื้นที่เกษตรกรรมและวิถีชุมชนคนลุ่มน้ำคลองท่าลาด และจัดเวทีเมื่อ วันอาทิตย์ที่ 21 สิงหาคม 2554 ณ หอประชุมวิทยาลัยการอาชีพพนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา นำเสนอ เพื่อให้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการ และประชาชนในพื้นที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยกันตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูล รวมถึงให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (Public Review) จากเวทีมีข้อยืนยันที่ชัดเจนว่าปัจจุบันน้ำในลุ่มน้ำคลองท่าลาดไม่พอใช้ ดังนั้น หากโรงไฟฟ้าจะขอส่วนแบ่งน้ำไปใช้ปีละ 11 ล้านลูกบาศก์เมตร ย่อมจะมีปัญหาตามมาโดยเฉพาะ ความขัดแย้งจากการแย่งชิงน้ำ และมีปัญหาในเชิงคุณภาพของน้ำ ในส่วนประเด็นเกษตรได้มี ข้อเสนอให้ศึกษาเพิ่มเติมโดยเฉพาะความอ่อนไหวของพืชแต่ละชนิดต่อมลพิษโรงไฟฟ้าถ่านหิน

ภายหลังที่ได้มีการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม และประชุมปรึกษาผู้เชี่ยวชาญแต่ละประเด็นโดยเฉพาะ เรื่องน้ำและเห็ดฟางแล้วจึงได้มีการสรุปเป็นเอกสาร (ร่าง) อาหาร–ถ่านหิน จุดตัดการพัฒนาบน พื้นที่เกษตรกรรม พนมสารคาม–สนามชัยเขต นำเสนอต่อนักวิชาการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (Expert Review) เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2555 ที่อาคาร สุขภาพแห่งชาติ โดยมี ผศ.นพ.ปัตพงษ์ เกษสมบูรณ์ อาจารย์ประจำคณะแพทยศาสตร์ ม.ขอนแก่น และกรรมการพัฒนาระบบและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ เป็นประธานการประชุม มีผู้มาร่วมให้ข้อคิดเห็น ได้แก่ ผู้แทนกรมโรงงาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการ พลังงาน นักวิจัยจากมูลนิธินโยบายสุขภาวะ นักผังเมืองจากเครือข่ายวางแผนและผังเมืองเพื่อ สังคม นักกฎหมายจากโครงการนิติธรรมสิ่งแวดล้อม ผู้แทนจากกรีนพีช และสื่อมวลชนที่สนใจ

5. การผลักดันเข้าสู่กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making)

ต่อมาได้นำเสนอผลการศึกษาที่ปรับปรุงตามข้อเสนอของนักวิชาการแล้ว ในการประชุม ของคณะกรรมการพัฒนาระบบและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ ครั้งที่ 5/2555 วันที่ 22 มิถุนายน 2555 ที่ สช. โดยมี นพ.วิพุธ พูลเจริญ เป็นประธานการประชุม ทั้งนี้คณะ กรรมการมีมติเห็นชอบให้เสนอรายงานการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพโดยชุมชน กรณีโรงไฟฟ้า ถ่านหิน 600 เมกะวัตต์ จ.ฉะเชิงเทรา ต่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (คสช.) เพื่อพิจารณาส่ง ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาประกอบการตัดสินใจตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ของตนเองต่อไป และให้ สช. ประสานงานกับหน่วยงานในพื้นที่ทั้งส่วนราชการ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น นักวิชาการ และชุมชน เพื่อจัดกลไกในการแก้ไขปัญหาผลกระทบเดิมที่มีอยู่ เช่น การไม่ติดดอก หรือ ช่อไหม้ของมะม่วง การปนเปื้อนโลหะหนักในแหล่งน้ำ เป็นต้น รวมถึงการ มองอนาคตของลุ่มน้ำคลองท่าลาดเพื่อวางกรอบการพัฒนาที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ต่อไป ซึ่งเรื่องนี้ได้ถูกบรรจุในระเบียบวาระการประชุมของคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ในวันที่ 20 กรกฎาคม 2555 นี้ ที่อาคารสุขภาพแห่งชาติ

อนึ่ง ในขณะที่ยังไม่มีการประชุมคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานนโยบายและ แผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ได้มีกำหนดนัดหมายการประชุมของคณะกรรมการ ผู้ชำนาญการ (คชก.) เพื่อพิจารณารายงาน EHIA โครงการนี้ในวันที่ 12 กรกฎาคม 2555 ซึ่ง ก่อนการประชุม คชก. ได้ลงพื้นที่เพื่อศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม ทำให้ทีมเอชไอเอชุมชนได้มีโอกาส นำเสนอข้อมูลต่อ คชก. ได้โดยตรง และในการประชุมนี้ ทาง สผ.ได้นำเอกสารการทำเอชไอเอ ชุมชนเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา รวมถึงเปิดโอกาสให้ผู้แทน สช. ได้เข้าร่วมชี้แจงข้อมูลด้วย สรุปว่า คชก. ยังไม่เห็นชอบรายงานอีเอชไอเอของโครงการนี้

สรุปจากการทำเอชไอเอชุมชน พบว่า

1. พื้นที่ ต.เขาหินซ้อน ในอดีตเป็นป่าที่สมบูรณ์ นโยบายสัมปทานป่าไม้ ทำให้พื้นที่ป่า หมดไป มีการส่งเสริมให้ปลูกพืชเชิงเดี่ยว ทำให้ผืนดินและแหล่งน้ำเสื่อมโทรม ชาวบ้านมีปัญหา เรื่องความมั่นคงทางด้านอาหาร เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จในพื้นที่นี้ชาวบ้านจึงได้ ถวายที่ดินให้สร้างพระตำหนัก แต่พระองค์ได้ใช้ที่ดินแปลงนั้นทำเป็นศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขา หินซ้อนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในช่วงเวลาเดียวกันนั้น พ่อเกษม เพชรนที ซึ่งเป็นนักพัฒนาชุมชน ก็ได้เข้าไปทำงานในพื้นที่นี้เพื่อส่งเสริมให้ชาวบ้านพึ่งตนเองได้ และมีความมั่นคงทางอาหาร โดยทำเกษตรกรรมทางเลือก ต่อมามีการก่อตั้งกลุ่มเกษตรอินทรีย์ อ.สนามชัยเขต ซึ่งเป็นแหล่ง เรียนรู้ที่สำคัญทั้งในและต่างประเทศ เป็นจังหวะเดียวกันกับพ่อผู้ใหญ่วิบูลย์ เข็มเฉลิม ซึ่งประสบ ความล้มเหลวจากการทำเกษตรเชิงเดี่ยวก็หันกลับมาพลิกฟื้น ส่งเสริมเรื่องวนเกษตร นอกจากนี้ ในพื้นที่นี้ยังมีชื่อเสียงด้านการปลูกมะม่วงส่งขายต่างประเทศอีกด้วย อีกทางหนึ่ง พื้นที่นี้ก็มีการ

ขยายตัวและเป็นแหล่งเพาะกล้ายูคาลิปตัสขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตเยื่อกระดาษ ประกอบกับนโยบายการพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออก ทำให้อุตสาหกรรมขยายตัวมาทาง จ.ฉะเชิงเทรา โดยในพื้นที่ ต.เขาหินซ้อน ได้มีเขตประกอบการอุตสาหกรรม ตั้งอยู่ด้วย ซึ่งปัจจุบันชุมชนก็ได้รับ ผลกระทบจากอุตสาหกรรมอยู่แล้ว เช่น การเน่าเสียและการปนเปื้อนโลหะหนักในบ่อน้ำตื้นของ ชาวบ้าน การที่มะม่วงไม่ติดผลและมีช่อดอกไหม้โดยไม่ทราบสาเหตุ ปัจจุบันการขยายตัวของ อุตสาหกรรมมาถึงจุดที่กระทบกับพื้นที่เกษตรกรรม

- 2. พื้นที่ลุ่มน้ำคลองท่าลาด เป็นพื้นที่ผลิตอาหารที่มีศักยภาพเลี้ยงคนได้ทั้งในและต่าง ประเทศ เป็นคลังสำรองพันธุกรรมอาหารหลากหลายสายพันธุ์ ชุมชนที่นี่มีความมั่นคงทางอาหาร และมากพอที่จะช่วยเหลือชุมชนอื่นในยามวิกฤติ เช่น การแบ่งปันข้าว ปลา อาหาร และเมล็ดพันธุ์ ให้กับพื้นที่ประสบภัยน้ำท่วม เป็นพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่มีรากฐานการดำเนินงานต่อเนื่องยาวนาน และได้รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่ส่งขายสหภาพยุโรปได้ เป็นแหล่งเรียนรู้ของคนทั้งในและ ต่างประเทศ เหมือนกันกับมะม่วงที่เป็นของดีเมืองแปดริ้วส่งขายไปทั่วโลกและเป็นที่รู้กันทั้งในหมู่ คนไทยและคนต่างประเทศว่า หากอยากได้ความรู้เรื่องมะม่วงก็จะมาที่นี่ นอกจากนี้ในลุ่มน้ำ คลองท่าลาดยังเป็นพื้นที่เพาะเห็ดฟางอันดับหนึ่งของภาคตะวันออกและเป็นอันดับสองของประเทศ รายได้จากการเพาะเห็ดฟางทำให้คนหนุ่มสาวออกจากโรงงานมาทำงานในชุมชน คนในครอบครัว อยู่กันพร้อมหน้า มีการจ้างงานและกระจายรายได้เป็นวงกว้างในชุมชน ทั้งเด็ก คนหนุ่มสาว ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ ต่างก็สามารถมีรายได้จากกระบวนการเพาะเห็ดฟางได้ในบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน มูลค่าในภาคเกษตรของลุ่มน้ำคลองท่าลาด ทั้งเกษตรอินทรีย์ เห็ด มะม่วง รวมกันแล้วมีมาก กว่าพันล้านบาทต่อปี ไม่นับรวมกับการเก็บพืชที่มีอยู่ตามธรรมชาติขาย เช่น หน่อไม้ หรือพืชน้ำ และยังไม่นับรวมกับภาคประมง และที่สำคัญกว่ามูลค่าทางเศรษฐกิจคือคุณค่าของการเป็นแหล่ง ผลิตอาหาร ที่สร้างความมั่นคงให้กับระบบอาหารของไทยและเป็นส่วนหนึ่งของความมั่นคงทาง ด้านอาหารของโลก
- 3. โรงไฟฟ้าถ่านหิน เป็นแหล่งก่อมลพิษทางอากาศที่อันตรายร้ายแรงหลายชนิด ที่รู้จักกันดี คือ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่ก่อให้เกิดฝนกรดทำความเสียหายกับภาคเกษตร นอกจากนั้นยังมี ปรอท ตะกั่ว และโลหะหนักอีกหลายชนิด ซึ่งจะมาในรูปของฝุ่นขนาดเล็ก 2.5 ไมครอน ซึ่งมีขนาด เล็กมาก จึงสามารถหลุดรอดออกมาปนเปื้อนในระบบนิเวศและเข้าสู่ห่วงใช่อาหารได้ ดังนั้นโรงไฟฟ้า ถ่านหินจึงไม่เหมาะสมที่จะตั้งอยู่ในพื้นที่ผลิตอาหาร เพราะมีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนปรอท และโลหะหนักในห่วงใช่อาหาร มีการสะสมในร่างกายจนทำให้เกิดโรค ทำให้เกิดการเจ็บป่วยและ เสียชีวิตได้ในที่สุด นอกจากนี้แล้วฝุ่นขนาดเล็กดังกล่าวยังสามารถเข้าสู่ร่างกายได้โดยง่ายผ่าน ระบบทางเดินหายใจ
- 4. ปัจจุบัน คลองท่าลาดได้จัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำไว้ 4 ลำดับ คือ 1) เพื่อการ อุปโภค-บริโภคตามลำน้ำ 2) เพื่อการรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำ 3) เพื่อการชลประทาน 4) เพื่อ

การอุตสาหกรรมตามลำน้ำ ซึ่งขณะนี้การใช้น้ำในลุ่มน้ำนี้ได้เต็มศักยภาพแล้ว หากโรงไฟฟ้า จะมีการขอใช้น้ำเพิ่มอีกปีละ 11 ล้านลูกบาศก์เมตร ก็จะส่งผลกระทบเชิงลบทันที โดยเฉพาะ ความขัดแย้งที่เกิดจากการแย่งชิงน้ำของแต่ละภาคส่วน และหากจะมีการแบ่งน้ำส่วนที่รักษา ระบบนิเวศไว้มาให้กับโรงไฟฟ้าก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาน้ำเค็มหนุนสูง ซึ่งแม่น้ำบางปะกงเป็น ลำน้ำสายตรงและสั้น ระบบนิเวศจึงมีความเปราะบางสูงมาก ดังนั้นหากมีการดึงน้ำที่รักษา ระบบนิเวศน์ท้ายน้ำไปใช้ก็อาจจะน้ำเค็มทะลักเข้าไปลึกถึงเมืองปราจีนบุรีได้

5. โรงไฟฟ้าถ่านหินส่งผลกระทบเชิงลบต่อภาคเกษตรโดยตรง ทั้งเกษตรอินทรีย์ มะม่วง และ เห็ดฟาง ล้วนเป็นพืชอาหารที่มีความอ่อนไหวกับมลพิษที่เกิดจากโรงไฟฟ้าถ่านหิน ทั้งชัลเฟอร์ ไดออกไซด์และโลหะหนัก โดยจะทำให้เกษตรอินทรีย์ตกเกณฑ์มาตรฐานทันที มะม่วงไม่ติดดอก หรือมีอาการช่อไหม้ ส่วนเห็ดฟางหากได้รับอุณหภูมิที่เปลี่ยนไปเพียง 1 องศาเซลเซียสจะทำให้ เห็ดไม่เจริญเติบโต ซึ่งหากพืชทั้งสามชนิดนี้ไม่สามารถเพาะปลูกได้ ก็จะส่งผลไม่เฉพาะแต่เพียง เจ้าของสวนหรือแปลงผัก แปลงเห็ดเท่านั้น หากแต่ทุกชีวิตที่ต้องพึ่งพารายได้และอาหารจากห่วงใช่ การผลิตในพื้นที่นี้ ย่อมได้รับผลกระทบไปด้วย อาทิ ลูกจ้างในสวนและแปลงผัก ร้านขายวัสดุอุปกรณ์ ทางการเกษตร ผู้รับจ้างขนส่งผลผลิตทางการเกษตร พ่อค้าคนกลาง ตลอดจนผู้บริโภค เป็นต้น

6. ข้อเสนอ

- ควรมีการกำหนดมาตรการคุ้มครองพื้นที่ผลิตอาหารในทุกพื้นที่ของประเทศไทย ทั้งนี้ใน พื้นที่ลุ่มน้ำคลองท่าลาดควรมีการปรับข้อกำหนดของผังเมืองเพื่อมิให้มีการอนุญาตโครงการหรือ กิจการต่างๆ ที่ส่งผลกระทบเชิงลบต่อพื้นที่ผลิตอาหาร และความมั่นคงทางด้านอาหาร
- ควรมีการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับพื้นที่ผลิตอาหารในลุ่มน้ำคลองท่าลาดและผลักดันให้มี การประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองแหล่งอาหาร เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงทางด้านอาหารของ ชุมชนและประเทศ
- เนื่องจากลุ่มน้ำคลองท่าลาด เป็นพื้นที่ที่มีความเปราะบางด้านระบบนิเวศ และปัจจุบัน มีการขยายตัวของอุตสาหกรรมมาในพื้นที่นี้อย่างรวดเร็ว ซึ่งจะมีผลต่อการใช้ทรัพยากรน้ำ ดังนั้น ควรผลักดันให้มีกลไกที่ทุกภาคส่วนได้ทำงานร่วมกันเกี่ยวกับจัดลำดับและการควบคุม กำกับ การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นธรรม สมดุล และยั่งยืนในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองท่าลาด

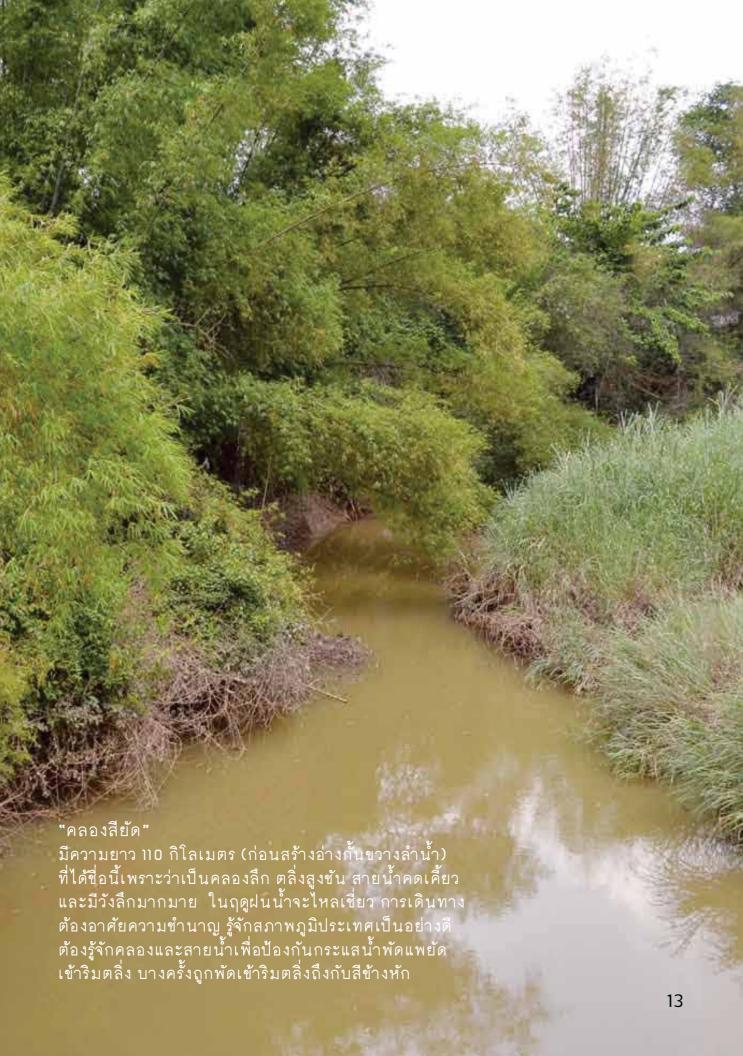
ลุ่มน้ำ คลองทาลาด

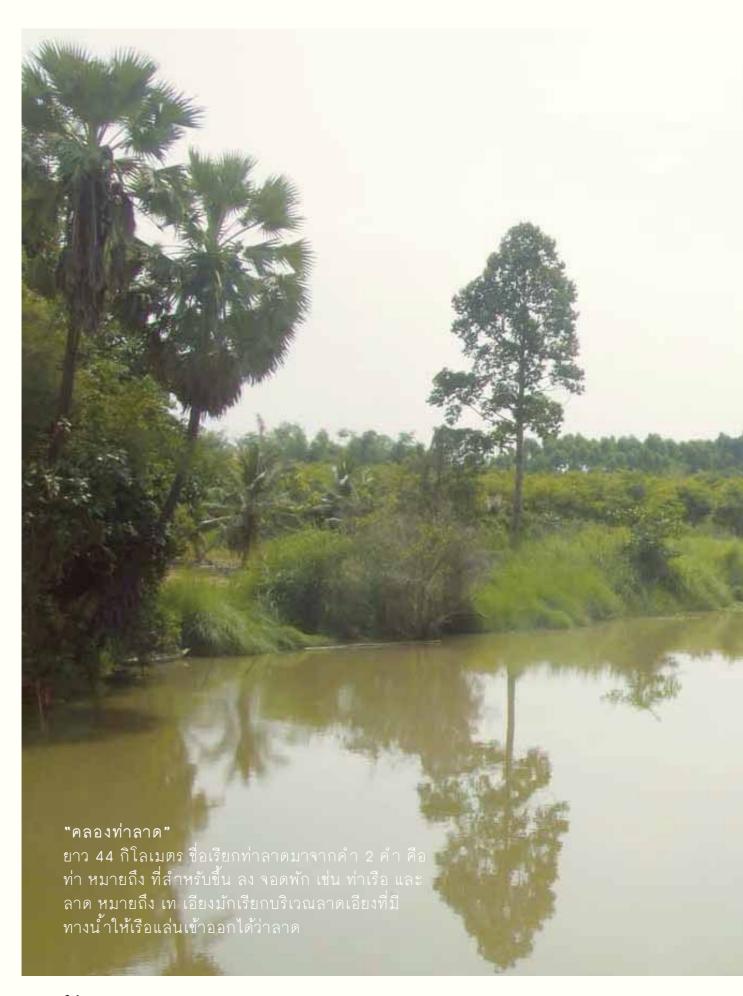
ต[้]นธารชีวิตลุ่มน้ำบางปะกง อดีตจวบปัจจุบัน และ การพัฒนาบนผืนดินนี้

"ลุ่มน้ำคลองท่าลาด"

เกิดจากคลองระบมและคลองสียัดที่ไหลคดเคี้ยวจากต้นน้ำ . ผ่านหลายชุมชนในพื้นที่ อ.ท[่]าตะเกียบ อ.สนามชัยเขต มา บรรจบที่บ้านปากระบม อ.พนมสารคาม รวมเป็นคลองท่าลาด ต่อจากนั้นไหลผ่าน อ.ราชสาส์น ก่อนไปบรรจบกับแม่น้ำบางปะกง บริเวณปากน้ำใจ้ใล้ อ.บางคล้า จ.ฉะเชิงเทรา ซึ่งลุ่มน้ำคลอง ท่าลาดเป็นหนึ่งในลุ่มน้ำสาขาของลุ่มน้ำบางปะกง มีพื้นที่ราว 2,900 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,812,500 ไร่ เป็นลุ่มน้ำ สาขาที่ใหญ่ที่สุดของลุ่มน้ำบางปะกง คิดเป็นพื้นที่ 1 ใน 3 ของ ลุ่มน้ำบางปะกงและเป็นพื้นที่ครึ่งหนึ่งของจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีอาณาเขตอยู่ใน 3 จังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี และ จันทบุรี ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา ครอบคลุม 20 ตำบล 6 อำเภอ คือ ต.คลองตะเกรา ต.ท่าตะเกียบ อ.ท่าตะเกียบ ต.ท่ากระดาน ต.ทุ่งพระยา ต.คุ้ยายหมี ต.ลาดกระทิง อ.สนาม ชัยเขต ต.หนองไม้แก่น อ.แปลงยาว ต.เขาหินซ้อน ต.เกาะขนุน ต.หนองแหน ต.ท่าถ่าน ต.เมืองเก่า ต.พนมสารคาม ต.หนองยาว อ.พนมสารคาม ต.ดงน้อย ต.บางคา ต.เมืองใหม่ อ.ราชสาส์น ต.ปากน้ำ ต.หัวไทร ต.บางคล้า อ.บางคล้า ซึ่งมีลำคลองสำคัญ 3 สาย คือ คลองท่าลาด คลองระบม และคลองสียัด

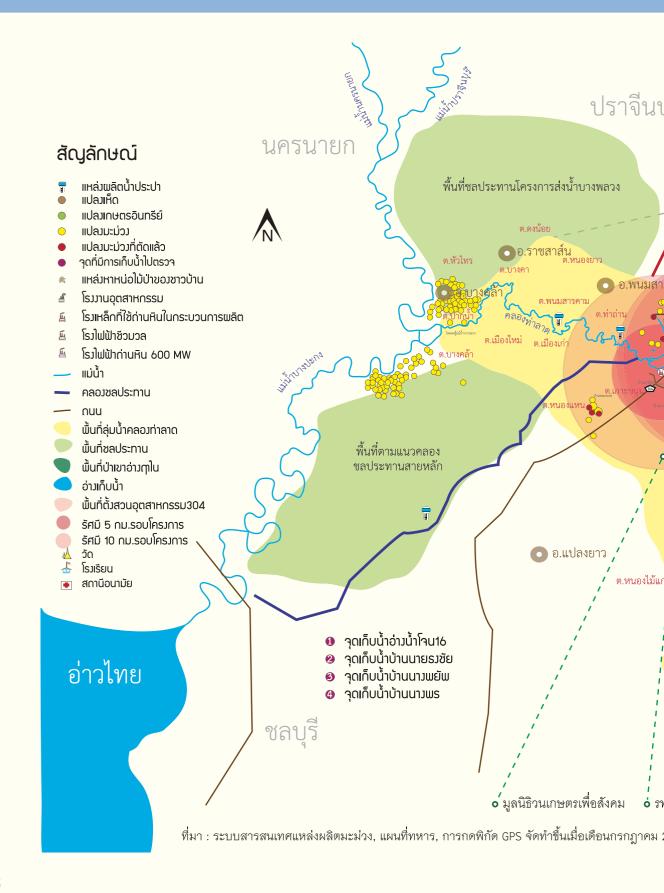

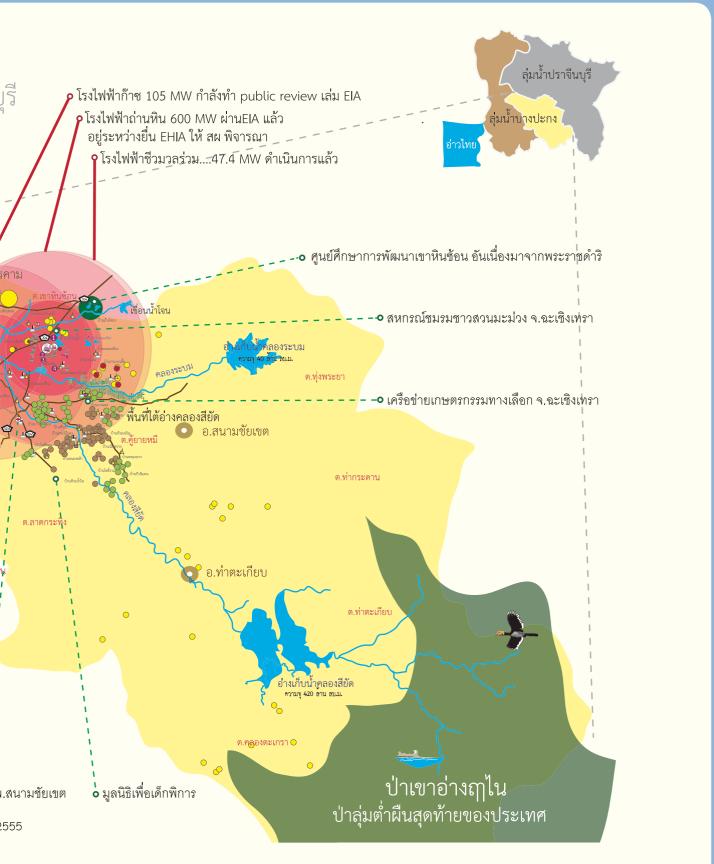

แผนที่แสดงชุมชนและพื้นที่แหล[่]งผลิตอาหาร เก ที่กำลังถูกคุกคามจากโครงการโรงโ

ษตรอินทรีย[์]-มะม[่]วง-เห็ด ในลุ่มน้ำคลองท่าลาด ใฟฟ้า และกลุ่มอุตสาหกรรมในพื้นที่

ปริมาณฝนรายปีเฉลี่ยมีค่าผันแปรในช่วงพิสัยตั้งแต่ 1,050-1,600 มิลลิเมตร ซึ่งการกระจายปริมาณฝน ส่วนใหญ่เกิดขึ้นระหว่างเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม และมากที่สุดในเดือนสิงหาคม-ตุลาคม (ที่มา: สำนักงานชลประทานที่ 9, ก.ค. 2554)

233.1

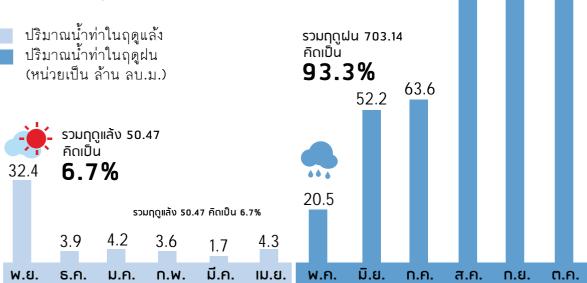
120.6

212.8

ปริมาณน้ำท่ารายปี เฉลี่ย 753.6 ล้าน ลบ.ม.

ปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติรายปีที่วัดได้จากสถานี ตรวจวัดน้ำเฉลี่ยทั้งหมด 753.6 ล้าน ลบ.ม. โดย ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยในช่วงฤดูฝนอยู่ที่ 703.14 ล้าน ลบ.ม. (ร้อยละ 93.3 ของปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ย) และสรุปการกระจายของปริมาณน้ำท่ารายเดือน เฉลี่ยทั้งลุ่มน้ำคลองท่าลาดได้ดังนี้ (ที่มา: สำนักงาน ชลประทานที่ 9, ก.ค. 2554)

อ่างเก็บน้ำ

พื้นที่ลุ่มน้ำคลองท่าลาดใน เขตจังหวัดฉะเชิงเทรามีอ่าง เก็บน้ำขนาดกลาง 1 อ่าง และขนาดใหญ่ 1 อ่าง ดังนี้

อ[่]างเท็บน้ำ คลองระบม

เริ่มใช้งานเมื่อปี 2533 ปริมาณน้ำไหลลงอ่าง 51.8 ล้าน ลบ.ม./ปี

บุญล้น วงศ์สวัสดิ์ เล่าความเป็นมาในรายการวันดีที่พ่อสร้าง
ตอนที่ 22 วันที่ชาวคลองระบม...ไม่ระบม ไว้ว่า "ในหลวงเสด็จมา
เมื่อปี พ.ศ.2525 ท่านเสด็จมาพูดกับชาวบ้านถามว่าชาวบ้านอยาก
จะได้อะไร ชาวบ้านก็อยากได้อ่างเก็บน้ำ ทำไร่ ทำนา ท่านก็บอก
ว่าท่านจะมาสร้างให้ชาวบ้านก็ดีใจคือจะได้ผลประโยชน์เพราะว่า
ตอนนั้นไม่มีน้ำ ไม่มีอะไรเลย แล้วท่านก็มาสร้างให้ หลังจากนั้น
พอสร้างเชื่อนขึ้นมาแล้ว ชาวบ้านก็อยู่ดีกินดีขึ้นเยอะครับ เพราะว่า
มีน้ำใช้ถึงชาวไร่แทบทุกบ้านครับ รู้สึกดีใจ..."

ความจุอ่าง 53

อ่างเก็บน้ำ คลองสียัด

สร้างขึ้นเมื่อปี 2539 ปริมาณน้ำไหลลงอ่าง 286 ล้าน ลบ.ม./ปี

อ่างเก็บน้ำคลองสียัดถูกสร้างขึ้นตามมติคณะ รัฐมนตรี เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ.2539 เพื่อแก้ไข การขาดแคลนแหล่งน้ำต้นทุนที่จะตอบสนองความ ต้องการใช้น้ำด้านต่างๆ และป้องกันบรรเทาอุทกภัย ในช่วงฤดูฝน ตัวเชื่อนเป็นเชื่อนดิน มีความจุเบื้องต้น 325 ล้าน ลบ.ม. ปัจจุบันเพิ่มเป็น 420 ล้าน ลบ.ม. ตำแหน่งการก่อสร้างอ่างอยู่ในลำน้ำคลองสียัด ห่าง จากจุดบรรจบคลองระบมและคลองสียัดขึ้นไปทาง เหนือน้ำเป็นระยะทางยาว 40 กม. ใน ต.ท่าตะเกียบ อ.ท่าตะเกียบ อ่างนี้เริ่มใช้งานเมื่อปี พ.ศ.2543

ความจุอ^ำง **420** ล้าน ลบ.ม.

"พลัง" ของลุ่มน้ำ คลองท่าลาด

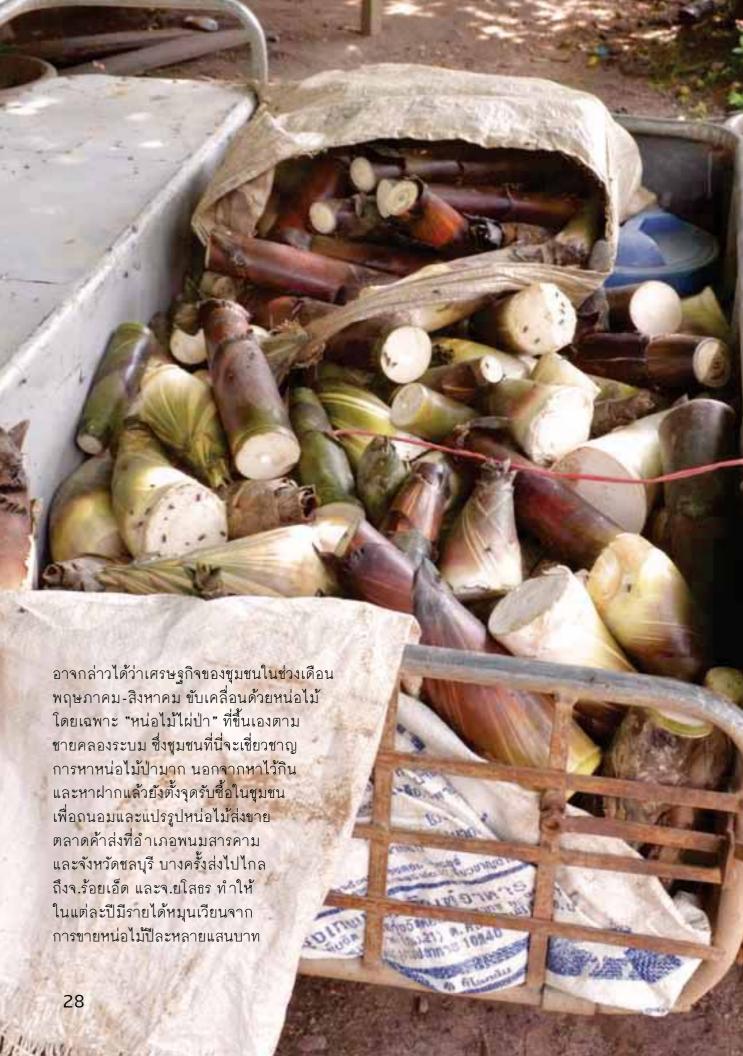
ครัวธรรมชาติ บ้านของข้าวหอมมะลิ และมะม่วงเลื่องชื่อ ผืนดินของเทษตร อินทรีย์ และแหล่งเพาะเห็ดฟางอันดับ 2 ของประเทศ

ลุ่มน้ำคลองท่าลาดเป็นต้นน้ำสำคัญที่คอย หล่อเลี้ยงระบบนิเวศและชุมชนในลุ่มน้ำบางปะกง ไม่เพียงเท่านั้น น้ำจากลุ่มน้ำนี้ยังถูกนำไปใช้ใน กิจกรรมใหญ่เล็กของผู้คนอีกหลายประการ ทั้งใช้ เองในลุ่มและผันข้ามไปใช้ในลุ่มน้ำอื่น เช่น ใช้ผลิต น้ำประปาสำหรับอุปโภคบริโภค โดยมีการประปาส่วนภูมิภาคอย่างน้อย 3 สาขาใช้น้ำจากลุ่มน้ำ คลองท่าลาดโดยตรง คือ สาขาพนมสารคาม สาขาบางคล้า สาขาพนัสนิคม (สาขาสระสี่เหลี่ยม) และ ยังมีการประปาท้องถิ่นและประปาหมู่บ้านอีก หลายแห่ง เช่น อบต.หนองแหน อบต.สระสี่เหลี่ยม เทศบาลตำบลบ้านโพธิ์โดยพื้นที่ให้บริการส่วนใหญ่ อยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทราและชลบุรี และจัดสรรน้ำ สู่พื้นที่ชลประทานแก่ภาคครัวเรือน ภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม พื้นที่ราว 344,880 ไร่

พื้นที่ลุ่มน้ำคลองท่าลาดเป็นแหล่งผลิตอาหารตามธรรมชาติทั้งพืชอาหารและพืชสมุนไพร สอดคล้องกับการดำรงชีวิตแบบวิถีตะวันออกที่เน้นการหาอยู่หากิน ป่าไม้และสายน้ำเป็นสมบัติ ของทุกคน แหล่งอาหารตามธรรมชาติที่คนทั่วไปเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม หากสังเกตจะพบว่า ชุมชนตลอดริมคลองระบมและคลองสียัดที่ไหลคดเคี้ยวจากต้นน้ำผ่านหลายชุมชนใน อ.ท่า-ตะเกียบ ถึง อ.สนามชัยเขต ริมคลองจะประกอบไปด้วยป่าและพื้นที่ชุ่มน้ำเล็กๆ เหมาะแก่การ เจริญเติบโตของพืชพรรณและสัตว์น้ำ และเมื่อมองเข้าไปในชุมชนจะเห็นการใช้ประโยชน์และ หาอาหารธรรมชาติอย่างแพร่หลาย

บ้านไร่-บางพะเนียง-วังไทร-ท่าม่วง ชุมชนกระจายอยู่ริมคลองสียัด คลองสายนี้ใช้เป็น เส้นทางคมนาคมทางน้ำมาก่อน สองฝั่งคลองอุดมด้วยพืชอาหารมีป่าไผ่ ผักหนาม ผักกูด ต้นกุ่ม ส้มเช้า ผักแว่น ต้นจิกน้ำ สายไหม ข้าวสาร กระเจียว ในน้ำก็มีปลา ปลาชิว ปลากด ปลาแขยงหมู ปลารากกล้วย ปลากา ปลาเนื้ออ่อน ปลาตะเพียน ปลาหลด ปลากระทิง ปลาชะโด ปลาช่อน ปลาดุก ปลาบู่ ปลากะสง ปลากราย ปลาฉลาด ปลากระดี่ ปลาหมอช้างเหยียบ กุ้งฝอย กุ้งแม่น้ำ หอยกาบ หอยขม หอยขวาน หอยลายน้ำจืด กบ เขียด

บ้านเนินกอง-ยางแดง ซึ่งชุมชนกระจายอยู่ริมคลองระบม คนในชุมชนได้เก็บผลผลิต จากป่าและชายคลองมาแต่อดีตจนปัจจุบัน เศรษฐกิจของชุมชนช่วงเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม อาจจะบอกได้ว่าขับเคลื่อนด้วยหน่อไม้ โดยเฉพาะหน่อไม้ไผ่ป่าซึ่งขึ้นเองตามชายคลองระบม ชาวบ้านที่นี่เชี่ยวชาญการหาหน่อไม้ป่านัก นอกจากหากิน หาฝาก มีการตั้งจุดรับซื้อขึ้นในชุมชน เพื่อถนอมและแปรรูปหน่อไม้กองพะเนินส่งขายตลาดค้าส่งที่พนมสารคามและชลบุรี บางครั้ง ก็ส่งไปไกลถึงร้อยเอ็ดและยโสธร เพียงรายได้จากขายหน่อไม้ป่าแต่ละปีมีเงินหมุนเวียนก็หลาย แสนบาท นอกจากนี้ชุมชนยังมีความรู้เรื่องการจักสานเถามะลิวัลย์จากป่าให้เป็นตะกร้าอีกด้วย

ในป่าชุมชนของแต่ละหมู่บ้านคือ "คลังของพืชหัว" จำพวกมันนก กลอย มันบุง มันตลับ มันเสา มันเลือด มันเทียนมันมือเสือ มันจาว ผักจำพวกกระเจียว บุก อีรอก ตีนนกยูง เสม็ด แต้ว ผักหนามบก ยอดยัง ยอดขม หวายโปร่ง ดอกข้าวสาร สะเดา ฟักข้าว กะทกรก หูปลาช่อน ผักบุ้งนา สายบัว เห็ดเผาะ เห็ดขอน เห็ดระโงก เห็ดโคน เห็ดตีนแรด พืชผักจะหมุนเวียนตาม ฤดูกาล ก่อนน้ำหลากชาวบ้านจะหาหน่อไม้ชายคลองพอหน้าน้ำนองในคลองจะมีปลามากมาย ให้จับ เช่น ปลากด ปลาช่อนตัวโต ปลาดุก ยกยอปลาชิว เมื่อถึงช่วง "ลมโยก" หรือต้นฤดูหนาว ก็จะวางราว แล้วจะได้ปลากะทิง ปลากด เป็นต้น

การหาของป่าเป็นวิถีที่สืบทอดกันมา ผู้คนพึ่งพารักษานิเวศของธรรมชาติ และธรรมชาติก็ ให้ผลตอบแทนเป็นอาหารและสิ่งจำเป็นของชีวิต และธรรมชาติก็แบ่งปันให้ทุกคนเข้าถึงอย่าง เป็นธรรม บ่อยครั้งชาวบ้านจึงอยู่ได้โดยไม่ต้องใช้เงินทอง แต่ดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคงทั้งด้าน อาหารและสิ่งแวดล้อม

ด้วยระบบนิเวศที่หลากหลายของลุ่มน้ำนี้ที่เป็นทั้งที่ราบ พื้นที่ลุ่มต่ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ รวมถึง เนินเขา ประกอบกับสภาพอากาศหลากหลายและคล้ายคลึงกับหลายภูมิภาคของประเทศ จึง ทำให้ที่นี่ไม่เพียงแต่เป็นครัวธรรมชาติ แต่คือดินที่ให้กำเนิดข้าวหอมมะลิที่มีชื่อเสียงและเป็น ที่รู้จักทั้งระดับประเทศและระดับนานาชาติ เป็นนาและสวนของข้าวหอมมะลิและผักอินทรีย์ที่ ได้รับมาตรฐานสากล เป็นบ้านของมะม่วงรสชาติดีที่ได้มาตรฐาน GAP ส่งไปไกลทั้งในเอเชีย และสหภาพยุโรป อีกทั้งยังเป็นแหล่งเพาะเห็ดฟางที่ผลิตขายได้เป็นอันดับ 2 ของประเทศไทย จึงอาจกล่าวได้ว่าพื้นที่นี้เหมาะสำหรับเป็น "คลังสำรองพันธุกรรมพีชอาหาร" ที่บ่งบอกความ อยู่รอดและความมั่นคงของสังคมในอนาคตด้วย

า ราว คือ เบ็ดตกปลาชนิดหนึ่ง มีหัวเบ็ดหลายหัว มีเชือกเป็นราวผูกขึงระหว่างหลักหรือต้นไม้สองฝั่งคลอง

การพัฒนาในพื้นที่ คลองระบม-คลองสียัด จากอดีตจวบจนป*ิ*จจุบัน

พื้นที่ป่าแควระบม-สียัด เป็นระบบนิเวศป่าลุ่มต่ำผืนสุดท้ายของประเทศไทย ในอดีต นับว่า เป็นผืนป่าที่มีขนาดใหญ่มาก มีอาณาเขตตั้งแต่ อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา จนถึงประเทศ กัมพูชา มีความหลากหลายทางพันธุกรรมพืชและสัตว์สูง ด้วยความผสมผสานของหลายระบบ นิเวศที่อยู่ในผืนป่าแห่งนี้ มีชุมชนดั้งเดิมที่อาศัยอยู่ตามริมฝั่งคลองระบมและคลองสียัดไม่กี่ชุมชน มีกลุ่มชาติพันธุ์คือ ชองหรือไทชอง และลาวพวน เป็นคนพื้นถิ่นอาศัยทรัพยากรจากป่าในการ ดำรงชีพทั้งอาหาร ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัยและหาของป่าไปขายแลกเปลี่ยนสินค้ากับพ่อค้าที่ตลาด เกาะขนุน ต.เกาะขนุน อ.พนมสารคาม เช่น น้ำมันยาง เร่ว ชัน กระวาน สมุนไพร ถ่าน เป็นต้น วิถีชีวิตที่เคยดำเนินมาหลายรุ่นของชุมชนดั้งเดิมเริ่มเปลี่ยนแปลงเมื่อรัฐเปิดสัมปทานป่าไม้ ให้กับ บริษัทเอื้อวิทยาครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2475 ทำให้มีกลุ่มคนที่หลากหลายเข้ามารับจ้างตัดไม้

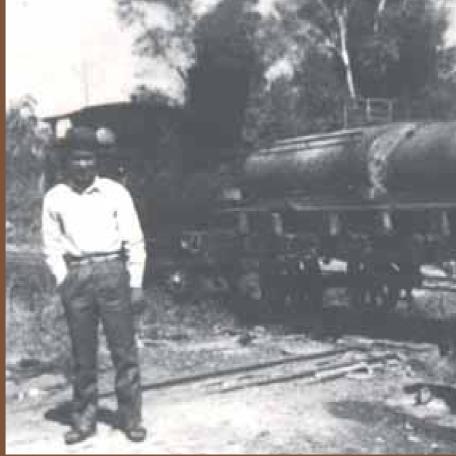

มีการตัด "เส้นทางรถไฟ" ภายในจังหวัดฉะเชิงเทราจากป่าถึงเกาะขนุนเพื่อลำเลียงไม้ไปป้อน โรงเลื่อย หลังจากนั้นจะถูกลำเลียงลงแม่น้ำบางปะกงจนหมดอายุสัมปทานใน พ.ศ.2500 แต่ ขบวนการตัดไม้ก็ยังมีอย่างต่อเนื่อง

ต่อมาในปี พ.ศ.2513 รัฐบาลเปิดให้ "สัมปทานป่าไม้" อย่างเป็นทางการเป็นครั้งที่ 2 ซึ่ง ไม้ใหญ่เริ่มมีน้อย จึงเป็นลักษณะของการตัดไม้ล้างป่า เริ่มมีชาวอีสานอพยพเข้ามาเป็นแรงงาน ตัดไม้มากขึ้นป่าเริ่มเตียนมีการตัดถนนแบ่งป่าเป็นแปลงๆ ให้ง่ายต่อการชักลากไม้ ประกอบกับ กระแสการปลูกพืชเศรษฐกิจแล้วร่ำรวยส่งผลให้มีผู้คนอพยพเข้ามาจับจองผืนป่า ถางป่า เพื่อนำ ที่ดินมาปลูกมันสำปะหลังกันมากขึ้น ส่งผลให้ กิ่ง อ.สนามชัยเขต แยกตัวจาก อ.พนมสารคาม ยกฐานะขึ้นเป็น อ.สนามชัยเขต เมื่อ พ.ศ.2516

และในปี พ.ศ.2518 เกิดเหตุการณ์สำคัญจากการที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ประชาชนสามารถ จับจองพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมทำการเกษตรได้ หรือที่เรียกว่า "ยุคเปิดป่า" ส่งผลให้ผู้คนจำนวนมาก จากทุกภาคอพยพเข้ามาในพื้นที่โดยเฉพาะชาวอีสาน จนเรียกว่า "ยุคป่าแตก" โดยมีมากที่สุดที่ อ.สนามชัยเขต และ อ.พนมสารคาม โดยมีมาจากทุกจังหวัดของภาคอีสาน

นโยบายการพัฒนา กับการเข[้]ามาของโครงสร้างพื้นฐาน

จากความต้องการพัฒนาประเทศให้เจริญตามอย่างตะวันตกในปี พ.ศ. 2504 ประเทศ ไทยจึงประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ขึ้นเพื่อเป็นแนวทางพาประเทศ สู่ความก้าวหน้าและมีการจัดทำแผนอย่างต่อเนื่องทุกๆ 5 ปี ภาคตะวันออกเป็นพื้นที่หลัก ของการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม โดยเริ่มต้นขึ้นในปี พ.ศ.2529 ด้วยแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่ง ทะเลตะวันออกระยะที่ 1 (Eastern Seaboard) ต่อมาในปี พ.ศ.2532 สมัยรัฐบาลพลเอก ชาติชาย ชุณหวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ประกาศให้ไทยเป็น "นิกส์ (NICs) หรือประเทศ พัฒนาอุตสาหกรรมใหม่" และจะสร้างเมืองใหม่ในพื้นที่ภาคตะวันออก จึงเกิดกระแสเมือง ใหม่ทำให้มีการปั่น ราคาที่ดินใน ระยะเวลา 2-3 ปี ราคาที่ดินจากไร่ละหลักร้อย หลักพัน พุ่งขึ้นสู่หลักหมื่น หลักแสนบาท ทำให้ที่ดินใน อ.สนามชัยเขตหลายแห่งเริ่มหลุดจากชุมชน

เพื่อให้การพัฒนาดังกล่าวเกิดขึ้นได้จริงการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานจึงเป็นเรื่องหลักที่ ต้องมารองรับ จึงเกิดโครงการพัฒนาขนาดใหญ่มากมายทั้งการสร้างท่าเรือน้ำลึก โรงไฟฟ้า ชนิดต่างๆ ถนน แหล่งน้ำ เป็นต้น การสร้างถนนในพื้นที่ภาคตะวันออกเพื่อให้เชื่อมโยงกับ ท่าเรือ ภาคอีสาน และกรุงเทพฯ จึงเกิดขึ้นในปี พ.ศ.2510 ที่มีการตัดถนนเส้น 304 และ 331 เพื่อให้กองทัพสหรัฐฯ ใช้เป็นเส้นทางลำเลียงยุทธภัณฑ์สำหรับการรบในสงคราม เวียดนาม ซึ่งถนนทั้ง 2 เส้นนี้ นับเป็นถนนยุทธศาสตร์ที่ต่อมามีบทบาทสำคัญต่อการ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและการเดินทางของคนในอ.พนมสารคาม

นอกจากนี้ ยังมีการสร้างเชื่อนขึ้นมาหลายแห่ง เพื่อรองรับแผนพัฒนาดังกล่าว เช่น พ.ศ.2525 สร้างอ่างเก็บน้ำคลองระบม ต.ทุ่งพระยา อ.สนามชัยเขต และปี พ.ศ.2542

: จุดตัดการพัฒนา บนพื้นที่เทษตรกรรม พนมสารคาม-สนามชัยเขต

พร้อมกับการเติบโตของแนวคิดการพัฒนาเกษตรกรรมซึ่งรวมถึงเกษตร อินทรีย์และการเกษตรแบบยั่งยืนที่เริ่มต้นราวปี 2510 ที่เห็นได้จากการมี ศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ แนวคิดเกษตร แบบยั่งยืนของพ่อเกษม เพชรนที แนวคิดวนเกษตรของพ่อผู้ใหญ่วิบูลย์ เข็ม เฉลิม ในผืนดินเดียวกันก็มีการเติบโตของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ในราวปี 2530 ที่เริ่มจากการเข้ามาของยูคาลิปตัส โรงไฟฟ้าชีวมวล โรงชิ้นไม้สับ และที่ตั้ง ของกลุ่มโรงงานในเครือบริษัทเกษตรรุ่งเรืองพืชผลและสวนอุตสาหกรรมพนม สารคาม บริษัท 304 อินดัสเตรียลปาร์ค 2 จำกัด

พร้อมกับการเติบโตของเกษตรคือการเติบโตควบคู่ของอุตสาหกรรมนี้ จะพบการเติบโตด้านพลังงานที่เริ่มจากโรงไฟฟ้าชีวมวลขนาด 47.4 เมกะวัตต์ ที่ปัจจุบันกำลังขอเปลี่ยนเชื้อเพลิงให้ใช้ถ่านหินร่วมด้วย ใน ต.เขาหินข้อน อ.พนมสารคาม ปัจจุบันพื้นที่นี้ยังเป็นพื้นที่เป้าหมายของโครงการโรงไฟฟ้า พลังงานความร้อน 600 เมกะวัตต์ ที่ใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง เมื่อการพัฒนา เดินทางมาถึงจุดตัดทางนโยบายระหว่างเกษตรและพลังงาน โดยเฉพาะ พลังงานที่ใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงกำลังจะอยู่บนผืนดินเดียวกับต้นข้าวอินทรีย์ พร้อมไปกับการไม่ยอมรับของประชาชนในพื้นที่ความหวั่นเกรงต่อผลกระทบ จากมลพิษถ่านหินที่อาจจะลบภาพเกษตรอินทรีย์ของพื้นที่นี้ กับโครงการนี้ เราควรตัดสินใจอย่างไร แล้วอะไรคือการพัฒนาที่นำมาซึ่งสุขภาวะของคนที่นี่ และการตัดสินใจนี้จะเป็นจุดเปลี่ยนชีวิตคนพนมสารคาม-สนามชัยเขตหรือไม่

ให้จัดตั้งศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จ.ฉะเชิงเทรา

2522

3 ส.ค.

พ่อผู้ให และพัเ

252

2525

ศนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนๆ

ชุมชน

ลำดับ การพัฒนา

ในพื้นที่ อ.พนมสารคาม อ.สนามชัยเขต และ จังหวัดฉะเชิงเทรา

การพัฒนา

2460

ทัด "เส้นทางรถไฟ" ภายในจ.ฉะเชิงเทรา จากป่าถึงเกาะชนุน เพื่อลำเลียงไม้ไปป้อน โรงเลื่อย หลังจากนั้น จะถูกลำเลียงลงแม่น้ำ บางปะกง 2475

บ.เอื้อวิทยาได้รับสัมปทาน ป่าไม้เป็นครั้งแรกของ จังหวัดฉะเชิงเทรา 2500

- ยุคของ "สัมปทานเถือน" ส่งผล ให้พื้นที่ป่าไม้เสียหายอย่างรุนแรง
- เริ่มปลูกพืชเศรษฐกิจอย่าง
 "มันสำปะหลัง" เป็นครั้งแรก

2510

ตัด "ถนนเส้น 304 และ 331" เพื่อให้กองทัพสหรัฐฯ ใช้เป็นเส้น-ทางลำเลียงยุทธภัณฑ์สำหรับการรบในสงครามเวียดนาม ถนนทั้ง 2 เส้นนี้ นับเป็นถนนเส้นยุทธศาสตร์ ที่ต่อมามีบทบาทสำคัญในการ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและการ เดินทางของคนใน อ.พนมสารคาม

2518

• 22 เม.ย. พระบามสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชด

2525-29 "ยูคาลิปตัส"แจ้งเกิดในจ.ฉะเชิงเทรา ใ
 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (25-29) ผลักดันให้เอกชนปลูกป่าเพิ่มปีละ 300,000 และ จ.ฉะเชิงเทราถูกกำหนดเป็น 1 ใน 5 จังหวัดศูกลางทำอุตสาหกรรมแปรรูปไม้โตเร็วที่ปลูกได้

ให้สร้างอ่างเก็บน้ำคลองระบม

ครม.มีมติให้ประชาชนสามาร จับจองพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมทำก เกษตรได้หรือที่เรียกว่า "ยุคเปิดป่ ส่งผลให้ชาวอีสานอพยพเข้ามามา จึงมีชื่อเรียกยุคนี้ว่า "ยุคป่าแตร โดยมีมากที่สุดในอ.พนมสารคา ถึง 14 จังหวัดจากภาคอีสาน

2513

รัฐบาลเปิดให้ "สัมปทานป่าไม้" อย่างเป็นทางการส่งผลให้ มีผู้คนอพยพเข้ามาจับจองที่ดินเพาะปลูกกันมาก และเริ่มมี ชาวอีสานอพยพเข้ามาเป็นแรงงานขนไม้

2516

กิ่ง อ.สนามชัยเขต แยกตัวจาก อ.พนม-สารคาม ยกฐานะชื้นเป็น อ.สนามชัยเขต

ทา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ ทอดพระเนตรความก้าวหน้าของโครงการ ญ่วิบูลย์ เข็มเฉลิม บุกเบิกแนวคิด "วนเกษตร" ในอ.สนามชัยเขต มนาเป็นมูลนิธิวนเกษตรเพื่อสังคม ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้จนถึงปัจจุบัน

525

รษฐกิจชุมชนเพื่อ รพึ่งพาตนเองโดย เรงค์ให้ชาวบ้าน กไม้ผลและผักแชม ในไร่มันสำปะหลัง

าริ

196

25

นย์

2530 ส่งเสริมการทำเกษตรทางเลือก

และเกษตรยั่งยืนที่ปลอดสารเคมี อนุรักษ์พันธุกรรมพืชท้องถิ่นเพื่อ ความมั่นคงทางอาหาร

- ไทยประกาศตัวจะเป็น "นิกส์" (NICs) หรือประเทศพัฒนาอต-สาหกรรมใหม่
- กระแส "เมืองใหม่" ทำให้เกิด การปั่นราคาที่ดิน และที่ดินใน อ.สนามชัยเขตหลายแห่งเริ่ม หลุดจากชุมชน

2532

2541

จัดตั้งชมรมชาวสวนมะม่วงจังหวัด ฉะเชิงเทรา เพื่อรวมตัวกันส่ง ผลผลิตตรงไปยังผู้บริโภคทั้งใน และต่างประเทศ

2545

ชมรมชาวสวนมะม่วงฯ ขึ้นทะเบียนเป็นสหกรณ์ ชมรมชาวสวนมะม่วงจังหวัดฉะเชิงเทรา

ยกระดับเป็นกลุ่มเกษตรอินทรีย์ อ.สนามชัยเขต โดยได้รับ มาตรฐานการผลิตระดับนานาชาติ เพื่อแก้ไขปัญหาเกษตรกร จากระบบผลิตที่ใช้สารเคมีที่เป็นอันตราย

2551

2552

EIA ของโครงการ

โรงไฟฟ้าฯ ผ่าน

ความเห็นชอบ

โรงชิ้นไม้สับในสวน โครงการโรงไฟฟ้าฯ

รัฐบาลไทยมีนโยบายร่วมทุนกับ

จีนตั้งโรงงานกระดาษในประเทศ ไทย และเริ่มมีที่ ต.ท่าตูม อ.ศรี-มหาโพธิ จ.ปราจีนบุรี ต่อมาจึงขยาย มาตั้งที่สวนอุตสาหกรรมพนม บริษัท 304 ฯ ต.เขาหินช้อน อ. พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา

2540

2550

โครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อน 600 เมกะวัตต์ของ บริษัท NPS ผ่านการประมูลตามแผน PDP 2007

บริษัท 304ฯ ขอขยายพื้นที่อุตสาหกรรมแต่คณะอนุกรรมการ ผังเมืองระดับจังหวัดให้ความเห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวไม่เหมาะสม เนื่องจากปริมาณน้ำที่มีไม่สามารถรองรับได้

2548

2529

บริษัทเกษตรรุ่งเรื่องพืชผลเริ่มกว้าน ชื้อที่ดิน บริเวณม.แหลมเขาจันทร์และ โดยรอบ ใน ต.เขาหินซ้อน อ.พนม สารคาม จ.ฉะเชิงเทรา (ปัจจุบันพื้นที่ ดังกล่าวเป็นที่ตั้งของกลุ่มโรงงานใน เครือบ.เกษตรรุ่งเรืองพืชผลและสวน อุตสาหกรรมพนม บ.304 อินดัสเตรียล ปาร์ค 2 จำกัด) และเริ่มปลูกยูคาลิปตัส

- เอกชนเป็นหัวหอกสำคัญส่งเสริมการ ปลูกยูคาลิปตัส
- เริ่มแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่ง ทะเลตะวันออก ฉบับที่ 1 (Eastern Seaboard)

2530

ตั้งบริษัทเกษตรร่งเรื่อง พืชผลใน ต.เขาหินช้อน อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา

2538

"เชื่อนระบม" ต.ทุ่งพระยา อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา สร้างเสร็จเพื่อ แก้ไขปัญหา น้ำท่วม

2542

• "เชื่อนสียัด" ต.เขาหินซ้อน อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา สร้างเสร็จเพื่อ รองรับนโยบาย Eastern Seaboard 2

• 21 เม.ย. โรง

• มีโรงสีข้าว โรงมัน บริษัทฯ เสนอ

อุตสาหกรรมพนม ไปยังหน่วยงานต่างๆ บ.304ๆ • มีโรงไฟฟ้าชีวมวล ร่วมกับถ่านหินขนาด 150 และ 300 เมกะ-วัตต์ที่ ต.ท่าตูม อ.ศรี

มหาโพธิ จ.ปราจีนบุรี

ไฟฟ้าชีวมวลขนาด 47.4 เมกะวัตต์ของบริษัท ไทยพาวเวอร์ ชัพพลายจำกัด (1) ในสวนอุตสาหกรรม พนม บริษัท 304ฯ ขายไฟฟ้าเข้าระบบ

• 5 มิ.ย. ชาวบ้านจ.ฉะเชิงเทรา เสนอข้อเรียกร้องต่อผู้ว่าฯ ให้ 1.แก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรมและให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง 2.หยุด ดำเนินโครงการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม 3.ให้ทำหนังสือที่ประชาชนคัดค้าน โครงการโรงไฟฟ้าฯ อ.พนมสารคาม และ อ.สนามชัยเขตไปยังหน่วยงานเกี่ยวข้อง • 8 ธ.ค. ชาวบ้าน ต.เขาหินซ้อน กว่า 100 คนรวมตัวยื่นหนังสือต่อคณะกรรมการ

ผู้ชำนาญการ (คชก.) ให้ทบทวนการอนุมัติ EIA โครงการโรงงานไฟฟ้าฯ 2552

• เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกฯ ยื่นหนังสือถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นกระทรวงพลังงาน สผ. กฟผ.นายกรัฐมนตรีให้เปิดเผยข้อมูล โครงการข้อมูล EIA และเปิดเผยข้อเท็จจริงแก่ชุมชน • 27-29 ก.ย. เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกฯ จัดเวทีให้ข้อมูลโครงการ

โรงไฟฟ้าถ่านหิน 600 เมกะวัตต์ ที่วัดชายเคืองวนาราม

2551

2554

จัดทำ EHIAของโครงการ โรงไฟฟ้าฯ แล้วเสร็จ

- 21 ก.ค. บ.304ฯ จัดเวทีรับฟังความ เห็นเพื่อขอใช้ถ่านหินเป็นส่วนผสมใน เชื้อเพลิงของโรงไฟฟ้าชีวมวลเดิม (47.4 เมกะวัตต์) และขอเปลี่ยนวิธีจัดการ ของเสีย
- 14-18 มี.ค. ชาวบ้านชุมนุมประท้วงที่ หน้าอ.พนมสารคาม โดยมีข้อเรียกร้อง เดิมคือขอให้โครงการโรงไฟฟ้าฯ ยุติ การดำเนินการและย้ายที่ตั้ง
- ชาวบ้านร่วมลงชื่อเพื่อยื่นถวายฏีกา ต่อสำนักพระราชวัง ขอให้โครงการ โรงงานไฟฟ้าฯ ยุติการดำเนินการ 2554
- 29 ก.ค. ชาวบ้าน อ.พนมสารคาม และอ.สนาม ชัยเขต กว่า 600 คนรวมตัวกันปิดถนนสาย 331 ช่วง อ.พนมสารคาม เรียกร้องให้โครงการโรงไฟฟ้าฯ ยุติและย้ายที่ตั้ง โดยมีรองผู้ว่าฯ รับเรื่องไว้
- 5 ส.ค. ชาวบ้านร่วมกับสมาคมต่อต้านสภาวะ โลกร้อนยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางในความไม่ ถูกต้องของการอนุมัติ EIA ของโครงการดังกล่าว • 4 ต.ค. เครือข่ายติดตามผลกระทบโครงการโรง ไฟฟ้า (คตฟ.) ยื่นขอใช้ม.11 พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ 2550 ให้ทำ HIA

2553

รเคลื่อนไหวของชาวบ้าน ผลกระทบ

2535

บริษัทฯ เริ่มจ่ายค่าชดเชย กรณีน้ำเสียจากกลุ่ม โรงงานไหลเข้าสู่ที่นา ชาวบ้านโดยรอบ ต่อมา จึงทยอยซื้อที่นาที่ได้ รับผลกระทบ

- •ุชาวบ้านอ.สนามชัยเขต อ.พนมสารคาม ศูนย์ศึกษาและพัฒนาเขาหินช้อนฯ เริ่มได้กลิ่นเหม็นและพบปัญหาฝุ่นละอองจากโรงไฟฟ้าชีวมวลขนาดุ 47.4 เมกะวัตต์
- ชาวสวนมะม่วงพบเขม่าควันติดผลมะม่วง จึงร้องเรียนปัญหากลิ่นเหม็นและฝุ่น ละอองกับนายอำเภอพนมสารคาม
- ตั้งคณะกรรมการไตรภาคีเพื่อแก้ปัญหาจากฝุ่นละอองโดยมีนายอำเภอ พนมสารคามเป็นประธานและมีการประชุมทุ่ก 2 เดือน จนถึงปัจจุบัน

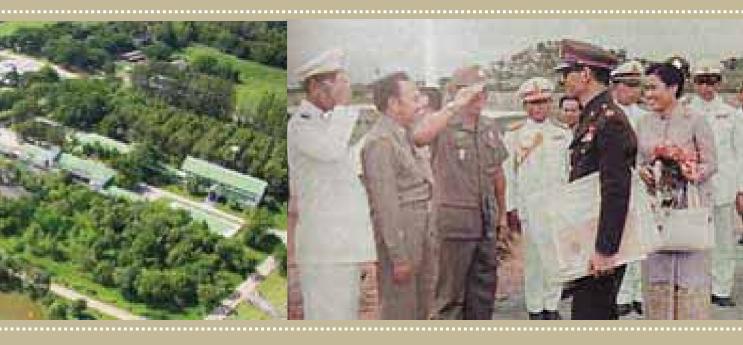
2546

พระบาทสมเด็จพระเจ[้]าอยู[่]หัว กับการพัฒนาพื้นที่เขาหินซ้อน

"...ที่เขาหินซ้อนหลายฝ่ายช่วยกันใช้เวลา 15 ปี ที่นี่จึงเป็นแม่แบบช่วยชาวบ้านได้ ต้องอดทนแล้วเป็นไงก็ได้ใช้ประโยชน์ ชาวบ้านก็มีความสุข เราก็สุข ที่นี่เมื่อก่อน ปลูกมันสำปะหลังยังไม่ขึ้นเลย เดี๋ยวนี้ดีขึ้น แต่ก็เย็นสบายดีเปลี่ยนแปลงไปมาก"

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตั้งอยู่ใน ต.เขาหินซ้อน อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา เป็นศูนย์ศึกษาฯ แห่งแรกจาก 6 ศูนย์ทั่วประเทศ ซึ่งพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2522 โดยที่ดินดังกล่าวมาจาก ราษฎร 7 ราย น้อมเกล้าฯ ถวาย เพื่อให้ทรงนำไปสร้างพระตำหนัก ด้วยเห็นว่าเมื่อพระองค์ เสด็จฯ ไปที่ใด ก็ทรงทำให้ที่ดินแห่งนั้นเจริญขึ้นได้ทั้งที่ที่ดินในขณะนั้นมีสภาพเสื่อมโทรมมาก แม้แต่มันสำปะหลังซึ่งเป็นพืชทนทานยังปลูกไม่ขึ้น แต่เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระราชดำริจัดตั้งศูนย์ศึกษาฯ พระราชทานแนวทางให้ที่นี่เป็นศูนย์เกษตรกรรมตัวอย่าง ที่สมบูรณ์แบบ ทั้งการพัฒนาแหล่งน้ำ ฟื้นฟูสภาพป่า พัฒนาดิน วางแผนปลูกพืชและเลี้ยง สัตว์ให้ผู้ที่สนใจเข้าศึกษา สามารถนำองค์ความรู้ไปพัฒนาพื้นที่ทำกินทำให้มีความเป็นอยู่ ดีขึ้น ทั้งยังช่วยส่งเสริมงานหัตกรรมพื้นบ้านพัฒนารอบนอกบริเวณลุ่มน้ำใจนให้เจริญขึ้น

มีการสาธิตและส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์โดยส่งนักวิชาการให้คำแนะนำการเลี้ยง สุขาภิบาล การป้องกันโรค การผลิตอาหารสัตว์กับเกษตรกรและการศึกษาทดสอบพันธุ์พืช เทคโนโลยีการเพาะปลูกที่เหมาะสมกับพื้นที่และวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว ปัจจุบันศูนย์ ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนฯ มีพื้นที่ดำเนินการกว่า 138,000 ไร่ แบ่งเป็นศูนย์ศึกษาฯ 1,895 ไร่ พื้นที่ส่งเสริม 33 หมู่บ้าน ใน ต.เขาหินซ้อน ต.เกาะขนุน และต.บ้านช่อง 113,214 ไร่ แปลงสาธิตเกษตรทฤษฎีใหม่ ต.บ้านช่อง และต.เขาหินซ้อน 33 ไร่ และอ.บางคล้า 144 ไร่ และโครงการพัฒนาเขาชะโงก จ.นครนายก 23,157 ไร่

ด้วยพระบารมีและความมุ่งมั่นทำงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ศึกษาฯ ทำให้วันนี้ฝืนดินเดิม ที่เคยแห้งแล้งกลับพลิกฟื้นเป็น "ต้นแบบ" ของความสำเร็จเป็นพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติที่มีชีวิต รวมถึงเป็นแนวทางให้พื้นที่อื่นนำไปปรับใช้และพัฒนาพื้นที่ของตนเองไปสู่อาชีพและวิถี ยั่งยืนแบบพอเพียง ดังพระราชดำรัสที่พระราชทานแก่เจ้าหน้าที่ศูนย์ศึกษาฯ เมื่อวันที่ 23 เมษายน พ.ศ.2540 ความว่า

"...ที่เขาหินช้อนหลายฝ่ายช่วยกันใช้เวลา 15 ปี ที่นี่จึงเป็นแม่แบบช่วยชาวบ้านได้ ต้องอดทนแล้วเป็นไงก็ได้ใช้ประโยชน์ ชาวบ้านก็มีความสุข เราก็สุข ที่นี่เมื่อก่อนปลูก มันสำปะหลังยังไม่ขึ้นเลย เดี๋ยวนี้ดีขึ้น แต่ก็เย็นสบายดีเปลี่ยนแปลงไปมาก²"

² www.khaohinsorn.com เข้าถึงเมื่อ 11 สิงหาคม 2554

ลุงเกษม เพชรนที

้ ผู[้] วางฐานรากสิทธิชุมชนและการพัฒนา แบบยั่งยืนที่ชุมชนมีส[่]วนร[่]วม

ลุงเกษมเป็นชาวกรุงเทพแต่อุทิศชีวิตทั้งหมดให้กับงานพัฒนาชนบทตั้งแต่ปี 2516 จนถึงเดือน กันยายนปี 2550 โดยเริ่มต้นทำงานพัฒนาชนบทกับมูลนิธิบูรณะชนบทในพระบรมราชูปถัมภ์กับ ดร.ป๋วย อึงภากรณ์ ที่จังหวัดชัยนาท และในปี 2521 ได้มาเป็นอาสาสมัครช่วยงานของหน่วยบำรุง ป่าแควระบม-สียัด กรมป่าไม้ในพื้นที่ตำบลคู้ยายหมี อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ เห็นภาพของการอพยพของชาวบ้านหลายจังหวัดเพื่อหาที่ดินทำกินผืนใหม่ ปัญหาความขัดแย้ง เรื่องที่ดินทำกินระหว่างรัฐและชาวบ้านความทุกข์ยากขาดแคลนปัจจัย 4 ของชาวบ้าน สุขอนามัย ไม่ดี ห่างไกลจากสถานีอนามัย คุณภาพชีวิตของครอบครัวชาวบ้านกว่า 60% มีรายได้ต่ำกว่าเส้น ความยากจนของประเทศที่ผูกพันอยู่กับการเพาะปลูกมันสำปะหลัง และการถูกเอารัดเอาเปรียบ จากพ่อค้าคนกลางและนายทุน เงินกู้นอกระบบเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ชาวบ้านต้องสูญเสียที่ดิน และกลายเป็นเกษตรกรไร้ที่ดินทำกินตั้งแต่ยุคป่าแตก ต้องรับจ้างขายแรงงานและส่วนหนึ่งอพยพ เข้าไปบุกเบิกถางพื้นที่ป่าใหม่ ซึ่งจะได้ยินคำพูดเชิงเสียดสีของชาวบ้านที่ว่า "เจ็กไล่ไทย ไทยไล่ลาว ลาวไล่ลิง" ที่สะท้อนถึงความไม่เป็นธรรมในสังคมและการพัฒนาที่ประชาชนไม่มีส่วนร่วม

เรื่องราวที่สะเทือนใจลุงเกษมมากที่สุดและกลายเป็นจุดเริ่มต้นงานพัฒนาชนบทด้วยจิตอาสาของผู้ชายตัวเล็กแต่ใจเปี่ยมล้นความรักในเพื่อนมนุษย์และความเป็นธรรมในสังคม คือภาพที่เด็ก นักเรียนไม่มีอาหารกลางวันมากินต้องเก็บฝักกระถินยักษ์หรือลูกสุกของมะม่วงหิมพานต์ที่ลุงเกษม ปลูกไว้รอบหน่วยบำรุงป่าและโรงเรียนกินเป็นอาหารกลางวัน บางคนมีแต่ข้าวเปล่า ไม่มีกับข้าว มากิน ในขณะที่โรงเรียนก็มีสภาพที่ไม่ต่างกัน ขาดแคลนทั้งอาคาร ครู อุปกรณ์การเรียนการสอน ยาตำราหลวง จิตอาสาพาลุงเกษมติดต่อขอความร่วมมือช่วยเหลือจากค่ายอาสาพัฒนาชนบท ของมหาวิทยาลัยหลายแห่ง อีกทั้งผองเพื่อนกัลยาณมิตรทั้งหลายลงมาช่วยเหลือชาวบ้าน แต่ คำถามที่ตามมาคือ การสงเคราะห์ช่วยเหลือเท่าไหร่จึงจะเพียงพอต่อการแก้ปัญหาความไม่ เป็นธรรมทางสังคม ตนต้องเป็นที่พึ่งแห่งตน การแก้ไขปัญหาได้สำเร็จต้องเริ่มต้นจากเจ้าของ ปัญหาทุกคน จึงได้เกิดโครงการพัฒนาชนบทแควระบม–สียัดขึ้นในปี 2525

ประสบการณ์จากอดีตได้สร้างความรู้ความมั่นใจในพลังของชุมชน โครงการนี้เป็นการสนับสนุน กระบวนการพัฒนาของชุมชนบ้านยางแดงที่ประชาชนเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมกำหนดทิศทาง การพัฒนาโดยแท้จริง และเริ่มการรณรงค์ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการพึ่งตนเองที่สร้าง พื้นฐานการอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน สร้างความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูล แบ่งบัน เกิดธนาคารชุมชน และองค์กรชุมชนเข้มแข็งที่พัฒนาบทบาทหญิงชาย ผู้หญิงได้พัฒนาตนเองและเป็นพลังสำคัญของ ชุมชนบ้านยางแดงในการสร้างพื้นที่ต้นแบบระบบเกษตรกรรมยั่งยืน การสร้างป่า ครอบครัว และ องค์ความรู้การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน พึ่งพาตนเองได้อย่างเพียงพอด้านอาหาร การอนุรักษ์พันธุกรรมพืชพื้นบ้าน เป็นพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมที่มีเป้าหมายเพื่อ สร้างความเข้มแข็งองค์กรชุมชน เกิดการพึ่งตนเองและช่วยเหลือกันโดยการระดมทุนภายในทั้ง ความรู้ กำลังคน และเงินทุน ในการจัดการทรัพยากรการเกษตรและธรรมชาติอย่างยั่งยืน เกิด ความตระหนักรู้ในสิทธิของประชาชน และการขับเคลื่อนเพื่อปกป้องสิทธิชุมชนขององค์กรชุมชน ที่มีเป้าหมายปกป้องพื้นที่ที่เป็นความมั่นคงทางอาหาร ภูมิปัญญา และพันธุกรรมพืชท้องถิ่นของ ครอบครัวและชุมชนได้ขยายผลสู่ชุมชนข้างเคียงจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

ในปี 2530–2546 ขยายพลังชุ่มชน สร้างเครือข่ายองค์กรชุมชน สานความร่วมมือ ขับเคลื่อน นโยบายเกษตรกรรมยั่งยืน ปกป้องพื้นที่ความมั่นคงทางอาหารลุงเกษมและผู้นำชาวบ้านยางแดง ได้ร่วมขับเคลื่อนองค์ความรู้และพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยองค์กรชุมชนขยายสู่ชุมชน ใกล้เคียงกว่า 12 ชุมชนในตำบลคู้ยายหมีและตำบลลาดกระทิง อำเภอสนามชัยเขต และได้ เกิดความร่วมมือเป็นเครือข่ายองค์กรท้องถิ่นที่มีเป้าหมายการสร้างองค์ความรู้และรูปธรรมการ พึ่งตนเองได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน ใน 2 ระดับ คือ

- 1. การเชื่อมพลังทุนทางสังคมระดับท้องถิ่นโดยการเชื่อมร้อยองค์ความรู้การบริหารจัดการ องค์กรการเงิน บุคลากรทางการเงินและเงินทุนเข้าเป็นขบวนเครือข่ายองค์กรการเงินชุมชนเดียวกัน ชื่อ เครือข่ายกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการพัฒนา ที่มีเป้าหมายสร้างความเข้มแข็งองค์กรการเงินชุมชน และจัดระบบสวัสดิการสร้างระบบการช่วยเหลือกันในด้านเศรษฐกิจ สุขภาพ สังคมและวิถีวัฒนธรรม ชุมชน เกษตรกรรม และการเชื่อมพลังทางการเงินจัดตั้ง ออมทรัพย์กลาง ที่บทบาทหนุนเสริม ความเข้มแข็งองค์กรการเงินชุมชนในการพึ่งพาเงินทุนภายใน ลดการพึ่งพาทุนภายนอก ปลด พันธนาการหนี้สินนอกระบบและในระบบ และการรักษาที่ดินที่เพาะปลูกอาหารของชุมชนท้องถิ่น
- 2. การเชื่อมพลังองค์ความรู้และพื้นที่รูปธรรมระบบเกษตรกรรมยั่งยืนระดับท้องถิ่น ภาค และ ชาติ โดยการเชื่อมร้อยองค์ความรู้และพื้นที่รูปธรรมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการเกษตร อย่างยั่งยืนในระบบเกษตรกรรมยั่งยืนในท้องถิ่นเข้าเป็นขบวนเดียวกัน ชื่อว่า เครือข่ายเกษตรกรรม ทางเลือกจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีเป้าหมายการส่งเสริม ขยายผลทางแนวคิดและสร้างพื้นที่รูปธรรม ในท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารของครอบครัวชุมชนท้องถิ่น ที่มีรูปแบบหลากหลาย สอดคล้องกับระบบนิเวศน์และภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ เช่น วนเกษตร เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติและเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นต้น

ในปี 2532 ลุงเกษมและเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้เชื่อมร้อยความ ร่วมมือกับเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก 4 ภาคคือ ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง และภาคใต้ ซึ่งเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกจังหวัดฉะเชิงเทรา และสุพรรณบุรี เป็นเครือข่ายเกษตรกรรม ทางเลือกภาคกลางโดยมีเป้าหมายขับเคลื่อนระบบเกษตรกรรมยั่งยืนให้เป็นนโยบายการพัฒนา เกษตรกรรมของประเทศไทย จุดเริ่มต้นของขบวนการต่อสู้เพื่อปกป้องสิทธิของเกษตรกรและวิถี ชุมชนเกษตรกรรมของเกษตรกรรายย่อยในสังคมไทย

ในปี 2539-2540 ลุงเกษมและพี่น้องเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก 4 ภาค ได้ยกระดับ การต่อสู้ขับเคลื่อนทางนโยบายของเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก 4 ภาค เข้าเป็นประเด็นบัญหา ร่วมกับพี่น้องคนจนและประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาของรัฐกว่า 230 ปัญหา ในนาม สมัชชาคนจน เพื่อผลักดันให้รัฐบาลและกระทรวงเกษตรฯ จัดทำแผนงานและงบประมาณ ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวนโยบายการเกษตรของประเทศไทยที่เขียนไว้ในแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่มีเป้าหมายการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนของประเทศ จำนวน 25 ล้านไร่ พื้นที่ข้างทำเนียบรัฐบาลกว่า 120 วัน ภายใต้การบริหารของรัฐบาล 3 รัฐบาล จากรัฐบาลชวลิต บรรหาร และคำตอบสุดท้ายที่ชวน หลีกภัย เป็นห้องเรียนรู้การเมืองภาคพลเมือง ที่ยิ่งใหญ่ของเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกจังหวัดฉะเชิงเทราพร้อมกับพี่น้องเครือข่ายเกษตรฯ และพี่น้องคนจนทั่วประเทศ สิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมตัดสินใจในการ กำหนดอนาคตของตัวเอง ในช่วงนี้ลุงเกษมได้ดำรงตำแหน่งเป็นประธานคณะกรรมการประสาน งานองค์กรพัฒนาเอกชนภาคเหนือตอนล่างและภาคกลาง (กป .นล-ก) ได้ขับเคลื่อนประเด็น เกษตรกรรมยั่งยืนในภาคเหนือตอนล่างและภาคกลางด้วย

ในปี 2544-2546 เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก 4 ภาค ผลักดันรัฐบาลสนับสนุนงบประมาณ ประเภทเงินอุดหนุนแก่โครงการนำร่องเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนของเกษตรกรรายย่อย ระยะ เวลา 3 ปี ระหว่าง 2544-2546 เพื่อสนับสนุนให้องค์กรชาวบ้านที่มีความเข้มแข็งให้เป็นผู้บริหาร จัดการงบประมาณด้วยตนเอง โดยให้หน่วยงานของรัฐทำบทบาทหน้าที่ในการติดตามตรวจสอบ และหนุนเสริมการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกจังหวัด ฉะเชิงเทราเป็นองค์กรชุมชนที่เข้มแข็ง บริหารจัดการโครงการนำร่องเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน ของเกษตรกรรายย่อยภูมินิเวศน์ฉะเชิงเทรา 1 ใน 19 ภูมินิเวศน์จากภูเขาทางภาคเหนือจรดชายฝั่ง ทะเลภาคใต้ นี่คือแบบทดสอบศักยภาพองค์กรชุมชนในการบริหารจัดการงบประมาณรัฐอย่างโปร่งใส และมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม แม้การสนับสนุนงบประมาณของรัฐสิ้นสุดลง แต่ภารกิจการ ขับเคลื่อนเชิงนโยบายของเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก 4 ภาค ยังคงมีต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย เกษตรกรรมยั่งยืนเป็นทางเลือกและทางรอดของประเทศ

ปี 2547-2550 ภารกิจสุดท้ายของการเมืองภาคพลเมือง คือสร้างกระบวนการเรียนรู้สิทธิ การใช้สิทธิ และการปกป้องสิทธิของชุมชน ลุงเกษมในฐานะประธานกป. อพช. นล.-ก. ร่วมมือกับ เครือข่ายภาคประชาชนในภาคเหนือตอนล่างและภาคกลางอย่างใกล้ชิด จัดเวทีให้ความรู้เรื่อง สิทธิแก่ประชาชนในพื้นที่ฉะเชิงเทรา ชัยนาท อุทัยธานี พิษณุโลก และอุตรดิตถ์ ด้วยเห็นถึงความ สำคัญของการเข้าถึงข้อมูลอย่างรอบด้านว่าจะช่วยสร้างความเข้าใจและเพิ่มอำนาจการวิเคราะห์ ความตระหนักรู้ และการตัดสินใจที่ถูกต้องที่จะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของสังคม

กระบวนการเรียนรู้เรื่องสิทธิ การใช้สิทธิ และการปกป้องสิทธิของชุมชนและองค์การเครือข่ายฯ ในพื้นที่ชุมชนยางแดงและเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกจังหวัดฉะเชิงเทรานั้น ได้ดำเนินการ มาอย่างต่อเนื่อง งานพัฒนาที่ประชาชนมีส่วนร่วมนี้ คืองานการเมืองภาคพลเมือง ที่ปฏิบัติการ ทางสังคมจะสร้างพลังความรู้ ยกระดับจิตสำนึก และอำนาจตัดสินใจของประชาชนผ่านกิจกรรม การแก้ไขปัญหาของชุมชน โดยชุมชน และเพื่อประโยชน์ของชุมชนท้องถิ่นและสังคมอย่างยั่งยืน

แม้ว่าลุงเกษมได้ลาจากโลกนี้ไปแล้ว แต่เมล็ดพันธุ์สิทธิชุมชนและจิตอาสาที่ปลูกในใจพี่น้อง เครือข่ายฯ ที่ถูกบ่มเพาะจากฐานรากการเมืองภาคพลเมืองกำลังเติบโต งอกงาม ภาพปฏิบัติการ ลุกขึ้นต่อต้านโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินตำบลเขาหินซ้อน ขนาด 600 เมกะวัตต์ ของขบวนเครือข่ายฯ ในนามเครือข่ายติดตามผลกระทบโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินตำบลเขาหินซ้อน (คตฟ.) ในวันนี้ กำลังรณรงค์ขยายแนวร่วมในพื้นที่ เผยแพร่ข้อเท็จจริงต่อสังคมผ่านสื่อสาธารณะ เชื่อมประสาน ความร่วมมือกับเครือข่ายองค์กรท้องถิ่น เพื่อปกป้องฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ คนลุ่มน้ำคลองท่าลาดมีความมั่นคงทางอาหาร วิถีวัฒนธรรม และชุมชนเกษตรกรรมที่ยั่งยืน เป็นต้นธารหล่อเลี้ยงชีวิตคนและระบบนิเวศน์ลุ่มน้ำบางปะกงทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ต่อมาในปี พ.ศ.2549 จึงได้ขึ้นทะเบียนเป็น "สหกรณ์ชมรมชาวสวนมะม่วง จ.ฉะเชิงเทรา" และปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 176 คน จาก 7 อำเภอ คือ อ.พนมสารคาม อ.สนามชัยเขต อ.บางคล้า อ.ราชสาส์น อ.แปลงยาว อ.ท่าตะเกียบ และอ.คลองเชื่อน โดยมีพื้นที่ปลูก มะม่วงกว่า 10,000 ไร่

ผู้ใหญ[่]วิบูลย[์] เข็มเฉลิม

้กับการบุทเบิก "วนเกษตร" จนกลายเป็น "เครือข[่]ายวนเทษตร ภาคตะวันออก"

"วนเกษตร" เป็นการทำเกษตรที่เลียนแบบระบบนิเวศป่าธรรมชาติ ซึ่งเป็นที่รู้จักกว้างขวาง ในสังคมไทย จากการบุกเบิกของ ผู้ใหญ่วิบูลย์ เข็มเฉลิม ณ บ้านห้วยหิน ต.ลาดกระทิง อ.สนาม ชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา เมื่อ พ.ศ.2524 จากความล้มเหลวของการทำเกษตรเชิงเดี่ยวมากว่า 20 ปี กระทั่งต้องขายที่ดินกว่า 200 ไร่ เพื่อชำระหนี้สินและเหลือที่ดินราว 10 ไร่ สำหรับอยู่อาศัย ผู้ใหญ่วิบูลย์แปรสภาพไร่มันสำปะหลังเป็นระบบวนเกษตรโดยปลูกไม้ยืนต้นและพืชสมุนไพร ผสมผสานการใช้ชีวีตพึ่งตนเอง

ปัจจุบันบนพื้นที่ 10 ไร่ ของพ่อผู้ใหญ่วิบูลย์ เป็นที่ตั้งของ "ศานติธรรม" บ้านเรือนไทยอายุ กว่า 100 ปี ที่มีเรื่องราวของพื้นที่ชุมชนบ้านป่าต้นน้ำคลองระบม-สียัด ให้คนรุ่นใหม่ได้เข้ามา เรียนรู้ เป็นแหล่งรวบรวมพันธุกรรมไม้ท้องถิ่นที่หลากหลายมากกว่า 800 ชนิด ซึ่งแบ่งการปลูก ต้นไม้เป็น 7 ระดับ คือไม้ชั้นบน ไม้ชั้นกลาง ไม้ชั้นล่าง พืชหน้าดิน พืชหัว(ใต้ดิน) พืชน้ำ และพืช เกาะเกี่ยวไม้ใหญ่ เพื่อให้ต้นไม้พึ่งพากันตามธรรมชาติ อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งของ มูลนิธิวนเกษตร เพื่อสังคมและศูนย์ศึกษาและพัฒนาวนเกษตร อีกด้วย

ท่านสรุปแผนการเรียนรู้และการจัดการไว้เป็นสูตร " 3 5 3 " คือ

- 3 เรื่องที่ต้องเรียนรู้ คือ การรู้จักตัวเอง รู้จักปัญหา รู้จักทรัพยากร
- 5 เรื่องที่ต้องจัดการ คือ ข้าว อาหาร ยาสมุนไพร ของใช้ ดินและจุลินทรีย์
- 3 แผน คือ แผนชีวิตและครอบครัว แผนชุมชน และแผนการจัดการทรัพยากร

ปรัชญาและประสบการณ์ชีวิตเกษตรกรของผู้ใหญ่วิบูลย์ เป็นส่วนหนึ่งที่หล่อหลอมให้เกิด แนวคิดเกษตรกรรมทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืนในสังคมไทย และในจังหวัดฉะเชิงเทราเองก็มี เกษตรกรนำแนวคิดท่านไปปฏิบัติตามจำนวนมากจนเกิดเป็น "เครือข่ายวนเกษตรภาคตะวันออก" ที่มีการเรียนรู้กันอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกวันอาทิตย์สุดท้ายของทุกเดือนที่ศูนย์ศึกษาและพัฒนา วนเกษตรและในพื้นที่ของชุมชนเครือข่าย

เป้าหมายการขับเคลื่อนหลักการและแนวคิดเกษตรกรรมยั่งยืนเป็นแนวนโยบายการพัฒนา ระบบเกษตรกรรมที่เป็นทางเลือกและทางรอดของประเทศไทย เป็นพันธกิจและภารกิจร่วมของ เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกทั้งประเทศที่ต้องปฏิบัติการให้บรรลุร่วมกัน จากต้นแบบองค์ ความรู้การจัดการตนเองของชุมชนบ้านยางแดงในการแก้ปัญหาขาดความมั่นคงทางอาหารและ ความมั่นคงในชีวิตของเกษตรกรรายย่อยในการส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการพึ่งตนเอง ในปี 2525 และได้พัฒนาขยายผลประสบการณ์ความรู้และรูปแบบระบบการจัดการทรัพยากร เกษตรและธรรมชาติให้พึ่งพาตนเองได้อย่างพอเพียงทางด้านอาหารและรายได้ การฟื้นฟูและ อนุรักษ์พันธุ์พืชพื้นบ้านและฐานทรัพยากรที่ดินที่เป็นแหล่งเพาะปลูกอาหารสู่ชุมชนเครือข่าย อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบเกษตรกรรมยั่งยืนในนามเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในปี 2545 ได้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตเกษตรยั่งยืนของสมาชิกเข้าสู่ระบบ เกษตรอินทรีย์ที่ขอรับมาตราฐานสากลจากสำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกท.) สหพันธ์ เกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM) และสหภาพยุโรป (อียู) โดยการรวมกลุ่มผู้ผลิตอินทรีย์ ในชื่อ กลุ่มเกษตรอินทรีย์อำเภอสนามชัยเขต เริ่มต้นส่งเสริมการผลิตข้าวเหลืองประทิวอินทรีย์ ซึ่งเป็นข้าวพื้นบ้านส่งออกไปสหภาพยุโรปในตลาดแฟร์เทรด หรือ ตลาดการค้าที่เป็นธรรม ปัจจุบันได้ขยายการผลิตและการรับรองมาตราฐานเกษตรอินทรีย์แก่ผลผลิตข้าวพันธุ์พื้นบ้าน ผักหมุนเวียนอายุสั้น พืชผักพื้นบ้านและไม้ผล จำนวน 86 รายการ ที่กลุ่มจัดการตลาดผลผลิต อินทรีย์ ทั้งการส่งออกตลาดต่างประเทศ ตลาดสีเขียวในท้องถิ่นและในเมือง เช่น ตลาดสีเขียว/โครงการอาหารเพื่อสุขภาพ โรงพยาบาลสนามชัยเขต ฉะเชิงเทรา ตลาดสีเขียวบางกอก อาคาร รีเจนท์เฮ้าส์ กทม. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี เป็นต้น ตลอดจนการพัฒนาองค์

ความรู้การจัดการตลาดผลผลิตเกษตรอินทรีย์ในรูปแบบสมาชิกรับกล่องผัก โดยผู้บริโภคที่ เป็นสมาชิกจะจ่ายเงินล่วงหน้าตามจำนวนชุดรายการอาหารที่สั่งต่อสัปดาห์ เช่น ชุดแกงส้ม ชุดน้ำพริกผักสด ชุดแกงเลียง ฯลฯ ซึ่งเป็นการผสมผสานความรู้ระบบการจัดการตลาดผลิต ผักอินทรีย์และการส่งต่อองค์ความรู้การกินผักพื้นบ้านอาหารพื้นถิ่นแก่ผู้บริโภคผ่านอาหาร

กลุ่มเกษตรอินทรีย์อำเภอสนามชัยเขต หนึ่งเดียวลุ่มน้ำคลองท่าลาด เป็นคำรณรงค์ที่
แสดงตัวตนของกลุ่มเกษตรอินทรีย์ฯ ที่สร้างสมองค์ความรู้และประสบการณ์การส่งเสริมการผลิต
ระบบเกษตรอินทรีย์มาตรฐานสากลและการจัดการตลาดด้วยตนเองในจังหวัดฉะเชิงเทราและ
ภาคตะวันออก เป็นพื้นที่ต้นแบบเกษตรอินทรีย์ที่เป็นแหล่งศึกษาดูงานของเกษตรกร หน่วยงาน
ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ภาครัฐและเอกชน หน่วยงานองค์การระหว่างประเทศ ตลอดมา และ
บทบาทสำคัญที่กลุ่มเกษตรอินทรีย์อำเภอสนามชัยเขตปฏิบัติการ คือการรณรงค์วิถีการบริโภค
อย่างยั่งยืน โดยการสร้างกัลยาณมิตรที่เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ห่วงใยสุขภาพและสิ่งแวดล้อม สร้าง
กระบวนการเรียนรู้และเปลี่ยนระบบความสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิต-ผู้บริโภค หรือ ผู้ซื้อ-ผู้ขาย
ไปสู่หุ้นส่วนชีวิตทางสังคมที่ผู้บริโภคและเกษตรกรผู้ผลิตสนับสนุนระบบอาหารที่ปลอดภัยต่อ
สุขภาพและเป็นมิตรกับลิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนวิถีการบริโภคแบบซ้าๆ กินพีชผักพื้นบ้านอาหาร
พื้นถิ่นที่ผลิตโดยกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและสนับสนุนระบบการค้าที่เป็นธรรมทั้งเกษตรกร
ผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม คือวิถีการบริโภคที่ยั่งยืน ปกป้องพื้นที่ความมั่นคงทางอาหารและ
กลุ่มเกษตรกรรายย่อยผู้สร้างสมดุลทางอาหารในสังคม กลุ่มเกษตรกรรมยั่งยืนที่เป็นทางเลือก
ทางรอดในสังคมไทย

พืชเศรษฐกิจชนิดแรกๆ ที่เข้ามาใน จ.ฉะเชิงเทรา คือ อ้อย ซึ่งมีการ ปลูกมากว่าร้อยปีมีโรงงานน้ำตาลตั้งอยู่หลายแห่งตามลำน้ำบางปะกง และก่อนปี พ.ศ.2500 ไม่นานมีพืชชนิดใหม่เข้ามาคือ มันสำปะหลัง มีการ ขยายตัวอย่างรวดเร็วด้วยปัจจัยที่เอื้อทั้งการปลูกที่ง่าย มีความต้องการสูง ราคาดี และถนนลำเลียงที่มีอยู่ทั่วพื้นที่ป่าจากการสัมปทานตัดไม้ ต่อมา ในปี พ.ศ.2525 มันสำปะหลังราคาตกต่ำแต่มี ยูคาลิปตัส เข้ามาแจ้งเกิด ในจังหวัดฉะเชิงเทราโดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (2525-2529) ที่ผลักดันให้เอกชนเข้ามาเป็นหัวหอกสำคัญส่งเสริม โดย ในปี พ.ศ.2529 บริษัทเกษตรรุ่งเรืองพืชผลเริ่มกว้านชื้อที่ดินบริเวณแหลม เขาจันทร์และโดยรอบใน ต.เขาหินซ้อน อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทราและ เริ่มปลูกยุคาลิปตัส ซึ่งปัจจุบันพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ตั้งของกลุ่มโรงงานใน เครือบริษัทเกษตรรุ่งเรืองพืชผลและสวนอุตสาหกรรมพนมสารคาม บริษัท 304 อินดัสเตรียลปาร์ค 2 จำกัด

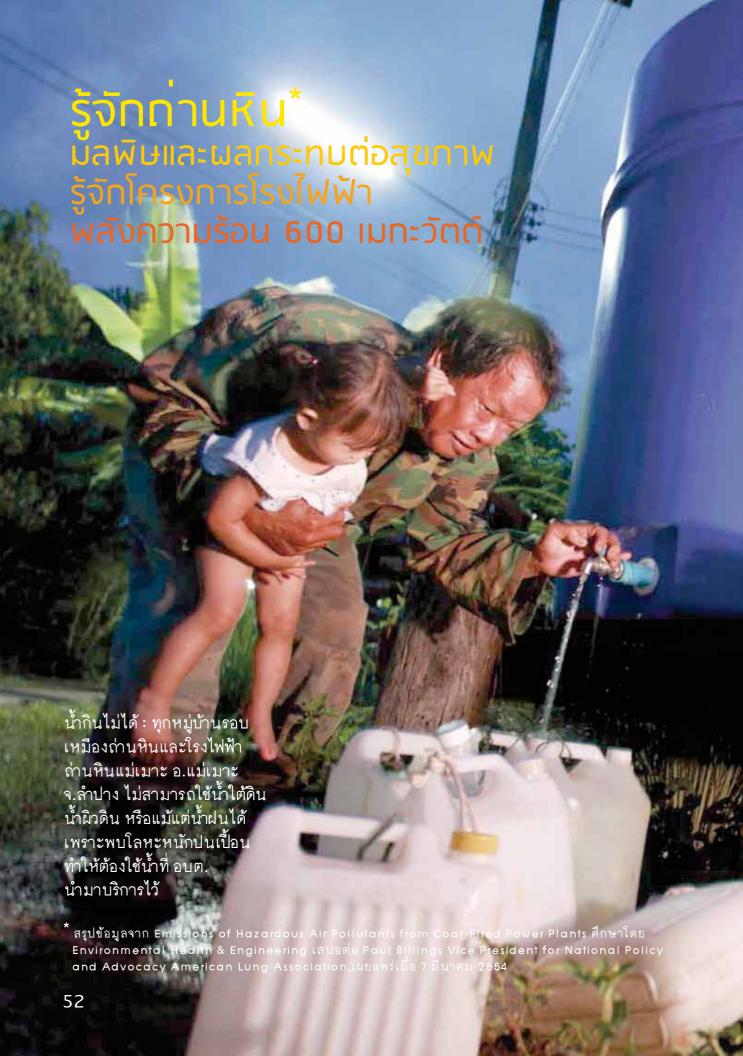
ในปี พ.ศ.2530 การปลูกยูคาลิปตัสในพื้นที่นี้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว เพราะการตั้งบริษัทเกษตรรุ่งเรื่องพืชผล และในปี พ.ศ.2540 รัฐบาลไทยมี นโยบายร่วมทุนกับจีนตั้งโรงงานกระดาษขึ้นในประเทศไทย โดยเริ่มต้นที่ ต.ท่าตูม อ.ศรีมหาโพธิ จ.ปราจีนบุรี ต่อมาเกิดขึ้นที่สวนอุตสาหกรรม บริษัท 304ฯ ต.เขาหินซ้อน อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา การเติบโตของอุตสาหกรรม ต่อเนื่องเห็นได้ชัด หลังจากที่บริษัท 304 อินดัสเตรียลปาร์ค 2 จำกัด เริ่ม ดำเนินธุรกิจเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2544 ก็เริ่มมีโรงงานอุตสาหกรรมหลาย ประเภทเข้ามาจัดตั้งมากขึ้น ทั้งการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ โรงงานผลิตกระดาษ โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2547 ที่มีโรงสีข้าว โรงมัน โรง ชิ้นไม้สับเข้ามาตั้งในสวนอุตสาหกรรม บริษัท 304ฯ

ในปี พ.ศ.2548 บริษัทฯ 304 ขอขยายพื้นที่อุตสาหกรรม แต่คณะ-อนุกรรมการผังเมืองระดับจังหวัด ให้ความเห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวไม่เหมาะสม เนื่องจากปริมาณน้ำฝนที่มีไม่สามารถรองรับได้

เมื่อความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าของอุตสาหกรรมมีมากขึ้นและการส่งเสริมของ ภาครัฐที่จะให้มีโรงไฟฟ้าชีวมวลมากขึ้นในประเทศ พื้นที่ภาคตะวันออกจึงเป็นหนึ่งในพื้นที่ เป้าหมายด้วยวัตถุดิบที่มีอยู่จำนวนมากและอยู่ใกล้ผู้ใช้ซึ่งก็คือเขตอุตสาหกรรม และเมื่อ วันที่ 21 เมษายน 2542 โรงไฟฟ้าชีวมวลขนาด 47.4 เมกะวัตต์ ของบริษัทไทยพาวเวอร์ชัพพลาย (1) ซึ่งตั้งอยู่ในสวนอุตสาหกรรมพนม บริษัท 304ฯ ขายไฟฟ้าเข้าระบบและตามมาด้วย ศรีมหาโพธิ จ.ปราจีนบุรี ในปี 2547 ในปี 2550 เกิดโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหิน 600 เมกะวัตต์ ฉะเชิงเทรา ของบริษัท เนชั่นแนล เพาเวอร์ ซัพพลาย จำกัด (มหาชน) จากการผ่านการประมูล ตามแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้า (Power Development Plan หรือ PDP) 2007 ซึ่ง โครงการนี้จัดอยู่ในโครงการอาจส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงฯ ตามมาตรา 67 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2550 ทางบริษัทได้ว่าจ้างบริษัทแอร์เชฟ (โดยคณะ เวชศาสตร์เขตร้อน ม.มหิดล เป็นผู้ศึกษา) ศึกษา

ผลกระทบต่อสุขภาพเพิ่มเติมจากรายงานการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ผ่าน ความเห็นชอบไปเมื่อปี 2552 โดยจัดเวทีเพื่อกำหนดขอบเขตการประเมินผลกระทบด้าน สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Public Scoping) ไปเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2553 และจัดเวที ทบทวนร่างรายงานการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Public Review) ไปเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2554 และปัจจุบัน (พ.ศ.2555) ได้ส่งตัวรายงานการประเมิน ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ไปยังสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

รู้จักโครงการโรงไฟฟ้า พลังความร[้]อน 600 เมกะวัตต[์]

พัฒนาการของเครือเกษตรรุ่งเรืองพืชผล ในธุรกิจด้านกระดาษและพลังงาน

เครือเกษตรรุ่งเรืองพืชผลถือได้ว่าเป็นกลุ่มธุรกิจค้าส่งออกพืชไร่หลักที่ใหญ่ ที่สุดของประเทศไทย ต่อมาขยายการลงทุนไปที่ ธุรกิจกระดาษ ซึ่งเป็นอุตสาห-กรรมที่ใช้เงินลงทุนสูงมาก ทำให้ยากที่จะมีผู้เข้าแข่งขันในธุรกิจด้านนี้ ประกอบ กับการมีที่ดินที่ใช้ปลูกต้นยูคาลิปตัสจำนวนมาก ซึ่งการปลูกต้นยูคาลิปตัสต้อง ใช้เวลามากกว่า 3 ปี จึงจะตัดใช้ได้ โดยเริ่มโรงงานผลิตกระดาษเมื่อปี พ.ศ.2533 ปัจจุบันมีโรงเยื่อกระดาษ 2 โรง กำลังการผลิต 465,000 ตัน/ปี และโรงงาน ผลิตกระดาษ 3 โรง กำลังการผลิต 570,700 ตัน/ปี

อีกหนึ่งธุรกิจที่เครือเกษตรรุ่งเรืองได้ลงทุนคือ **ธุรกิจพลังงาน** ส่วนหนึ่งเพื่อใช้ ในกระบวนการผลิตกระดาษ แต่ส่วนใหญ่เพื่อจำหน่ายไฟฟ้าให้กับการไฟฟ้าฝ่าย ผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) โดยเริ่มดำเนินการเมื่อปี 2539 ปัจจุบันมีโรงไฟฟ้า ในเครือดังนี้ โรงไฟฟ้าถ่านหิน 328 MW โรงไฟฟ้าชีวมวลร่วมน้ำมันยางดำ 74.3 MW และโรงไฟฟ้าน้ำมันยางดำ 32.9 MW ที่ ต.ท่าตูม อ.ศรีมหาโพธิ จ.ปราจีนบุรี และโรงไฟฟ้าชีวมวล 47.4 MW ที่ ต.เขาหินซ้อน อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา

โรงไฟฟ้าในฉะเชิงเทรา

จังหวัดฉะเชิงเทรามีกำลังการผลิตไฟฟ้าเป็นอันดับ 2 ของประเทศ รองจาก จังหวัดราชบุรี คือมีกำลังการผลิตไฟฟ้ารวม 3,729.68 เมกะวัตต์ (กำลังการผลิต ติดตั้ง ณ เมษายน 2550) ซึ่งผลิตโดยโรงงานทั้งหมด 12 โรง โรงไฟฟ้าแห่งแรก คือโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนบางปะกงซึ่งใช้ก๊าซธรรมชาติและน้ำมันเตาเป็น เชื้อเพลิง และกำลังจะมีการขยายกำลังการผลิตเพิ่มขึ้นอีก 872.775 เมกะวัตต์ ซึ่งเป็นโรงไฟฟ้าที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการขออนุญาตหรือรอวันที่เริ่มต้นจำหน่าย ไฟฟ้าเข้าระบบอีก 12 โรง ทั้ง 25 โรงนี้กระจายตัวอยู่เกือบทั้งจังหวัดฉะเชิงเทรา (7 อำเภอจาก 10 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ) โดยอยู่ในอำเภอบางปะกงมากที่สุด คือ 10 โรง รองลงมาคืออำเภอพนมสารคาม 8 โรง นอกนั้นกระจายอำเภอละ 1-2 โรง และใน 24 โรงนี้เป็นโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ 4 โรง คือ

- 1. โรงไฟฟ้าพลังความร้อนบางปะกง อ.บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา กำลังการผลิต 2,300 เมกะวัตต์ ใช้ก๊าซธรรมชาติและน้ำมันเตาเป็นเชื้อเพลิงและจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว
- 2. โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วม บางปะกง ชุดที่ 1-2 อ.บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา กำลังผลิต 772.6 เมกะวัตต์ ใช้ก๊าชธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิงและจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว
- 3. โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วมบางปะกง ชุดที่ 3-4 อ.บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา กำลังการผลิต 657.1 เมกะวัตต์ ใช้ก๊าชธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิงและจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว
- 4. บจก.เนชั่นแนล เพาเวอร์ ซัพพลาย อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา กำลังการผลิต 600 เมกะวัตต์ ใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง อยู่ระหว่างการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA)

ขณะที่ข้อมูลของสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดฉะเชิงเทรา ในช่วงปี 2549-2552 พบว่าปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าในจังหวัดฉะเชิงเทราอยู่ระหว่าง 2.9-3.2 ล้าน เมกะวัตต์ โดยภาคอุตสาหกรรมเป็นผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ไฟฟ้า ในครัวเรือน และมีแนวใน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง (สัดส่วนการใช้ไฟฟ้าของกิจการขนาด ใหญ่มากกว่า 60% ของผู้ใช้ไฟทั้งหมด ในสถิติของทุกปี)

โครงการโรงไฟฟ้า พลังงานความร[้]อน 600 เมกะวัตต[์] ฉะเชิงเทรา

โครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อน 600 เมกะวัตต์ ฉะเชิงเทรา เป็นของบริษัท เนชั่นแนล เพาเวอร์ ชัพพลายจำกัด (มหาชน) ตั้งอยู่ที่ตำบลเขาหินช้อน อำเภอ พนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่โครงการอยู่ในเขตพื้นที่ของกลุ่มโรงงาน พนมสารคาม (กลุ่มโรงงานในเครือบริษัทเกษตรรุ่งเรืองพืชผล) มีอาณาเขตติดต่อ กับสวนอุตสาหกรรมพนมของบริษัท 304 อินดัสเตรียล ปาร์ค 2 จำกัด โดยปัจจุบัน สวนอุตสาหกรรมฯ และกลุ่มโรงงานพนมสารคามมีโรงงานอุตสาหกรรมรวม 16 แห่ง แบ่งเป็นโรงงานในส่วนอุตสาหกรรมฯ จำนวน 5 แห่ง ซึ่งยังอยู่ในระยะก่อสร้างและ ทำสัญญาชื้อขาย ส่วนกลุ่มโรงงานพนมสารคามมีโรงงานจำนวน 11 แห่ง

โครงการโรงไฟฟ้าแห่งนี้ถูกพัฒนาขึ้นหลังจากวันที่ 4 มิถุนายน 2550 คณะ กรรมการนโยบายและแผนพลังงานแห่งชาติ (กพช.) ได้มีมติเห็นชอบแผนพัฒนา กำลังการผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย พ.ศ. 2550-2564 (PDP 2007) ที่จัดทำโดย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ต่อมาวันที่ 19 มิถุนายน 2550 คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบตามมติของ กพช. ซึ่งแผนดังกล่าวมีกำลังการผลิตไฟฟ้า ที่รับชื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (Independent Power Producer: IPP) จำนวน 12,600 เมกะวัตต์ และกำหนดนโยบายกระจายการใช้เชื้อเพลิงใน การผลิตไฟฟ้าไว้ด้วย บริษัทเนชั่นแนล เพาเวอร์ ซัพพลาย จำกัด (มหาชน) จึงมีแผน จะพัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อน 600 เมกะวัตต์ ฉะเชิงเทรา ในพื้นที่ ตำบลเขาหินซ้อน เพื่อตอบสนองแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าข้างต้น โดยใช้ ถ่านหินบิทูมินัส/ซับบิทูมินัสเป็นเชื้อเพลิง ใช้เทคโนโลยีหม้อไอน้ำแบบฟลูอิไดซ์เบต หมุนเวียน (Circulating Fluidized Bed: CFB) โดยหม้อน้ำแต่ละชุดมีการติดตั้ง ระบบดักฝุ่นแบบไฟฟ้าสถิต (Electrostalic Precipitator: ESP) และระบบกำจัด ก็าชซัลเฟอร์ไดออกไซด์แบบป้อนหินปูนในห้องเผาไหม้ (Limestone injection)

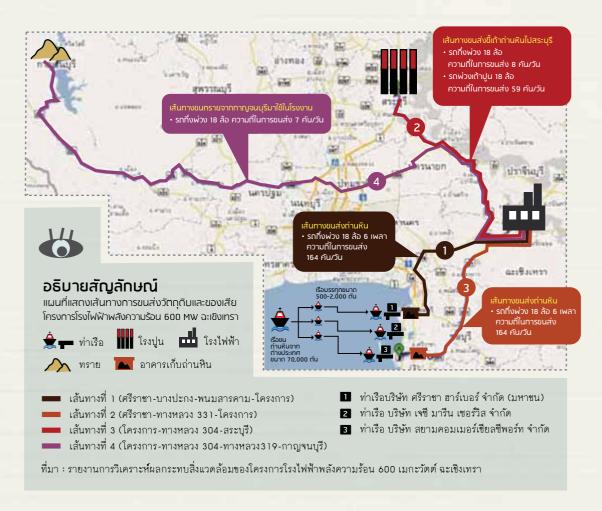
โครงการมีความต้องการใช้ถ่านหินบิทูมินัส/ซับบิทูมินัส ประมาณ 2,029,000 ตัน/ปี ซึ่งนำเข้ามาจากต่างประเทศ เช่น อินโดนีเชีย แอฟริกาใต้ หรือออสเตรเลีย เป็นต้น การขนส่งจากต่างประเทศจะลำเลียงด้วยเรือบรรทุกขนาด 70,000 ตัน ความถี่ในการขนส่งประมาณ 3 ลำ/เดือน โดยเรือจะมาทอดสมอรอที่จุดจอดที่ถูก เตรียมไว้บริเวณเกาะสีซัง จากนั้นจะขนถ่านหินลงเรือเล็กขนาดบรรทุก 500-2,000 ตัน เพื่อลำเลียงต่อไปยังท่าเรือ 3 แห่งใน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรีการขนส่งทางบกจาก ท่าเรือมายังพื้นที่โครงการ อยู่ในความรับผิดชอบของบริษัทบางปะกงขนส่ง จำกัด โดยใช้รถกึ่งพ่วง 22 ล้อ 6 เพลา มีความถี่ในการขนส่ง 164 คัน/วัน ใน 2 เส้นทาง คือ

- เส้นทางที่ 1 (ศรีราชา-บางปะกง-พนมสารคาม-โครงการ) ประกอบด้วย ทางหลวงพิเศษหมายเลข 7 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 314 และ 304
- เส้นทางที่ 2 (ศรีราชา-ทางหลวง 331-โครงการ) ประกอบด้วยทางหลวง แผ่นดินหมายเลข 331 และ 304 ทั้งนี้โครงการกำหนดให้มีจุดพักรถบรรทุกที่บริเวณ ประมาณครึ่งทางในแต่ละเส้นทาง จุดพักรถแต่ละแห่งต้องจอดรถได้ไม่น้อยกว่า 10 คัน

สารเคมีที่ใช้ในโครงการขนส่งจากผู้ผลิตภายในประเทศโดยทางรถบรรทุก ซึ่ง ที่สำคัญคือการขนส่งหินปูนและทราย ดังนี้

- หินปูน ถูกใช้ในระบบ Limestone Injection เพื่อควบคุมก๊าซซัลเฟอร์ได-ออกไซด์ ที่ถูกระบายออกจากหม้อไอน้ำมีปริมาณการใช้ 87,211 ตัน/ปี ถูกลำเลียง จากจังหวัดสระบุรี ผ่านเส้นทางที่ 3 (โครงการ – ทางหลวง 304 – สระบุรี) โดยใช้ รถกึ่งพ่วง 18 ล้อ มีความถี่ในการขนส่ง 8 คัน/วัน
- ทราย มีปริมาณการใช้ 57,120 ตัน/ปี ถูกลำเลียงมาจากจังหวัดกาญจนบุรี ผ่านเส้นทางที่ 4 (โครงการ-ทางหลวง 304 – ทางหลวง 319 – กาญจนบุรี) โดย ใช้รถพ่วง 18 ล้อ มีความถี่ในการขนส่ง 7 คัน/วัน

แผนที่แสดงเส้นทางการขนส่งวัตกุดิบและของเสีย โครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อน 600 เม**ก**ะวัตต์ ฉะเชิงเทรา

การขนส่งขึ้เถ้าจากการเผาไหม้ถ่านบิทูมินัส/ซับบิทูมินัส (เถ้าหนักและเถ้าเบา) มีปริมาณ 531,216 ตัน/ปี ถูกลำเลียงจากโครงการไปยังโรงปูนซีเมนต์จังหวัด สระบุรี ผ่านเส้นทางที่ 3 (โครงการ – ทางหลวง 304 – สระบุรี) โดยใช้รถพ่วงเต้าปูน 18 ล้อ มีความถี่ในการขนส่ง 59 คัน/วัน มูลค่าโครงการรวมประมาณ 24,000 ล้านบาท เป็นเงินกู้ในประเทศประมาณร้อยละ 35 เงินกู้ต่างประเทศประมาณร้อยละ 35 และส่วนของผู้ถือหุ้นประมาณร้อยละ 30

กระบวนการผลิต

กระบวนการผลิตของโครงการประกอบด้วยอุปกรณ์หลัก ได้แก่ หม้อไอน้ำแบบ ฟลูอิดไดซ์เบดหมุนเวียน (Circulating Fluidized Bed Boiler: CFB boiler) จำนวน 4 ชุดและเครื่องกำเนิดไฟฟ้าแบบกังหันไอน้ำ (Steam Turbine Generator: STG) จำนวน 4 ชุด สำหรับกระบวนการผลิตสามารถแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การ ผลิตไอน้ำและการผลิตไฟฟ้า มีรายละเอียดดังนี้

- (1) การผลิตไอน้ำ หม้อไอน้ำของโครงการเป็นแบบฟลูอิดไดซ์เบดหมุนเวียน (Circulating Fluidized Bed Boiler: CFB boiler) โดยถ่านบิทูมินัส/ซับบิทูมินัสจาก ไซโลจะถูกป้อนเข้าสู่ห้องเผา ไหม้ผ่านหัวพ่น (burner nozzle) ซึ่งมีอุปกรณ์วัดปริมาณ การไหลของถ่านบิทูมินัส/ซับบิทูมินัส มีอุณหภูมิการเผาไหม้ราว 870 องศาเซลเซียส ถ่านบิทูมินัส/ซับบิทูมินัสในห้องเผาไหม้จะถูกทำให้เคลื่อนที่ปั่นด้วยอากาศ (fluidizing) ไปพร้อมกับทรายซึ่งถูกใช้เป็นตัวกลางนำความร้อนตลอดเวลา ทำให้ความร้อนใน ห้องเผาไหม้สม่ำเสมอและเผาไหม้สมบูรณ์ ก็าชร้อนที่เกิดขึ้นจะถ่ายเทความร้อนให้ แก่น้ำ ปราศจากแร่ธาตุที่ถูกป้อนเข้าท่อที่อยู่รอบๆ ผนังหม้อไอน้ำ จนทำให้น้ำมีอุณหภูมิ สูงขึ้นและเดือดกลายเป็นไอน้ำ ไอน้ำที่ผลิตได้ก็จะถูกป้อนเข้าสู่เครื่องกำเนิดไฟฟ้า แบบกังหันไอน้ำเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าต่อไป โครงการติดตั้งหม้อไอน้ำแบบฟลูอิดไดซ์ เบดหมุนเวียน จำนวน 4 ชุด แต่ละชุดผลิตไอน้ำสูงสุด 480 ตัน/ชั่วโมง ก็าชร้อนที่ผ่าน การแลกเปลี่ยนความร้อนจะถูกระบายสู่ระบบดักฝุ่นแบบไฟฟ้าสถิต (ESP) ก่อนระบาย ออกผ่านปล่องระบายของหม้อไอน้ำแบบฟลูอิดไดซ์เบดหมุนเวียนแต่ละชุด
- (2) กระบวนการผลิตไฟฟ้า ไอน้ำที่ผลิตจากหม้อไอน้ำแบบฟลูอิดไดซ์เบดหมุนเวียน (CFB boiler) ถูกส่งเข้าสู่เครื่องกำเนิดไฟฟ้าแบบกังหันไอน้ำ (Steam Tubine Generator: STG) ซึ่งทำหน้าที่เปลี่ยนพลังงานที่ได้จากไอน้ำให้กลายเป็นพลังงานไฟฟ้า โดยไอน้ำถูกส่งไปขับเคลื่อนเครื่องกังหันไอน้ำ ซึ่งมีแกนเพลาเชื่อมติดอยู่กับเครื่อง กำเนิดไฟฟ้า เมื่อกังหันไอน้ำหมุน แกนเพลาก็จะขับเคลื่อนแม่เหล็กให้เคลื่อนที่ตัด กับขดลวดของเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ทำให้เกิดกระแสไฟฟ้าขึ้น โครงการติดตั้งเครื่อง กำเนิดไฟฟ้าแบบกังหันไอน้ำจำนวน 4 ชุด แต่ละชุดสามารถผลิตไฟฟ้าได้ 150 เมกะวัตต์ รวมความสามารถในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้ 600 เมกะวัตต์ (gross power) โดยกระแสไฟฟ้าที่ผลิตได้ส่วนหนึ่ง (ประมาณ 60 เมกะวัตต์) ถูกนำมาใช้ภายใน โครงการ ส่วนที่เหลือประมาณ 540 เมกะวัตต์ (net power) ถูกยกระดับด้วยแรงดัน ด้วยหม้อแปลงไฟฟ้า ก่อนส่งเข้าระบบการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยต่อไป

รู้จักถ่านหิน มลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพ

ถ่านหินคือหินตะกอนชนิดหนึ่งซึ่งสามารถติดไฟได้มีส่วนประกอบที่สำคัญคือ สาร ประกอบของคาร์บอน ถ่านหินเกิดจากการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติของพืชพันธุ์ไม้ต่างๆ ที่สลายตัวผ่านความดันและความร้อนมานับร้อยปี ถ่านหินที่อยู่ในธรรมชาติจะไม่บริสุทธิ์ เพราะมีชัลเฟอร์และโลหะหนักตกตะกอนสะสมรวมอยู่ด้วย นอกจากนี้ยังพบแร่ธาตุที่เป็น อันตราย เช่น ปรอท สารหนู ตะกั่วและนิเกิลผสมอยู่ในถ่านหินอีกด้วย

ประเภทของถ่านหิน

แบ่งเป็น 4 ชนิด ตามค่าพลังงานความร้อนองค์ประกอบของเถ้าและความชื้น ได้แก่

- 1. ถ่านหินแอนทราไชต์ (anthracite) เป็นถ่านหินที่มีคุณภาพดีที่สุด มีลักษณะดำ เป็นเงามัน มีความวาวสูง มีปริมาณคาร์บอนสูงถึงร้อยละ 90 ขึ้นไป มีปริมาณความขึ้นต่ำ มากและมีค่าความร้อนสูง มีควันน้อยแต่จุดไฟติดยาก ส่วนใหญ่ใช้เป็นเชื้อเพลิงให้ความ ร้อนภายในบ้าน อุตสาหกรรมแก้ว อุตสาหกรรมเคมี เป็นต้น
- 2. ถ่านหินบิทูมินัส (bituminous) เป็นถ่านหินเนื้อแน่น แข็ง และมักจะประกอบด้วย ขั้นถ่านหินสีดำสนิทที่มีลักษณะเป็นมันวาว มีปริมาณคาร์บอนประมาณร้อยละ 80-90 และ มีความชื้นร้อยละ 2-7 มักจะเต็มไปด้วยธาตุซัลเฟอร์และเหล็ก นอกจากนี้ยังมีสารหนูและ ปรอทผสมอยู่ด้วย ถ่านหินชนิดนี้ถูกใช้เป็นถ่านหินเพื่อการถลุงโลหะ หรืออาจใช้เป็นเชื้อเพลิง ผลิตกระแสไฟฟ้าได้ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณคาร์บอนและความสามารถในการระเหย
- 3. ถ่านหินซับบิทูมินัส (sub-bituminous) มีลักษณะสีน้ำตาลเข้มจนถึงดำ เนื้อถ่านหิน จะมีความอ่อนตัวคล้ายขี้ผึ้ง ไม่แข็งมาก มีปริมาณคาร์บอนประมาณร้อยละ 71-77 และมี ความชื้นประมาณร้อยละ 10-20 (World Coal Institute. 2004b. On-line) มีปริมาณ ซัลเฟอร์น้อยกว่าชนิดบิทูมินัส จึงลดอัตราการแพร่กระจายของซัลเฟอร์ไดออกไซด์ซึ่งเป็น สารตั้งต้นที่สำคัญของฝนกรด นอกจากนี้ยังมีปริมาณมลพิษทางอากาศที่เป็นอันตรายหลัง การเผาไหม้น้อยกว่าชนิดบิทูมินัส ถ่านหินประเภทนี้จึงนิยมใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิต กระแสไฟฟ้า หรือใช้ในอุตสาหกรรม
- 4. ถ่านหินลิกในต์ (lignite) เป็นถ่านหินที่ยังพอมีชากพืชเหลือปรากฏให้เห็นอยู่เล็กน้อย มีสีน้ำตาลเข้มจนถึงดำ มีปริมาณคาร์บอนค่อนข้างน้อย และมีปริมาณความชื้นสูงถึงร้อยละ 30-70 ส่วนใหญ่ถูกใช้เป็นเชื้อเพลิงและถือว่าเป็นถ่านหินที่มีคุณภาพต่ำ

ลักษณะเฉพาะของถ่านหินที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงทำเนิดพลังงานในสหรัฐอเมริกา						
ลักษณะเฉพาะ	แอนทราไซต์	บิทูมินัส	ซับบิทูมินัส	ลิทในต์		
ลักษณะเฉพาะที่สำคัญ ¹						
ร้อยละการนำมาใช้ ในสหรัฐอเมริกา	น้อยกว่า 0.1 %	46.9 %	46.3 %	6.9 %		
ค่าพลังงานความร้อน (BTU/lb)	15	11-15	8-13	4-8		
ปริมาณซัลเฟอร์	น้อยกว่า 1 %	3-10 %	น้อยกว่า 1 %	น้อยกว่า 1 %		
มลพิษทางอากาศที่เป็นอันตรายในถ่านหิน²						
สารหนู	ไม่มีรายงาน	0.5	0.1	0.3		
เบริเลียม	ไม่มีรายงาน	0.11	0.03	0.2		
แคดเมียม	ไม่มีรายงาน	0.03	0.01	0.06		
คลอรีน	ไม่มีรายงาน	35	2.7	24		
โครเมียม	ไม่มีรายงาน	1.1	0.4	2.2		
ตะทั่ว	ไม่มีรายงาน	0.6	0.2	1.0		
แมงกานีส	ไม่มีรายงาน	1.8	1.3	20		
ปรอท	ไม่มีรายงาน	0.007	0.006	0.03		
นิเทิล	ไม่มีรายงาน	0.9	0.4	1.2		

BTU/lb - British Thermal Units per pound of coal; a measure of energy density of coal (หน่วยความร้อนอังกฤษต่อถ่านหิน 1 ปอนด์ ; วัดความหนาแน่นของพลังงานจากถ่านหิน)

^{1 -} NRC,2010,Table 2-3

^{2 –} Geometric mean concentration of selected elements in coal; units are pound per billion BTU (USEPA,2010a)

ผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม จากมลพิษทางอากาศของโรงไฟฟ้าถ่านหิน

มลพิษทางอากาศจากโรงไฟฟ้าถ่านหิน คือมลพิษที่เกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิง (fuelbased pollutant) คือ โลหะ แก๊สที่มีฤทธิ์เป็นกรดจำพวกไฮโดรเจนคลอไรด์ ไฮโดรเจนฟลู ออไรด์ ปรอท และมลพิษจากกระบวนการเผาไหม้ (combustionbased pollutant) ได้แก่ ไดออกซิน (dioxins) ฟูแรน (furans) กัมมันตภาพรังสี และสารประกอบอินทรีย์ที่ระเหยได้ (VOCs) แสดงรายละเอียดดังตาราง

ผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมจากมลพิษทางอากาศของโรงไฟฟ้าถ่านหิน

กลุ่มมลพิษ ทางอากาศ	ตัวอย่างมลพิษ	อันตรายต่อสุขภาพ	อันตรายต่อสิ่งแวดล้อม
แก๊สที่มีฤทธิ์เป็นกรด (acid gas) ไดออกซิน (Dioxins) และฟูแรน (Furans)	ไฮโดรเจนคลอไรด์ ไฮโดรเจนฟลูออไรด์ 2,3,7,8-เตตตระ คลอโรไดออกซิน [2,3,7,8-tetrachlo rodioxin(TCDD)]	ระคายเคืองผิวหนัง ตา จมูก คอ และทางเดินหายใจ ผลกระทบระยะสั้น : ทำลาย ตับ ทำให้เกิดรอยโรคผิวหนัง ที่เรียกว่า chloracne* ผลกระทบระยะยาว : เป็น สารก่อมะเร็งมะเร็งที่เนื้อ เยื่ออ่อน มะเร็งที่ต่อมน้ำ เหลืองและมะเร็งกระเพาะ อาหาร นอกจากนี้ ยังเป็น สาเหตุให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับ การสืบพันธุ์ทำลายระบบ ภูมิคุ้มกันและรบกวนฮอร์- โมนเพิ่มความเสี่ยงในการ	กรดตกตะกอนทำลาย พืชผลและป่าไม้ สะสมในแม่น้ำ ทะเล สาบ มหาสมุทร ปลา และสัตว์ป่ากินน้ำ สะสมอยู่ในห่วงใช่ อาหาร
ปรอท (Mercury)	เมททิลเมอคิวรี่ (Methylmercury)	เกิดโรคเบาหวาน ไต ตับ การควบคุมกล้ามเนื้อ สำหรับใช้งานที่เล็กละเอียด (fine motor control) ทำ ให้ทารกพิการแต่กำเนิด เกิดปัญหาต่อพัฒนาการ ของระบบประสาทในทารก	ปลา และ สัตว์ป่า ได้รับสารพิษ และ สารพิษจะสะสมอยู่ ในห่วงใช่อาหาร

^{*} Chloracne เกิดจาก halogenated aromatic compounds รอยโรคมีลักษณะเป็นซิสต์สีเหลือง และซิสต์สีเหลืองที่มีจุกเทา (yellow cysts and gray plugs) ส่วนใหญ่พบทีหน้า ในรายที่รุนแรงจะพบรอยโรคที่หัวไหล่ หน้าอก หลัง ท้อง แขน ต้นขา ขา มือ และเท้า มักเกิดจากการสัมผัสสารก่อเหตุ โดยตรง แต่ก็อาจเกิดจากการกินและการหายใจ รอยโรคเกิดหลังสัมผัสสาร 3-4 สัปดาห์ และรอยโรคอาจคงอยู่หลังงดสัมผัสสารนานถึง 15 ปี พบความ ผิดปกติอื่น ได้แก่ โรคตับ หลอดลมอักเสบ (bronchitis) คลื่นไส้ อาเจียน ท้องเสีย ปวดศีรษะ เหนื่อยอ่อน กระวนกระวาย เหงื่อออกที่ฝ่ามือ และขาชา เป็นที่ทราบกันว่าประธานาธิบดี Viktor Yuschenko ของประเทศยูเครน มีใบหน้าที่เป็นโรคสิวชนิด chloracne นี้ เพราะเคยถูกวางยาพิษด้วยสาร dioxin

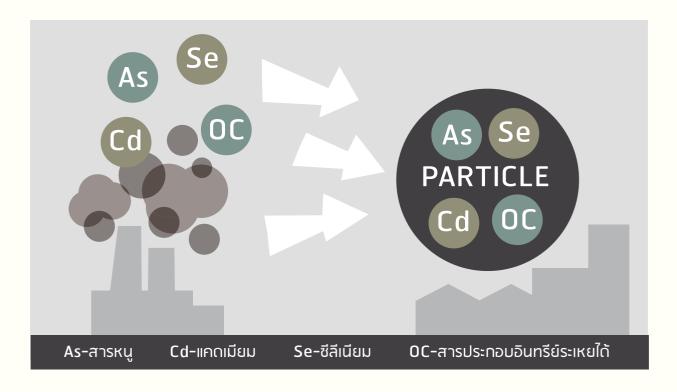
ผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมจากมลพิษทางอากาศของโรงไฟฟ้าถ่านหิน

กลุ่มมลพิษ ทางอากาศ	ตัวอย่างมลพิษ	อันตรายต่อสุขภาพ	อันตรายต่อสิ่งแวดล้อม
โลหะที่ไม่ใช่ปรอท	ตะกั่ว(Lead)	ทำลายระบบประสาทส่งผล ต่อการเรียนรู้ความจำ และ พฤติกรรม อาจมีผลต่อโรค หัวใจและหลอดเลือด โรคไต เกิดโลหิตจาง และอ่อนแรง ข้อเท้า ข้อมือ และข้อนิ้ว	สารพิษเป็นภัยต่อพืช และสัตว์ตกตะกอน สะสมในดิน ส่งผล กระทบต่อความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งมีชีวิตและ สิ่งแวดล้อม
	สารหนู (Arsenic), เบริเลียม (Beryllium), แคดเมียม(Cad- mium), โครเมียม (Chromium), นิเกิล (Nickel), ซีลีเนียม(Sele- nium), แมงกานีส (Manganese)	เป็นสารก่อมะเร็ง : มะเร็ง ที่ปอด กระเพาะปัสสาวะ ไต ผิวหนัง นอกจากนี้อาจ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อ ระบบประสาท ระบบหัวใจ และการไหลเวียนเลือด ระบบผิวหนัง ระบบหายใจ และระบบภูมิคุ้มกัน	สารพิษตกตะกอน สะสมในดิน ส่วน รูปแบบที่ละลายน้ำ ได้จะผสมปนเปื้อน กับระบบน้ำ
โพลีนิวเคลียร์ อะโรมาติกไฮโดร คาร์บอน [Polynuclear Aromatic Hydrocarbons (PAH)]	แนพทาลีน (Naphthlalene), เบนโช-เอ-แอน ทราชีน (benzo- a-antracene), เบนโช-เอ-ไพรีน (benzo-a-py rene), เบนโช-บี -ฟลูออแรนทีน (benzo-bfluo ranthene),ไคชีน (Chrysene), ได เบนโช-เอ-แอนทรา ชืน(dibenzo- aanthracene)	อาจเป็นสารก่อมะเร็ง โดย จับกับอนุภาคเล็กๆ และ สะสมในปอด นอกจากนี้ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ ตับ ไต อัณฑะ ทำลาย ตัว อสุจิ (sperm cells) และ เป็นสาเหตุให้ระบบสืบพันธุ์ บกพร่อง	ดำรงอยู่ในรูปแก๊สหรือ อนุภาคขนาดเล็กตก ตะกอนสะสมในดิน
กัมมันตภาพรังสี	เรเดียม (Radium)	เป็นสารก่อมะเร็ง: มะเร็ง ปอด กระดูก เป็นสาเหตุ ของภาวะหลอดลมปอด อักเสบ โลหิตจาง และฝีที่ สมอง	สารพิษสะสมในแม่น้ำ ทะเลสาบ มหาสมุทร ปลาและสัตว์ป่ากินน้ำ สะสมในห่วงใช่อาหาร

ผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมจากมลพิษทางอากาศของโรงไฟฟ้าถ่านหิน

กลุ่มมลพิษ ทางอากาศ	ตัวอย่างมลพิษ	อันตรายต่อสุขทาพ	อันตรายต่อสิ่งแวดล้อม
	ยูเรเนียม (Uranium)	เป็นสารก่อมะเร็ง : มะเร็ง ปอด มะเร็งระบบน้ำเหลือง และก่อโรคไต	สารพิษสะสมในแม่น้ำ ทะเลสาบ มหาสมุทร ปลาและสัตว์ป่ากินน้ำ สะสมในห่วงใช่อาหาร
สารประกอบ อินทรีย์ที่ระเหยได้ (Volatile Organic Compounds)	อะโรมาติกไฮโดร คาร์บอน (Aro- matic hydro carbons) รวมถึง เบนซีน(benzene), โทลูอีน(toluene), เอทิลเบนซีน(ethyl benzene),ไซลีน (Xylene)	ก่อความระคายเคืองต่อ ผิวหนัง ตา จมูก คอ ก่อให้ เกิดภาวะหายใจลำบาก ปอดทำงานบกพร่อง การ ตอบสนองต่อการมองเห็น น้อยลง ความจำเสื่อม ไม่ สบายท้อง มีผลกระทบต่อ ตับ ไต และระบบประสาท นอกจากนี้เบนซินที่เรารู้จัก กันดีคือสารก่อมะเร็ง	เกิดปฏิกิริยาเคมีที่ชั้น บรรยากาศ สารพิษเกิด การสลายตัวให้ Car- bonbase radicals ทำลายชั้นโอโซนส่งผล กระทบต่อสุขภาพ มนุษย์
	อัลดีไฮด์ (Aldehydes) ฟอร์มาลดีไฮด์ (formaldehyde)	อาจเป็นสารก่อมะเร็งปอด มะเร็งที่ส่วนต่อของจมูก และคอหอย ก่อความระคาย เคืองต่อตา จมูก คอ และ เกิดความผิดปกติเกี่ยวกับ ระบบทางเดินหายใจ	สลายตัวด้วยปฏิกิริยา เคมีในบรรยากาศ เกิด เป็นคาร์บอนอะตอมที่ สามารถรวมตัวกับสาร อื่นกลายเป็นโอโซนระดับ พื้นดินที่มีผลกระทบแก่ สุขภาพมนุษย์

USDN เป็นมลพิษทางอากาศที่ได้จากการเผาไหม้ถ่านหิน หลังจากการเผาไหม้ปรอท จะกระจายสู่ชั้นบรรยากาศและตกลงมาบนพื้นโลกพร้อมฝน จากนั้นจะสะสมอยู่ในดินและน้ำ ปรอทจะถูกเปลี่ยนแปลงโดยจุลินทรีย์ได้เป็นเมททิลเมอคิวรี่ ซึ่งมีพิษสูงกว่าปรอทธรรมดา เมื่อจุลินทรีย์ถูกสิ่งมีชีวิตขนาดใหญ่กว่ากิน ปริมาณความเข้มข้นของสารพิษจะเพิ่มมากขึ้น ตามลำดับห่วงใช่อาหาร หากประชาชนได้รับสารพิษชนิดนี้เป็นระยะเวลานานจะส่งผลกระทบ ต่อระบบประสาทและสมอง โดยทำลายเนื้อเยื่อประสาท ทำลายสมอง ทำให้เกิดความบกพร่อง เกี่ยวกับการเรียนรู้และการควบคุมกล้ามเนื้อสำหรับใช้ทำงานที่เล็กละเอียด(fine motor control)

โลหะที่ไม่ใช่ปรอกหรือฝุ่นละอองโลหะขนาดละเอียด ฝุ่นละอองจากการเผาไหม้ถ่านหิน จะแตกต่างจากฝุ่นละอองทั่วไป คือเป็นฝุ่นละอองที่เกิดปฏิกิริยาทางเคมีจับกับโลหะหนัก และส่วนใหญ่มีขนาดเล็กจนเรียกได้ว่าขนาดละเอียดคือมีขนาด 2.5 ไมโครเมตรซึ่งเล็กกว่า ความกว้างของเส้นผม ฝุ่นที่กระจายออกมาจำนวนมากจะมีลักษณะเป็นหมอกควัน เมื่อมนุษย์ หายใจเอาฝุ่นละอองเข้าไป อนุภาคบางส่วนจะเกาะติดอยู่ตามทางเดินหายใจ ขณะที่ฝุ่นบางส่วน ที่ทางเดินหายใจส่วนบนไม่สามารถกักกั้นไว้ได้จะผ่านทะลุเข้าไปในปอดและเข้าสู่กระแสเลือด จะทำให้ผู้ป่วยโรคปอดเรื้อรังสูญเสียสมรรถภาพของทางเดินหายใจ เนื้อเยื่อปอดอักเสบ จน มีผลให้ไม่สามารถกรองสารเคมีที่มีผลกระทบต่อการทำงานของหัวใจ และยังมีผลให้เลือดจับ ตัวเป็นก้อนเล็กๆ จนอุดตันหัวใจ เกิดหัวใจวายได้ นอกจากนี้ยังพบว่าการหายใจเอา PM 2.5 เข้าไป ไม่ว่าจะเป็นระยะสั้นหรือระยะยาว จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบหายใจ เกิดโรคหืด หรือทำให้โรคปอดเรื้อรังที่เป็นอยู่เดิมมีอาการรุนแรงขึ้น เพิ่มอัตราการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล นอกจากนี้การหายใจเอา PM 2.5 ยังเชื่อมโยงถึงความผิดปกติของการพัฒนาระบบ สืบพันธ์ และเป็นสารก่อมะเร็งอีกด้วย

นอกจากนี้ยังมีมลพิษสำคัญอีกชนิดหนึ่งที่ไม่ค่อยมีใครกล่าวถึง ได้แก่ สารประกอบ อินทรีย์ที่ระเหยได้ (Volatile Organic CompoundsหรือVOCs) ซึ่งได้จากกระบวนการเผาไหม้ ถ่านหิน ที่รู้จักกันดีคือสารอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน เบนชีน โทลูอีน และสารอัลดีไฮด์ รวมถึง ฟอร์มาลดีไฮด์ อันตรายระดับต้นคือสารเหล่านี้จะก่อให้เกิดการระคายเคืองตา จมูก คอ ระบบ หายใจ ปอดทำงานบกพร่อง ต่อมาจะส่งผลต่อระบบประสาท ทำให้ความจำบกพร่อง การตอบสนอง ต่อการมองเห็นลดน้อยลง และเมื่อได้รับสารนี้เป็นระยะเวลานานจะก่อให้เกิดมะเร็งในที่สุด

ผลกระทบของมลพิษทางอากาศ ต[่]อสุขภาพของประชาชน

จากแผนภาพแสดงให้เห็นว่ามลพิษทางอากาศจากโรงไฟฟ้าถ่านหินนั้นส่งผลกระทบ ต่อสุขภาพของประชาชนตั้งแต่ระดับเล็กน้อย เช่น อาการระคายเคืองตา จมูก ทางเดิน หายใจ และยกระดับความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่โรคระบบทางเดินหายใจ โรคหัวใจ และการไหลเวียนเลือด โรคมะเร็ง จนกระทั่งเสียชีวิตในที่สุด

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบต่อสุขภาพในระดับเล็กน้อยนั้น หากพิจารณาให้ดี จะเห็นว่า มีประชาชนที่ได้รับผลกระทบในวงกว้าง ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียด้านคุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจ ตามมา จากการที่ต้องรักษาพยาบาล หรือแม้กระทั่งต้องออกจากงาน เป็นต้น

ทรณีศึกษาผลกระทบต[่]อสุขภาพ และสิ่งแวดล้อมจากด่านหิน

จากรายงานการวิจัยผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมของมลพิษทางอากาศที่แพร่กระจาย ออกจากโรงไฟฟ้าถ่านหินในสหรัฐอเมริกา มีการศึกษาแยกย่อยเกี่ยวกับสารมลพิษต่างๆ ดังนี้

จากการศึกษาทางระบาดวิทยาในวงกว้าง พบว่ากรดแก่ที่ออกมาปนเปื้อนกับอากาศ หลังการ เผาไหม้ถ่านหินจะมีผลกระทบต่อระบบทางเดินหายใจ โดยเฉพาะในเด็ก มีการศึกษาในเด็ก 13,000 คน ใน 24 รัฐของอเมริกาและแคนาดาพบว่ากรดแก่นี้มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้น ของภาวะหลอดลมอักเสบ สมรรถภาพการทำงานของปอดลดลง ผู้ป่วยโรคหอบหืดหรือกลุ่ม อาการที่ใกล้เคียงกันมีเพิ่มมากขึ้น และเมื่อศึกษาลึกลงไปพบว่าเด็กจะได้รับผลกระทบง่ายกว่า ผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพดี เนื่องจากเด็กมีทางเดินหายใจแคบกว่า มีอัตราการหายใจเร็วกว่า และมี แนวใน้มที่ใช้เวลาอยู่นอกบ้านมากกว่าผู้ใหญ่ จึงมีเด็กจำนวนมากกว่าผู้ใหญ่ที่ได้รับผลกระทบนี้

ในกรณีของไดออกชิน (Dioxins) นั้น เป็นสารพิษที่คงทนอยู่ในธรรมชาติในรูปอนุภาค ของแข็ง และชอบจับกับไขมันจึงสะสมอยู่ในร่างกายได้นาน สามารถเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ได้ ทั้งทางสูดหายใจเข้าไป หรือการทานอาหารประเภทเนื้อสัตว์และปลา จากการศึกษาของหน่วย บริการตรวจสอบอาหารปลอดภัยซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของหน่วยงานด้านเกษตรของสหรัฐฯ (Food Safety and Inspection Service of the U.S. Department of Agriculture) ระหว่างปี 2545-2546 พบสารที่มีโครงสร้างคล้าย Dioxin สะสมอยู่ในอาหารจำพวกเนื้อสัตว์ และสัตว์ปีก ทั้งยังมีการศึกษาอื่นๆ ที่พบว่าเมื่อมนุษย์รับไดออกซินเข้าร่างกายจากการทาน อาหาร จะต้องใช้เวลานาน 7-12 ปี ในการกำจัดพิษของ dioxins (2,3,7,8-TCDD) ออกจาก ร่างกายได้ในปริมาณครึ่งหนึ่งของที่ทานเข้าไป ข้อมูลจากองค์การอนามัยโลก(WHO) ระบุว่า เมื่อร่างกายได้รับไดออกซินในปริมาณมาก ผลกระทบในระยะสั้น คือตับถูกทำลายและเกิด แผลที่ผิวหนังที่เรียกว่า Chloracne ส่วนผลกระทบระยะยาวคือสารพิษจะทำลายระบบภูมิ คุ้มกัน ทำลายการพัฒนาระบบประสาท ระบบการสืบพันธุ์ และฮอร์โมนจะทำหน้าที่ผิดปกติ พบความเสี่ยงสูงในการเกิดมะเร็งในหลายรูปแบบ และพบความเสี่ยงต่อโรคเบาหวานด้วย

นอกจากนั้นยังพบว่า ไดออกชินมีความสามารถในการเลียนแบบฮอร์โมนธรรมชาติใน ร่างกายของมนุษย์และทำให้ฮอร์โมนธรรมชาติทำงานเปลี่ยนแปลงไป ด้วยเหตุนี้ไดออกชิน จึงถูกจัดประเภทให้เป็น"สารก่อกวนการทำงานของต่อมไร้ท่อ"(Endocrine-Disrupting compounds) ในปี พศ.2519 เกิดเหตุเด็กอายุระหว่าง 1-9 ปี ได้รับไดออกชิน (2,3,7,8 tetrachlorodibenzo-p-dioxin (TCDD)) แล้วตรวจพบว่าเกิดผลกระทบอย่างถาวรต่อระดับ ฮอร์โมนเพศ ความเข้มข้น และคุณภาพของน้ำอสุจิ ซึ่งมีการติดตามต่อเนื่องจนถึง 22 ปีต่อมา

ทั้งนี้ ข้อมูลจากองค์การอนามัยโลก (WHO) ระบุด้วยว่าทารกในครรภ์และเด็กแรกคลอดซึ่ง กำลังมีพัฒนาการสูง จะมีความไวต่อผลกระทบของสารไดออกซิน

สารอีกชนิดที่ได้จากการเผาใหม้ถ่านหินในกระบวนการผลิตไฟฟ้า คือสารเรเดียมและ ยูเรเนียม ซึ่งเป็นสารกัมมันตภาพรังสีที่ถูกปลดปล่อยออกมาอย่างมากมายและล่องลอยอยู่ ในชั้นบรรยากาศ สาร 2 ตัวนี้สามารถแผ่รังสีที่สามารถทำลายเซลล์และทำให้เกิดโรคมะเร็ง ในหลายรูปแบบ จากการศึกษาหนึ่งพบว่าโรงไฟฟ้าถ่านหินสามารถทำให้เกิดสารกัมมันตภาพ รังสีนี้ได้มากกกว่าโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในขนาดที่เท่ากัน ถึง100 เท่า

ในส่วนของปรอทนั้น สำนักงานพิทักษ์สิ่งแวดล้อม สหรัฐอเมริกา จัดให้ปรอทเป็นสารมลพิษ อันตรายทางอากาศ (Hazardous air pollutant ,HAPs) ที่มีพิษร้ายแรงที่สุด เพราะโดย ตัวของมันเองสามารถทำให้การทำงานของระบบประสาทส่วนกลางเสื่อมลง โรงไฟฟ้าถ่านหิน ถือว่าเป็นแหล่งใหญ่ของการเกิดสารปรอทที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ คือปริมาณ 1ใน3 ของ ปริมาณสารปรอททั้งหมด หลังจากที่สารปรอทถูกปล่อยเข้าสู่บรรยากาศแล้ว จะกลับมาสะสม ในดินได้โดยฝน และสามารถถูกเปลี่ยนเป็นเมททิลเมอร์คิวรี่ ซึ่งมีพิษสูงกว่าปรอทธรรมดาได้ โดยจุลินทรีย์ เมื่อสิ่งมีชีวิตขนาดใหญ่กว่ามากินจุลินทรีย์เหล่านี้ ปริมาณของสารพิษจะถูกสะสม และเพิ่มปริมาณขึ้นเรื่อยๆ ในระดับของห่วงโช่อาหารที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการของ การสะสมสารพิษของสิ่งมีชีวิต (Bioaccomolation) คือ สัตว์ขนาดใหญ่ซึ่งดำรงชีพด้วยการ กินสัตว์ที่เล็กกว่า จะยิ่งมีปริมาณของสารพิษนี้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นการกินปลาหรือสัตว์ทะเลจะ เป็นจุดเริ่มต้นของการได้รับพิษจากปรอท เด็กจะเป็นกลุ่มเสี่ยงที่สุด เพราะปรอทจะขัดขวาง การพัฒนาของระบบประสาทและสมอง ในแต่ะปีจะมีเด็กในสหรัฐฯ จำนวนกว่า 300,000 คน ที่เกิดมาโดยมีระดับปรอทในเลือดที่มากพอที่จะทำให้ไม่ผ่านการทดสอบการพัฒนาของสมอง และมีผลถาวรต่อระดับสติปััญญา จนทำให้มีการรณรงค์จากหน่วยงานสาธารณสุขใน39 รัฐ ของสหรัฐฯ เตือนไม่ให้รับประทานปลาจากแม่น้ำลำคลองที่มีการปนเปื้อนสารปรอท

ในด้านผลต่อสุขภาพของฝุ่นละอองโลหะขนาดละเอียด (PM2.5) นั้น มีกลุ่มผู้วิจัยจาก Harvard School ได้ทำการศึกษาในผู้ใหญ่สุขภาพดีจำนวนมากกว่า 8,000 คน ที่อาศัยอยู่ ใน 6 รัฐของสหรัฐฯ โดยมีการติดตามศึกษาเป็นเวลานานกว่า 14 ปี พบว่าในเมืองที่มีปริมาณ ฝุ่นละอองโลหะขนาดละเอียดสูง ประชากรจะมีอัตราตายสูงกว่าและอายุสั้นกว่าประชากรที่ อาศัยอยู่ในเมืองที่มีอากาศสะอาด การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างฝุ่นละอองโลหะขนาดละเอียด (PM2.5) และการตายก่อนเวลาอันควรนี้ได้ถูกนำไปศึกษาเพิ่มเติมโดยสมาคมโรคมะเร็งของ สหรัฐฯ โดยศึกษาในผู้ใหญ่ 500,000 คนที่อาศัยอยู่ใน 151 เมืองในประเทศต่างๆ และในปี 2543 มีการนำข้อมูลจากการศึกษา 2 ชิ้นนี้มาทำการวิเคราะห์ซ้ำอีกครั้ง (reanalysis) และ ยังให้ผลการศึกษาที่ยืนยันเช่นเดิมว่าฝุ่นละอองโลหะขนาดละเอียด ทำให้คนมีอายุสั้นลง

สถานุการณ[์] การใช้ถานหินในประเทศไทย

ประเทศไทยมีปริมาณถ่านหินสำรองมากกว่า 2,000 ล้านตัน แหล่งส่วนใหญ่จะอยู่ ในภาคเหนือ เป็นถ่านหินลิกไนต์ ร้อยละ 99 นอกนั้นเป็นชนิดชับบิทูมินัส บิทูมินัส และมี ถ่านหินแอนทราไชด์ในปริมาณเล็กน้อย ไทยใช้ถ่านหินเป็นแหล่งพลังงานร้อยละ 13 ของการ ใช้พลังงานในประเทศ ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงที่มีบทบาทสำคัญในการใช้ผลิตกระแสไฟฟ้าถึง ร้อยละ 81 ของปริมาณการใช้ถ่านหินในประเทศ และใช้ในอุตสาหกรรมปูนชีเมนต์มากถึง ร้อยละ 14 ถ่านหินในประเทศส่วนใหญ่จะมีปริมาณเถ้าค่อนข้างสูง (ร้อยละ 14-50) ปริมาณ กำมะถันร้อยละ 1-7 ปริมาณความชื้นร้อยละ 10-30 และค่าความร้อนในช่วง 2,500-5,500 กิโลแคลอรี่ต่อกิโลกรัม แตกต่างไปตามแหล่งถ่านหิน การใช้ประโยชน์จึงอาจจะอยู่ในวงแคบ หมายเหตุ : เทคโนโลยีในการกำจัดมลพิษทางอากาศของโรงไฟฟ้าแต่ละแห่งอาจมีความแตกต่างกัน

ผลกระทบ ต่อระบบน้ำ

สั่นคลอนความมั่นคงในชีวิต ของคนลุ่มน้ำคลองท่าลาด

หากมี โรงไฟฟ้าก่านหิน 600 MW ขึ้นมา จะยิ่งซ้ำเติม ปัญหาเดิม ที่มีอยู่

โรงไฟฟ้าถ่านหิน 600 MW ต้องใช้น้ำในกิจกรรมต่างๆ รวม 37,939 ลบ.ม./วัน แต่ มีการนำน้ำหมุนเวียนบางส่วนกลับมาใช้ 6,706 ลบ.ม./วัน ทำให้ต้องรับน้ำจากภายนอก 31,233 ลบ.ม./วัน หรือราว 11,400,000 ลบ.ม./ปี

แหล่งน้ำที่ใช้มาจากน้ำดิบในคลองระบมที่จะถูกสูบมาเก็บกักไว้ในอ่างเก็บน้ำของ โครงการที่จะสร้างขึ้นใหม่ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ติดและขนานไปกับคลองระบมมีขนาดไม่น้อย กว่า 11,000,000 ลบ.ม. แล้วส่งน้ำต่อมายังพื้นที่โครงการที่ตั้งอยู่เหนือคลองระบมขึ้นไป ด้วยท่อคอนกรีตเสริมเหล็กที่จะวางลอดใต้คันคลองระบม

การขออนุญาตใช้น้ำทำโดยบริษัทน้ำใส 304 จำกัด แล้วจึงนำน้ำมาจำหน่ายให้ โรงไฟฟ้าอีกที โดยได้ขออนุญาตต่อโครงการชลประทานฉะเชิงเทรา โครงการชลประทาน ฉะเชิงเทรามีหนังสืออนุญาตให้ใช้น้ำเพื่อการผลิตน้ำประปาและการเกษตร เป็นปริมาณน้ำ 11,000,000 ลบ.ม./ปี จากการอนุญาตให้ใช้น้ำในปริมาณดังกล่าวนี้ ทำให้ชุมชนเกิดความ กังวลต่อสภาพปัญหาเดิมในคลองระบมในลุ่มน้ำคลองท่าลาด ตลอดจนในลุ่มน้ำบางปะกงปราจีนบุรี ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทั้งในเรื่องปริมาณและคุณภาพน้ำ ซึ่งอาจส่งผลกระทบ รุนแรงและกว้างขวางดังนี้

ผลกระทบที่เกิดขึ้นแล้วทั้งในด้านปริมาณ

ด้านปริมาณ

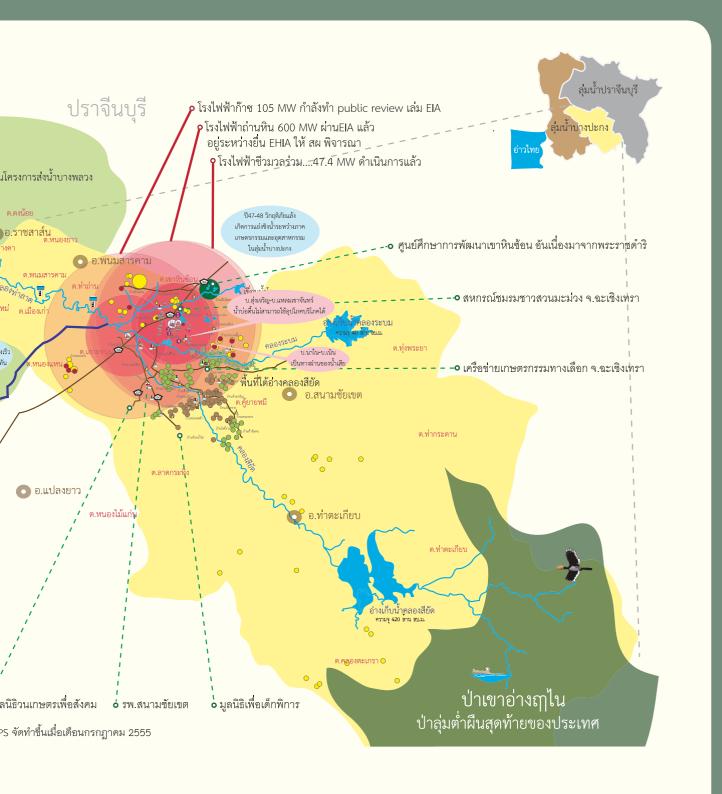
เมื่อน้ำที่ควรทำหน้าที่รักษาระบบ
นิเวศและการผักดันน้ำเค็มถูกผันไป
ใช้ในกิจกรรมอื่นๆ ส่งผลให้ปริมาณ
น้ำจืดในลุ่มน้ำบางปะกงลดน้อยลง
น้ำเค็มมีระยะเวลายาวนานขึ้น ค่า
ความเค็มเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้น ค่าความ
เค็มเข้มข้นขึ้น และความคุมรุกขึ้น
ไปในระยะทางที่มากขึ้นจากอ่าว
บางปะกง รวมถึงหากมีปริมาณน้ำ
หมุนเวียนน้อยก็จะส่งผลกระทบต่อ
คุณภาพน้ำด้วย

ด้านคุณภาพ

เมื่อโรงงานอุตสาหกรรมมาตั้งใน
พื้นที่ต้นน้ำของลุ่มน้ำคลองท่าลาด
โดยเฉพาะในส่วนของคลองระบม
ทำให้มีน้ำเสียไหลลงสู่แหล่งน้ำและ
พื้นที่อื่น สร้างความเดือดร้อนแก่ชุมชน
ผู้อยู่อาศัยและส่งผลต่อระบบนิเวศ

และคุณภาพของน้ำในลุ่มน้ำคลองท่าลาด

บัญชีสมกุลน้ำ

ตารางเปรียบเทียบปริมาณน้ำเข้าสู่ลุ่มน้ำ คลองท่าลาดและน้ำที่ถูกใช้ไปในด้านต่างๆ

น้ำเข้าลุ่มน้ำ (ล้าน ม³/ปี)

ช่วงฤดูฝน (พ.ค.-ต.ค.)

705.27

ช่วงฤดูแล้ง (w.u.-ın.u.)

48.33

อปโภคบริโภค

• ผลิตน้ำประปา 10.656

รักษาระบบนิเวศ

370 ปล่อยน้ำลงสู่แม่น้ำมางปะทง เพื่อรักษาระบ[้]บนิเวศ และผลักดัน น้ำเค็ม (ฤดูฝน 310 ฤดูแล้ง 60)

การเกษตร

• พินทิการเพาะปลูก	481.29
• พื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	113.07
• ปศสัตว์	8.61

อตสาหทรรม

1		
• 304 IP2 (โรงไฟฟ้าชีวมวล	5	
47.4 MW และกลุ่มโรงงาน)		
• โรงงานอื่นๆ อีกกว่า 200 โรง	???	
	202	
• นิคมอมตนคร 1	30 ²	
และโครงการแห่งที่2		
• โครงการโรงไฟฟ้าก๊าซ 106 MW	1.28 ³	
• โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหิน	11	
600 MW 11		

753.6 รวม

1031.8

บัญชีสมดุลน้ำจัดลำดับการใช้น้ำตามที่กรมชลประทานพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของ การใช้น้ำในกิจกรรมประเภทต่างๆ ไว้ คือ 1. เพื่ออุปโภคบริโภคตามลำน้ำ 2. เพื่อรักษาระบบ นิเวศวิทยาท้ายน้ำ 3. เพื่อการชลประทาน และ 4. เพื่อการอุตสาหกรรมตามลำน้ำ

จากตารางเปรียบเทียบการใช้น้ำจะเห็นว่าปริมาณน้ำเข้าสู่ลุ่มน้ำคลองท่าลาดที่เกิดจากน้ำฝน ในแต่ละปีน้อยกว่าการคาดการณ์ปริมาณความต้องการใช้น้ำจากลุ่มน้ำ สิ่งที่ทำได้คือ ก. ลดปริมาณ น้ำรักษาระบบนิเวศซึ่งจะกระทบกับลุ่มน้ำคลองท่าลาด และลุ่มน้ำหลัก บางปะกง-ปราจีนบุรี ข. ลด พื้นที่เพาะปลูกและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และ ค. ควบคุมการขยายและเติบโตของภาคอุตสาหกรรม

า สำนักชลประทานที่ 9 กรมชลประทาน

² ร่างรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครแห่งที่ 2

³ เอกสารประกอบการประชุมรับฟังความเห็นต่อการกำหนดขอบเขตและแนวทางการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการโรงไฟฟ้าก๊าซธรรมชาติ 105 MW อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา ของบริษัทแอ็ดว๊านซ์ อะโกร เอเชีย จำกัด

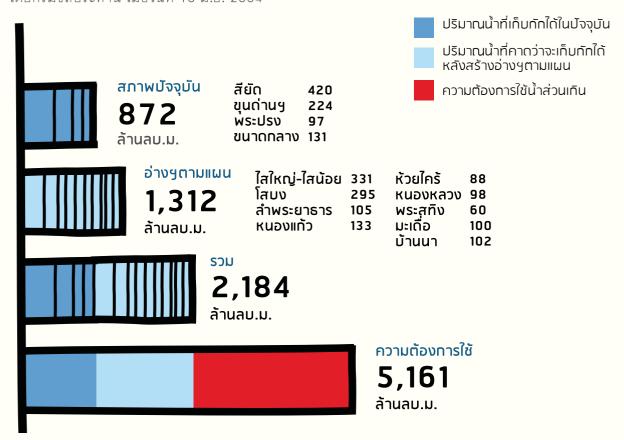
ผังเมืองจังหวัดฯ ใม่เห็นควรให้ขยายพื้นที่อุตสาหกรรม เนื่องจากเห็นว่าปริมาณน้ำที่มีไม่สามารถรองรับได้

จากการประชุมคณะอนุกรรมการผังเมืองระดับจังหวัด ผังเมืองรวมจังหวัด ฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2548 บริษัท 304 อินดัสเตรียลปาร์ค 2 จำกัด ขอขยายพื้นที่อุตสาหกรรมจาก 1,700 ไร่ เป็น 6,000 ไร่ แต่คณะอนุกรรมการ ผังเมืองระดับจังหวัดให้ความเห็นว่าขนาดพื้นที่ดังกล่าวไม่เหมาะสม เนื่องจากปริมาณ น้ำที่ที่ไปเสามารถรองรับได้

ชลประทานระบุว่าน้ำไม่พอใช้

ปริมาณน้ำเก็บทักเทียบทับความต้องการน้ำ กรณีสภาพปัจจุบันและหลังจากสร้างอ่างเก็บน้ำตามแผน

ข้อมูลจากการประชุมเรื่องการบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำบางปะกง โดยกรมชลประทาน เมื่อวันที่ 15 มิ.ย. 2554

ุกรมทรัพยากรน้ำ วิเคราะห์น้ำในลุ่มน้ำบางปะทงขาดแคลน

	2548	2568
พื้นที่รับน้ำ (ตร.กม.)	10,707.45	10,707.45
ปริมาณน้ำท่า (ล้าน ลบ.ม.)	4058.19	4058.19
พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	1,483,306.0	1,707,123.0
— Inus E	2,154.02	2,432.72
ความต้องการน้ำ — อื่นๆ 👚 🚓 🛵 👣 😘	427.89	503.24
SON SON AND AND AND AND AND AND AND AND AND AN	2581.91	2935.96
rin⊌as ∰	200.13	222.73
ความขาดแคลนน้ำ — อื่นๆ 🕝 🗫 📠	0	0
SON WAR AND	200.13	222.73

ข้อมูลจากหนังสือการบริหารจัดการลุ่มน้ำ โดยกรมทรัพยากรน้ำ กันยายน 2551

รายงานจังหวัดระบุว่าขาดแคลนน้ำ

จากแผนปฏิบัติราชการจังหวัดฉะเชิงเทราประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2554 บทที่ 3 การวิเคราะห์ คำของบประมาณประจำปี พ.ศ.2554 สรุปปัญหารายพื้นที่ไว้ดังนี้

- อ.ท่าตะเกียบ น้ำเพื่อการเกษตรขาดแคลน น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคขาดแคลน
- อ.สนามชัยเขต
- 1. ราษฎรในพื้นที่ บ.โพนงาม หมู่ที่ 4 ต.คู้ยายหมี จำนวน 200 ครัวเรือน บนพื้นที่ประมาณ 700 ไร่ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร ห้วยน้ำใสซึ่งเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ปัจจุบัน ตื้นเขินไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ในช่วงฤดูแล้งได้
- 2. ราษฎรในพื้นที่ บ.สระไม้แดง หมู่ที่ 5 ต.คู้ยายหมี จำนวน 40 ครัวเรือน พื้นที่ประมาณ 500 ไร่ ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร คลองชลประทานสระไม้แดงซึ่งเป็นแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรปัจจุบันติ้นเขินไม่สามารถกักเก็บน้ำในช่วงฤดูแล้งได้
- 3. ราษฎรในพื้นที่ บ.ป่าอีแทน หมู่ที่ 12 ต.คู้ยายหมี จ้ำนวน 30 ครัวเรือน พื้นที่ประมาณ 1,000 ไร่ ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรห้วยสาระผ่าป่าอีแทน ซึ่งเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรปัจจุบันตื้นเขินไม่สามรถกักน้ำไว้ใช้ในช่วงฤดูแล้งได้
 - อ.พนมสารคาม ขาดแคลนแหล่งน้ำ
 - อ.แปลงยาว ขาดแคลนน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและใช้ในการเกษตร
 - อ.บางคล้า ขาดแคลนน้ำจืดเพื่อการเกษตร เกษตรกรขาดแคลนน้ำทำการเกษตรในหน้าแล้ง

เมื่อ พ.ศ.2552
โรงแป้งสีมา 2 ขอวางท่อดึงน้ำจากคลองท่าลาด เนื่องจากน้ำในคลองระบมไม่พอต่อความต้องการ ในการขยายทำลังการผลิต แต่ชาวบ้านปากคลองระบมไม่ยืนยอม โครงการจึงตกไป

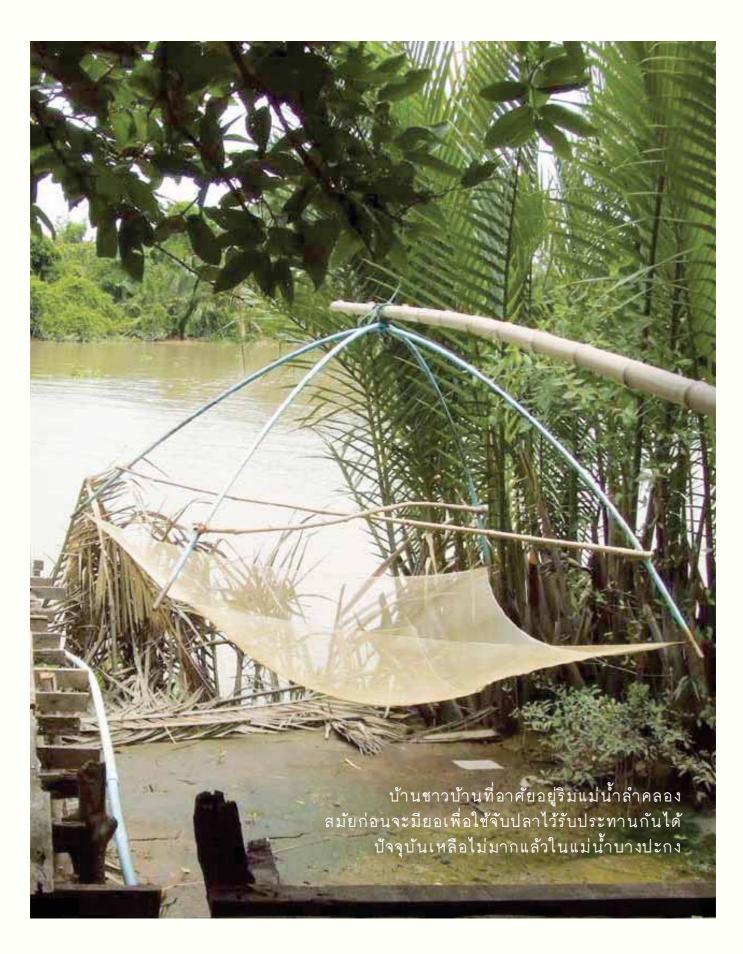
อาจกล่าวได้ว่าลุ่มน้ำคลองท่าลาดเป็นต้นธารชีวิตของลุ่มน้ำบางปะกงที่ไหลรินไป หล่อเลี้ยงชีวิตต่างๆ มากมาย เนื่องด้วยลุ่มน้ำนี้เป็นลุ่มน้ำสาขาขนาดใหญ่และเป็นต้นน้ำ ของลุ่มน้ำบางปะกง ที่มีความสำคัญทั้งทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ สังคม และเศรษฐกิจ ที่สำคัญคือเป็นที่ตั้งรกรากและดำรงชีพของผู้คนหลายเชื้อชาติ หลากวัฒนธรรม ทั้งยังเป็น แหล่งผลิตข้าวปลาอาหารสามารถเลี้ยงดูผู้คนทั้งใกล้และไกลเป็นจำนวนไม่น้อย

แต่ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าอัตราการใช้ทรัพยากรจากลุ่มน้ำคลองท่าลาดนั้น "เต็มศักยภาพ แล้ว" หากยังปล่อยให้มีกิจกรรมที่ต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมากเพิ่มขึ้นมา โดยที่ไม่ได้ พิจารณาถึงขีดจำกัดในการนำทรัพยากรไปใช้และบำบัดฟื้นฟูลุ่มน้ำคลองท่าลาดที่เปรียบ เสมือนต้นธารของชีวิตผู้คนมากมายก็คงต้องสั่นคลอนและไม่สามารถตอบสนองความ ต้องการที่มีอย่างไม่สิ้นสุดได้ จนอาจจะนำมาซึ่งสภาพปัญหาและความขัดแย้งที่รุนแรงได้

เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการทรัพยากรในลุ่มน้ำคลองท่าลาดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทรัพยากร "น้ำ" จำเป็นต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของระบบนิเวศกับ วิถีชีวิตผู้คนต้องไม่มองแต่ในเชิงปริมาณหรือมูลค่า และเพื่อให้สภาพปัญหาที่มีอยู่บรรเทา เบาบางลง กรมชลประทานควรเร่งผลักดันให้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำลุ่มน้ำ คลองท่าลาด (JMC: Joint Management Committee for irrigation) ซึ่งคณะกรรมการ ประกอบด้วยทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียในลุ่มน้ำเพื่อกำหนดทิศทาง ควบคุม กิจกรรมทั้งที่มีอยู่แล้วและที่กำลังจะเกิดขึ้น ทั้งภาคครัวเรือน พาณิชย์เกษตรกรรม อุตสาหกรรมให้อยู่ในสมดุลน้ำ และจัดลำดับความสำคัญการใช้น้ำที่เหมาะสม เพื่อลดความขัดแย้ง และทำให้เกิดความยั่งยืนและประโยชน์สุขแก่ชุมชนและประชาชนส่วนใหญ่

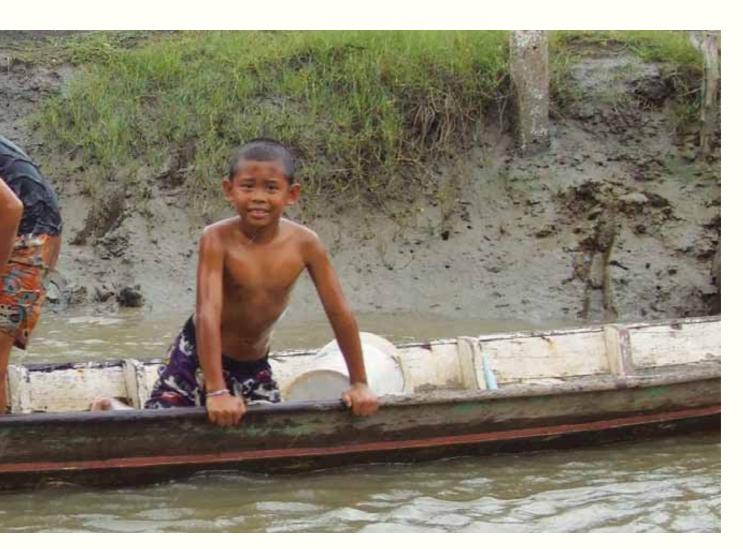

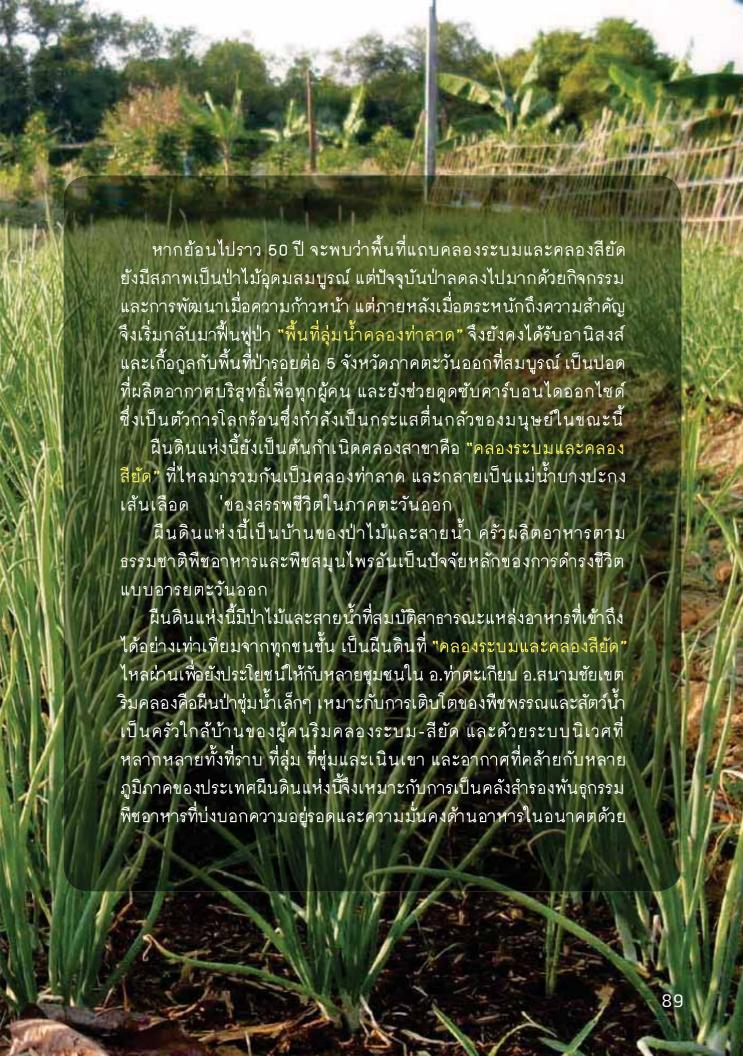

เทษตรทรรม คือวิถีชาวลุ่มน้ำคลอ<u>งท</u>่าล<u>าด</u>

พื้นที่ลุ่มน้ำสาขาคลองท่าลาดเป็นที่กระจายตัวอยู่ของแหล่งอาหารสำคัญและพื้นที่ ปลูกพืชสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนในระดับภาคและชาติ ไม่ว่าจะเป็นข้าว ผักพื้นบ้าน พืช เกษตรอินทรีย์ มะม่วงคุณภาพดี การปลูกเห็ดฟางเป็นอันดับ 1 ของภาคตะวันออก พื้นที่ ส่วนใหญ่ปลูกมันสำปะหลังและยางพารา รวมทั้งชุมชนยังคงวิถีการปลูกข้าวเพื่อสร้างความ มั่นคงทางอาหารสำหรับครอบครัวและชุมชน กล่าวคือจะให้ความสำคัญในการปลูกพืชให้ เพียงพอต่อการบริโภคก่อนการขาย และสามารถพบเห็นการใช้ประโยชน์ความสมบูรณ์ของ ลุ่มน้ำคลองท่าลาดในทำเกษตรของหลายชุมชนริมน้ำ และอาจกล่าวได้ว่าเป็นพื้นที่สร้าง ความมั่นคงทางอาหารจากวัฒนธรรมปลูกข้าวเพื่อบริโภคและสร้างรายได้จากผลผลิตเกษตร ที่ไม่ด้อยค่ากว่าภาคการผลิตอื่น

บ้านยางแดง ยังคงวิถีการเก็บไผ่ป่าจาก คลองระบมมาเป็นทั้งอาหารและสร้างรายได้ ปลูกข้าวไว้บริโภคในครัวเรือน ปลูกผักพื้นบ้าน อินทรีย์หลายชนิด ซึ่งนอกจากอาหารแล้ว ยังเป็น ยาตามธรรมชาติ และส่งขายเป็นผลผลิตสีเขียว ที่สร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเลี้ยงสัตว์ ร่วมในระบบเกษตรด้วย

บ้านสระไม้แดง เป็นพื้นที่ปลูกข้าว เพาะ เห็ดฟางกองเตี้ย สวนยางพาราและปลูกสับปะรด

บ้านหนองคล้า ชุมชนที่นี่ปลูกข้าว เพาะ เห็ดฟางกองเตี้ย สับปะรด มันสำปะหลัง ยาง-พารา และผักพื้นบ้าน บ้านอ่างทอง พื้นที่นี้ปรับเปลี่ยนการเพาะ ปลูกให้สอดคล้องกับการขาดแคลนน้ำ โดยชุมชน ยังคงปลูกข้าวไว้บริโภคในครัวเรือน ขณะเดียวกัน ก็ปรับพื้นที่มาเพาะเห็ดฟางกองเตี้ยด้วย

บ้านท่าม่วง ชาวบ้านปลูกข้าวและเพาะ เห็ดฟางกองเตี้ยเป็นหลัก

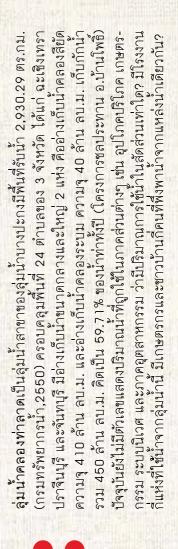
บ้านห้วยน้ำใส ปลูกข้าวทำสวนผลไม้ ผัก
พื้นบ้าน ผักหมุนเวียน ยางพารา และสัปปะรด
บ้านป่าอีแทน มีพื้นที่ปลูกข้าวขนาดใหญ่
ปลูกผักพื้นบ้าน มันสำปะหลัง ยางพารา และ
มะละกอ เป็นต้น

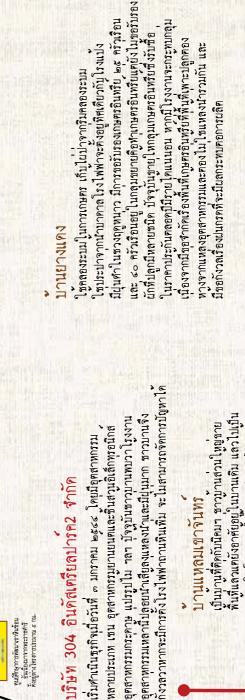
จากการสำรวจข้อมูลเศรษฐกิจชุมชนของโครงการพัฒนาชนบทแควระบม-สียัด จ.ฉะเชิงเทรา ในปี พ.ศ.2554 จำนวน 124 ครอบครัว ในหมู่บ้านยางแดง ท่าม่วง วังไทร สระไม้แดง บางพะเนียง อ่างทอง และห้วยน้ำใส พบการพึ่งฐานการผลิตภาคเกษตรเป็นหลักในการสร้างความมั่นคงทาง อาหารและสร้างรายได้ จากข้อมูลพบพืช 3 ชนิด ที่สร้างมูลค่าดังนี้

พืช	จำนวนครัวเรือนที่ปลูท	มูลค่า (บาท)
ข้าว	87	12,690,000
มันสำปะหลัง	61	6,955,000
์ เห็ดฟาง	+ + 6	4,080,000
	(สัดส่วน 竜 เท่ากับ 1:3 หน่วยเป็นครัวเรือน)	

พื้นที่เกษิตรกรรม

ที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบงาทโรงใฟฟ้า n-บลหินเขาหินซ้อน ก่านหินเขาหินซ้อน

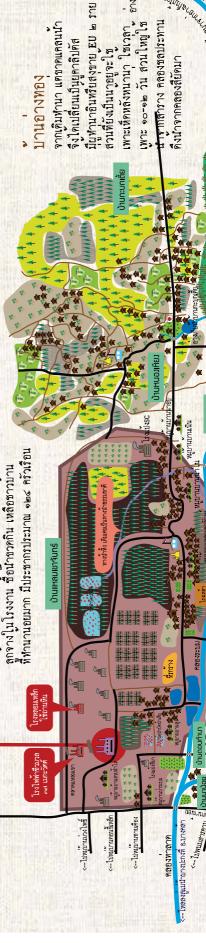

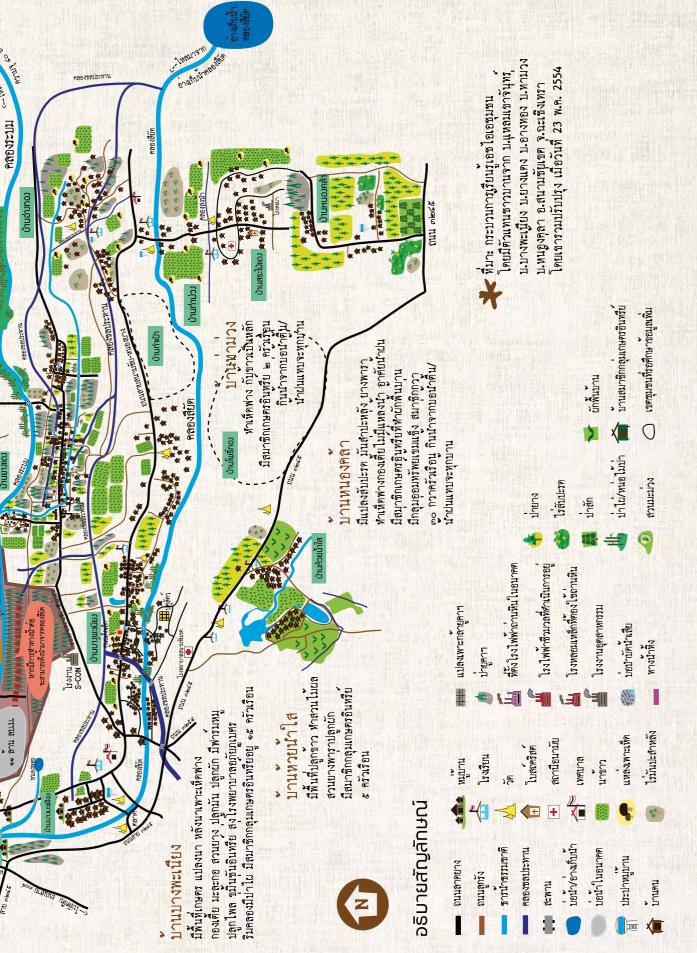
บริษัท 304 อินคัสเครียลปารค2 จำกัค

อันเนื้องมาจากพระราชศาริ จังอยู่ห่างโครงกรประมาณ ๕ กม. <u>านย์ศึกษาการพัฒนาเขาพินซ์อน</u>

านแหลมเขาจนทร

๑๐๛ เมนุกทบ

การปลูกข้าว

ข้าวหอมมะลิ ซึ่งสร้างรายได้และชื่อเสียงให้กับประเทศไทยจนเป็นที่รู้จักไปทั่วโลกนั้นมี ต้นกำเนิดมาจากจ.ฉะเชิงเทรา จากข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2553 ระบุว่าจ.ฉะเชิงเทราผลิตข้าวเป็นอันดับ 1 ของภาคตะวันออกและเป็น ลำดับที่ 22 ของประเทศ ซึ่งไทยมีคู่ค้าข้าวหอมมะลิคุณภาพดีคือ สหรัฐอเมริกา ไอเวอร์ริโคสต์ เซเนกัล ฮ่องกง กานา จีน 1 และพบว่าในเดือนเมษายน 2554 จ.ฉะเชิงเทรา ปลูกข้าวได้ 937,361.54 ตัน มีมูลค่า 7,657.42 ล้านบาท โดย อ.พนมสารคามปลูกข้าวได้เป็นอันดับ 3 ของจังหวัด อ.บางน้ำเปรี้ยว และอ.เมือง ปลูกได้เป็นอันดับ 1 และ 2 ของจังหวัดตามลำดับ 2 การที่ข้าวหอมมะลิไทยเป็นที่รู้จักนั้น บ่งบอกวัฒนธรรมข้าวที่มีคุณค่าและดำรงอยู่มายาวนาน ด้วยการบริโภคข้าวเป็นอาหารหลักและส่งขายจนสร้างชื่อเสียง

การปลูกข้าวกินเอง-มีกินยามต้องการ เป็นความจำเป็นอันดับแรกของครัวเรือนเกษตรกร เพื่อจะได้ไม่ต้องชื้อกิน ไม่ต้องพึ่งพาห้างสรรพสินค้า และสุดท้ายคงเป็นภาพสะท้อนความมั่นคง ในชีวิตครัวเรือนและชุมชนนั้นๆ และภาพนี้ยังคงเป็นภาพปัจจุบันของคนลุ่มน้ำท่าลาดที่ปลูก ข้าวเพื่อเก็บไว้กินและส่งขาย ในอดีตคนพื้นที่นี้มักสำรองข้าวไว้กินนานถึง 3 ปี และพื้นที่เล็กๆ แห่งนี้กลายเป็นหนึ่งในคลังสำรองอาหารในยามที่โลกเข้าสู่ภาวะวิกฤตขาดแคลนอาหาร

ตัวอย่างเช่น เมื่อปี 2547 ที่เกิดคลื่นยักษ์สึนามิพัดถล่มภาคใต้ของไทย พื้นที่ อ.สนาม ชัยเขตได้ส่งข้าวสำรองไปช่วยเหลือพี่น้องภาคใต้ หรือเมื่อครั้งประสบภัยน้ำท่วมเมื่อปี 2554 อ.สนามชัยเขตก็มีข้าวและเมล็ดพันธุ์ข้าวสำรองส่งไปช่วยเหลือพี่น้องภาคกลางและกลุ่มผู้ใช้

l www.oae.go.th

² www.chachoensao.go.th

: วัฒนธรรมและความมั่นคง ในชีวิตคนลุ่มน้ำคลองท[่]าลาด

แรงงานในโรงงานที่ประสบภัยน้ำท่วม นอกจากเพื่อความอิ่มท้อง คุณค่าของข้าวยังเป็นอาหาร คุณภาพสูง มีกากใยอาหาร ธาตุเหล็ก สังกะสีอุดมด้วยวิตามินต่างๆ โดยเฉพาะข้าวพันธุ์พื้นบ้าน ที่นอกจากให้ประเภทแป้งหรือคาร์โบไฮเดรตแล้วยังเป็นยาอีกด้วย

ในแต่ละปีมูลค่าการสำรองข้าวไว้กินของชาวลุ่มน้ำคลองท่าลาดตีมูลค่าได้ไม่น้อยกว่า 300 ล้านบาท³ หรือต้องสำรองข้าวไว้ไม่น้อยกว่า 23,800 ตัน/ปี โดยคิดจากจำนวนครัวเรือน ผู้ปลูกข้าวนาปีของ อ.พนมสารคาม อ.สนามชัยเขต และอ.ท่าตะเกียบ ซึ่งมีราว 14,000 ครัวเรือน จำเป็นต้องบริโภคข้าวราว 1.7 ตัน/ครัวเรือน/ปี

ปัจจุบันเครือข่ายเกษตรทางเลือก จ.ฉะเชิงเทรา ในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองท่าลาดเก็บรักษาและ เพาะปลูกข้าวไว้หลายสายพันธุ์ เป็นทั้งการปลูกไว้กินตามความชอบของผู้ปลูกเอง และปลูกไว้ ทำขนมในกิจกรรมทางสังคม นอกจากนี้การปลูกข้าวหลายสายพันธุ์ที่มีอายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน ก็สอดคล้องกับสภาพแรงงานในครัวเรือนและสภาพพื้นที่ลุ่มดอน สายพันธุ์ข้าวที่ปลูกก็เช่น หอมมะลิ มะลิแดง ข้าวเจ้าแดง ขวัญชัย หอมนิล เจ๊กเชย เหลืองประทิว หอมอ้น หอมดง ตะเภา แก้ว ข้าวเหนียวดำ ข้าวเหนียวแดง ข้าวเจ้าหอม ทั้งนี้การปลูกข้าวหลายสายพันธุ์ยังเป็นการจัด ระบบนิเวศอย่างเหมาะสมกับฤดูกาล ลดการใช้น้ำจากแหล่งสำรอง เพราะสายพันธุ์ข้าวจะมี ระดับอายุสั้นยาวที่สอดคล้องกับการตกของฝน เป็นต้น วิธีการปลูกข้าวที่อนุรักษ์ความหลาก หลายของสายพันธุ์และการปลูกข้าวซึ่งเป็นอาหาร หลักเอาไว้บริโภค จึงยังคงเป็นการใช้พื้นที่ ที่เหมาะสมที่สุดหรือมีความยั่งยืนที่สุดในสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปและ ประชากรที่ กำลังเสี่ยงต่อการขาดแคลนอาหาร

³ คำนวณราคาข้าวที่ตันละ 12.600 บาท

พ่อเกษม เพชรนที เข้ามาเป็นอาสาสมัครในพื้นที่ แล้วพบความอดอยาก ขาดแคลนอาหารของชาวบ้าน ที่มีอาชีพรับจ้างและทำไร่ รวมถึงเด็กนักเรียนไม่มี อาหารกลางวันกิน

2531-2538

- ทิศทางการพัฒนาประเทศเปลี่ยนแปลงไป ทำให้พื้นที่ผลิตอาหารถูกบุกรูกรูนแรง ชาวบ้าน สูญเสียที่ดินทำกิน แหล่งเก็บหาอาหารธรรมชาติ หายไป พีชพันธุ์ในท้องถิ่นเริ่มน้อยลงและหายไป จากแปลงเกษตร ชาวบ้านซึ่งไม่มีที่ทำกินก็อพยพ ไปรับจ้างในภาคอุตสาหกรรม
- เกิดโครงการฯ ส่งเสริมการปลูกพืชอาหารร่วม กับพืชไร่ การปลูกป่าหัวไร่ปลายนา เลี้ยงปศุสัตร์ พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กในไร่นา พัฒนากองทุน ชุมชนเพื่อสร้างสวัสดิการในอนาคต แก้ปัญหา ความอดอยากขาดแคลนอาหารของชาวบ้าน โดยกิจกรรมได้ผลดีและขยายตัวออกไป
 เมื่าง

2539-2541

เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ แรงงานรับจ้างจากอุตสาห-กรรมจำนวนมากตกงาน และหวนศินสูชนบท และหันกลับมาพึงพาฐานเกษตร อย่างไรก็ตาม ขณะนั้นเกษตรกรพึ่งพิงปัจจัยการผลิตจาก ภายนอก ทำให้ตั้นทุนการผลิตสูงขึ้น จนชาวบ้าน มีการะหนี้สิน สภาพดิน สภาพแจดล้อมก็เสื่อม

2522

ก่อตั้งโครงการพัฒนาชนบทแควระบม-สียัด ซึ่งเป็นโครงการพัฒนาเอกชนทำโครงการ ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์และปลูกพีซ เพื่อให้ ชาวบ้านมือาหารกิน

2528-2530

ส่งเสริมเศรษฐกิจทุมขนทึ่งตนเอง โดย จัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการพัฒนาการ สะสมและพึ่งพาตนเองด้านเงินทุนควบคู่ กับพัฒนาการทำเกษตรแบบผสมผสาน

2542

กิจกรรมรวมกลุ่มการเงินในชุมชน การระดมทุนของ ชาวบ้านชณะนั้นชยายตัวและเข้มเซ็งขึ้น เริ่มแนวทาง การทำเกษตรทางเลือกไม่มีการใช้สารเคมี มีการปลูก พีชอาหารหลาทหลาย สร้างความพอเพียงด้านอาหาร และสร้างรายได้สำคัญให้กับชาวบ้านในพื้นที่

2546-2547

ความต้องการผลผลิตข้าวอินทรีย์ พืชผักอินทรีย์ มีปริมาณมาก ขณะเดียวกันผู้ผลิตก็นิยมกินอาหาร ที่ปลูกได้เองในระบบเกษตรอินทรีย์ และราคา

กว่าจะเป็น เทษตรอินทรีย์

ที่ได้มาตรฐานสาทลของ กลุ่มเทษตรีอินทรีย์อำเภอ สนามชัยเขต

2525-2527

ชาวบ้านส่วนใหญ่ปลูกมันสำปะหลังอย่างเดียว และซื้ออาหารกิน โครงการฯ จึงส่งเสริมการปลุก พิชผักและไม้ผลแชมในแปลงมันสำปะหลังเพื่อ ให้มีอาหารกิน

2543

การพัฒนาระบบเกษตรที่มีการปลูกข้าวพันธุ์ พื้นเมืองหลากหลาย ปลูกพีชผักที่นบ้าน ซึ่ง เป็นจุดเด่นของเครือข่ายเกษตรทางเลือก จะเชิงเทรา เป็นที่สนใจของผู้จัดการตลาด เครือข่ายได้รับการประสานให้ปลูกผลผลิต เพิ่มเพื่อขายข้าวพันธุ์พื้นเมืองคือข้าวเหลือง ประทิว เป็นข้าวอินทรี่ย์ โดยได้รับการสนับสนุน งบโครงการนำร่องเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ยั่งยืน ในการพัฒนารูปแบบเกษตรยั่งยืนที่ เกษตรกรทึ่งตนเองได้

2544-2545

ใหรมลงจากการใช้สารเคมี ขณะนั้นกลุ่มออมหรัพย์ เพื่อการพัฒนาในพื้นที่ 12 ชุมชน ได้รวมตัว เพื่อขับเคลื่อนและยื่นข้อเรียกร้องให้รัฐบาล สนับสนุนการพัฒนาเกษตรทางเลือกร่วมกับ เครือข่ายเกษตรทางเลือก 4 ภาค

ผลผลิตก็สูงกว่าผลผลิตเคมี จึงสร้างแรงจูงใจให้

2548-2549

การพัฒนาระบบเกษตรอินทรีย์ที่สอดคล้อง กับสภาพพื้นที่ที่เน็นความหลากหลาย สร้าง คุณค่าต่อระบบนิเวศ ผู้ปลูกมีอาหารคุณภาพ รับประทาน ขณะเดียวกันตลาดต่างประเทศ และกระแสการบริโภคอาหารปลอดภัยก็ ส่งเสริมให้พื้นที่การผลิตขยายตัว สมาชิกเพิ่ม เป็น 65 ราย พื้นที่รับรอง 1,340 ไร่ มีการขอ รับรองผลผลิตจำนวน 8 ชนิดพืช ได้แก่ ข้าว เหลืองประทิว ข้าวมะลิแดง ข้าวหอมมะลิ ข้าว เจ็กเชย ข้าวตะเภาแก้ว มะขามเปรี้ยว ข่า ตะไคร้ พัฒนาตลาดทางเลือกในระดับท้องถิ่นและ ตลาดส่งออก รวมถึงค้าส่งกับร้านค้าสุขภาพ

2555

ขยายพื้นที่ผลิตเกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุม จังหวัดฉะเชิงเทรา ผ่านโครงการแปดรั้วเมือง น่าอยู่ และเครือข่ายจังหวัดภาคตะวันออก เพื่อรักษาพื้นที่ความมั่นคงทางอาหารและ แหล่งผลิตอาหารปลอดภัย

ชาวบ้านมาสมัครเป็นสมาชิกกลุ่มเพิ่ม และเพิ่ม การขอรับรองผลผลิตในแปลงเป็นอินหรีย์จาก 1 เป็น 7 ชนิดพืช และขอรับรองจากมาตรฐาน มกท. -IFOAM เพิ่มการขอรับรองมาตรฐานสหภาพยุโรป หรือ อียู เพื่อเพิ่มช่องทางการขอรับรองมาตรฐาน เกษตรอินหรียให้ได้มาตรฐานสากลนั้นจะต้องมี ระบบควบคุมการผลิตอย่างเข้มขัน โดยห้ามใช้ สารเคมีสังเคราะห์ในระบบการผลิต การควบคุม การปนเปื้อนสารเคมีในแปลง ซึ่งจะมีระบบตรวจสอบ พัภายในกลุ่มและหน่วยงานตรวจสอบจากภายนอก

2550

กระแสการปลูกพืชผักพื้นบ้านหลากหลายขึ้นและ มีมาตรฐานเกษตรอินทรีย์สากลทั้ง IFOAM และ อียู รับรอง กลุ่มฯ ได้กลายเป็นแหล่งเรียนรู้ต้นแบบ การผลิตตามมาตรฐานเกษตรอินทรียในเขตภาค กลาง มีผู้เข้ามาเรียนรู้เพื่อนำไปปรับใช้ และเรียนรู้ ระบบควบคุมการผลิตภายในของกลุ่มฯ การขอ รับรองมาตรฐานผลผลิตเพิ่มเป็น 72 ชนิดพีช และ เริ่มนำผลผลิตผักพื้นบ้านเกษตรอินทรีย์มาจัดทำ

เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2544 เครือข่ายฯ ตั้งกลุ่ม เกษตรอินทรีย์สนามชัยเขตขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ สมาชิกปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรอินทรีย์ เริ่ม จากการขอรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เริ่ม จ้าวเหลืองประหิว กับสำนักงานมาตรฐานเกษตร อินทรีย์(มกท.) และ สมาพันธ์เกษตรฐานเกษตร ขลาดผลผลิตโดยเริ่มต้นที่สมาชิก 45 ราย พื้นที่

2551-2552

ขยายสมาชิกผู้ผลิตเป็น 92 ราย พื้นที่การ ผลิต 1,800 ไร่ ขอรับรองมาตรฐานพืช เพิ่มเป็น 82 รายการ กลุ่มฯ ถือเป็นแหล่ง เรียนรู้ผูงานของหน่วยงานราชการ กลุ่ม เกษตรกร หน่วยงานส่งเสริมด้านการเกษตร ทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงกลุ่มผู้บริโภค ที่ต้องการเข้าถึงอาหารปลอดภัย ผลผลิต ของกลุ่มเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคและ ตลาดผลิตไม่เพียงพอต่อการขาย

2553-2554

ACT-IFOAM และ อียู ทำให้เป็นระบบการผลิตสร้างอาหารและรายได้สูงให้กับสมาชิก หร้อมกับทางกลุ่มฯ ได้รับรางวัลต้นแบบคนดี "รางวัลแทนคุณแผ่นดิน" จึงทำให้เป็นเกษตรกรรมยั่งยืนแบบเกษตรอินทรีย์ 2,000 ไร่ ได้รับการรับรองผลผลิตเกษตรอินทรีย์เพิ่มอีก 86 ชนิดพีช ตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ครอบคลุม อ.สนามชัยเขต และอ.ท่าตะเกียบ มีสมาชิก 102 ราย พื้นที่การผลิต เป็นวิถีชีวิตและมีศักยภาพสู่งในแง่การพึ่งพาตนเองด้านอาหาร สร้างรายได้จากอาชีพเกษตรได้ เป็นนาย ตนเอง และเป็นอาชีพที่มีส่วนสำคัญในการดูแลสิงแวดล้อม

พื้นที่ผลิต **เทษตรอินทรีย**์

ส[่]งขายทั้งในเมืองหลวงและต[่]างประเทศ

ปัจจุบันกระแสบริโภคอาหารปลอดภัยที่เป็นผลผลิตเกษตรอินทรีย์กำลังเป็นกระแสโลก ที่ปรับจากการเป็นเพียงทางเลือกสู่ทางรอดของการอยู่ดีมีสุขท่ามกลางภาวะอาหารปนเปื้อน สารเคมี ซึ่งทำได้เพียงอิ่มท้องแต่น้อยคุณภาพ บ่อยครั้งความป่วยไข้ก็มาจากการกินอาหาร ปนเปื้อนสารพิษมากเกินระดับที่ร่างกายทนรับได้ ในปัจจุบันการทำเกษรอินทรีย์เริ่มทำ มากขึ้นทั้งในและต่างประเทศ ในจ.ฉะเชิงเทรา ก็เริ่มทำเกษตรอินทรีย์ซึ่งนับเป็นหน่ออ่อน ของเกษตรอินทรีย์ที่กำลังเติบโตในภูมิภาคตะวันออก และรวมตัวกันเป็น กลุ่มเกษตรอินทรีย์ อ.สนามชัยเขต ผลิตอาหารปลอดภัยส่งให้ทั้งคนไทยและเพื่อนต่างชาติ และมากกว่าอาหาร ปลอดภัย การทำเกษตรอินทรีย์ใน อ.สนามมชัยเขต และ อ.ท่าตะเกียบ ยังมีความสำคัญ อีกหลายประการ คือ

1. เทษตรอินทรีย[์]สนามชัยเขตได[้]รับรองมาตรฐานระดับสาทล

กลุ่มเกษตรอินทรีย์ อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองท่าลาด รวมกลุ่มก่อตั้งเมื่อปี 2544 เป็นการรวมตัวแก้ไขปัญหาของเกษตรกรจากระบบการผลิตที่ใช้ สารเคมีที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ สิ่งแวดล้อม ต้นทุนสูง ผลผลิตถูกกำหนดราคาจากตลาด เข้าสู่ระบบการผลิตที่ไม่ใช้สารเคมีสังเคราะห์ต้องห้ามในการผลิต จัดระบบการขายผลผลิตได้ ในราคาเป็นธรรม ไม่ถูกกดราคา สร้างความมั่นคงทั้งด้านอาหาร รายได้และสภาพแวดล้อม ปัจจุบันทางกลุ่มมีสมาชิกจำนวน 102 ราย อยู่ใน ต.คู้ยายหมี ต.ลาดกระทิง ต.ท่ากระดาน และ ต.ทุ่งพระยา อ.สนามชัยเขต และต.ท่าตะเกียบ อ.ท่าตะเกียบ จ.ฉะเชิงเทรา พื้นที่เกษตร อินทรีย์จำนวนกว่า 2,000 ไร่ มีการเพาะปลูกพืชหลากหลายสายพันธุ์ ทั้งข้าว ผักอายุสั้น ผัก พื้นบ้าน และไม้ผล มีชนิดพืชที่รับรองมาตรฐานแล้ว 86 ชนิด การผลิตอินทรีย์ของกลุ่มผ่าน การรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานสากลอย่าง สำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกท.) ซึ่งการรับรองเป็นไปตามมาตรฐานสหพันธ์เกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM: International Federation of Organic Agriculture Movement) และ ผ่านมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ สหภาพยุโรป (EU) โดยประเทศไทยเป็น 1 ใน 3 ประเทศของเอเชีย คือ ญี่ปุ่น จีน ไทย ที่องค์กร เอกชนคือสำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ได้รับการขึ้นทะเบียนรับรองตามมาตรฐานEU

2. เทษตรอินทรีย์สนามชัยเขตสร้างคุณค่าที่มากกว่ารายได้

• แหล่งเรียนรู้ทั้งในและภายนอกประเทศ

กลุ่มเกษตรอินทรีย์ อ.สนามชัยเขต เป็นแหล่งเรียนรู้และต้นแบบการผลิตในระบบเกษตร อินทรีย์แบบขอรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานสากลเขตภาคกลาง จากการที่ภาคกลางถูก ส่งเสริมอย่างเข้มข้นให้ใช้สารเคมีในระบบการเกษตรจนทำให้คนส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นเรื่อง ยากที่จะทำเกษตรอินทรีย์ทั้งระบบ แต่กลุ่มเกษตรอินทรีย์ฯ ที่นี่ได้สร้างต้นแบบการผลิตที่ ไม่ใช่สารเคมีและรักษาระดับด้วยการขอรับรองมาตรฐานสากล ทำให้สามารถยกระดับขึ้น เป็นเกษตรอินทรีย์แบบกลุ่ม ซึ่งทางกลุ่มเกษตรอินทรีย์นี้จะต้องคอยต้อนรับคณะดูงานและ จัดอบรมเป็นประจำทุกเดือน

นอกจากนี้ทางกลุ่มฯ ยังเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับองค์กรระดับสากลด้วย เช่น เจ้าหน้าที่จากองค์การสหประชาชาติ (UN) องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ซึ่งสนใจเรียนรู้การทำเกษตรอินทรีย์แบบเศรษฐกิจพอเพียงที่มีการขอรับรองมาตรฐาน สากล เป็นสถานที่จัดอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์พื้นที่ภูมิภาคลุ่มน้ำใขง และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น

• คือปอดคนเมืองกับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ด้วยระบบการผลิตปลอดภัย สร้างป่าครอบครัว ปลูกพืชผักพื้นบ้านที่กำลังจะสูญหาย และหายาก ดำรงความหลากหลายและฟื้นฟูสภาพนิเวศที่สมบูรณ์ แปลงสมาชิกกลุ่มเกษตร อินทรีย์ฯ จึงเป็นผืนดินสำหรับผลิตพืชอาหารที่เป็นยา มีกลุ่มผู้บริโภคในเมืองเข้ามาเที่ยว พักผ่อน สูดอากาศบริสุทธิ์ และรับประทานผลผลิตผักพื้นบ้าน อาหารท้องถิ่น และเก็บผลผลิต กลับบ้าน ผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแปลงเกษตรอินทรีย์ของกลุ่มฯ

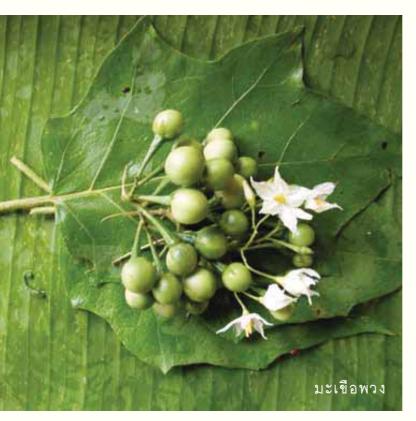

• คือคลังสำรองพันธุกรรมพืชท้องถิ่น

ด้วยสภาพพื้นที่ลุ่มน้ำคลองท่าลาดที่มีความหลากหลายของระบบนิเวศ ตั้งแต่พื้นที่ สูงจากระดับน้ำทะเลถึง 20 เมตร และพื้นที่น้ำทะเลท่วมถึง มีภูเขาลูกเตี้ยสลับที่ราบลุ่ม จึงเป็นพื้นที่ต้นน้ำที่สำคัญและเหมาะสมกับพันธุกรรมที่หลากหลาย เป็นแหล่งอนุรักษ์ พันธุกรรมพืชท้องถิ่น สร้างคลังสำรองพันธุกรรมพืชอาหาร พืชสมุนไพร ซึ่งเป็นตัวชี้วัดความ อยู่รอดของมนุษยชาติเกษตรอินทรีย์นั้นจะเน้นการอนุรักษ์พันธุกรรมผลิตเมล็ดพันธุ์ใช้เอง กลุ่มเกษตรอินทรีย์จึงถือเป็นหน่วยผลิตที่ทำการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชท้องถิ่นที่หลากหลาย กว่า 100 สายพันธุ์ ขณะเดียวกันด้วยสภาพพื้นที่ที่มีสภาพอากาศคล้ายคลึงเกือบทุกภาค ที่นี่จึงสามารถปลูกพืชผักพื้นเมืองที่มาจากทุกภาคของประเทศได้ดีเกือบจะทุกสายพันธุ์ ทำให้สามารถสร้างความหลากหลายในสายพันธุ์พืชได้

• คือการกินอาหารเป็นยา

มากกว่าการเป็นอาหารสะอาดผลผลิตอินทรีย์ของกลุ่มเกษตรอินทรีย์ อ.สนามชัยเขต ยังเป็นยาของคนที่มีปัญหาสุขภาพ เช่น โรคมะเร็ง ภูมิแพ้ เบาหวาน ปัญหาระบบขับถ่าย และสมาชิกที่เป็นตัวแทนขายผลผิตอินทรีย์ของกลุ่มก็จะทำหน้าที่เป็นเสมือนที่ปรึกษาเรื่อง การกินอยู่ให้กับผู้ป่วยเหล่านี้ด้วย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ กรณีเด็กที่ไม่กินผักและมีปัญหาขับถ่ายยากมานานกว่า 6 ปี เมื่อลองกินผักของทางกลุ่มฯ ทำให้เขากลับมาเป็นคนชอบ ทานผักและไม่ต้องกินยาช่วยถ่าย ซึ่งการนำผลผลิตไปขายยังตลาดสีเขียวในเมืองแต่ละ ครั้ง ทางกลุ่มฯ จะต้องจัดหาผลผลิตให้เพียงพอสำหรับลูกค้าพิเศษกลุ่มนี้

3. ระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์สร้างรายได้ต่อเนื่องและประกัน ราคาผลผลิตอย่างเป็นธรรม

ด้วยระบบการจัดการของกลุ่มที่ส่งเสริมการผลิตที่หลากหลายและการจัดการผลผลิต ทุกชนิดในแปลงเกษตรอินทรีย์ให้มีมูลค่าเพิ่ม และประกันราคาผลผลิตทุกชนิดที่ผ่านการ รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ จึงสร้างรายได้อย่างพอเพียงและต่อเนื่องให้กับสมาชิก ดัง ตัวอย่างพืชที่ผ่านการรับรองของกลุ่ม

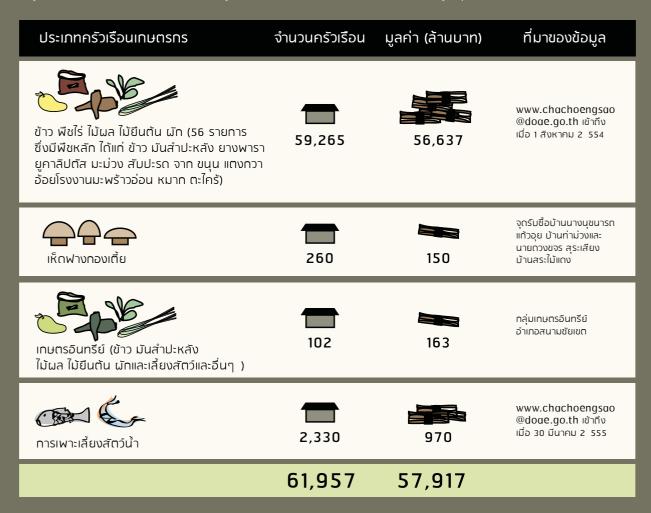
พืช	ปริมาณโดยเฉลี่ย/ปี	ราคาประกันของกลุ่ม	รวมรายได้/ปี (บาท)
อ ข้าวอินทรีย์	500 ตัน	15,000-20,000 บาท/ตัน	8,700,000
มะขามเปียกแกะเมล็ด	5 ตัน	50,000 มาท/ตัน	250,000
ตะไคร้	500 ตัน	15,000 มาท/ตัน	7,500,000
ฟ ผักพื้นบ้าน	30 ตัน	20,000-80,000 มาท/ตัน	2,000,000

นอกจากนี้ ทางกลุ่มยังสร้างมูลค่าจากผักพื้นบ้านหลายชนิด เช่น ผักกูด ฟักข้าว กระเจียว หน่อไม้ แต้ว ชะมวง โดยนำไปปรุงเป็นเมนูสุขภาพสำหรับงานจัดเลี้ยง ซึ่งผักพื้นบ้านที่นี่เป็น ที่ต้องการของตลาดมาก เพราะไม่สามารถหาจากที่อื่นได้ เนื่องจากเป็นผักพื้นบ้านอินทรีย์ ซึ่งยังไม่มีใครผลิต ดังนั้นสมาชิกกลุ่มฯ จึงเป็นต้นแบบที่เป็นรูปธรรมของการผลิตเกษตรอินทรีย์ ที่สร้างรายได้และพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคง

ปัจจุบันผลผลิตเกษตรอินทรีย์มีไม่พอขายโดยเฉพาะตลาดส่งออกต่างประเทศ จึงจำเป็น ต้องขยายพื้นที่การผลิตเพิ่ม เช่น ตลาดในประเทศกลุ่มสหภาพยุโรปยังต้องการข้าวอินทรีย์ เพิ่มอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีความต้องการข่า ตะไคร้ ใบกะเพรา มะขามเปียกแกะเมล็ด หอมแดง สำหรับส่งขายทั้งในและต่างประเทศ สำหรับตลาดที่รองรับผลผลิตจากทางกลุ่มใน ปัจจุบัน ได้แก่ ร้านเลมอนฟาร์ม ซึ่งมีหอมแดง มะขามเปียกแกะเมล็ด พริกป่น วางขาย ตลาดนัด สีเขียวที่อาคารรีเจ้นท์เฮ้าส์ ตลาดนัดสีเขียวมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จะวางขายข้าว ผัก ผลไม้ อาหารปรุงพร้อมทาน ขนมจีนแป้งหมักสมุนไพร ขนมไทย ทั้งยังส่งขายผลผลิตระบบ สมาชิกกล่องผักให้ผู้บริโภคในกรุงเทพฯ ส่งผลผลิตให้ครัวเรือน โรงเรียน การออกร้านจำหน่าย และขายในท้องถิ่น เช่น โรงพยาบาลสนามชัยเขต เป็นต้น

้มูลค่าทางเศรษฐกิจ

้จากภาคเทษตรกรรมของจังหวัดฉะเชิงเทราปี 2553/2554

มูลค่าทางเศรษฐทิจของเกษตรอินทรีย์

163.2 ล้านบาท

ข้าวอินทรีย์

800 ñu

12 ล้านบาท

ไม้ผล/ไม้ยืนต้น

200 ตัน

12 ล้านบาท

มันสำปะหลัง

32,000 ตัน

110 ล้านบาท

ผักพื้นบ้าน ผักอายุสั้น

1,100 ตัน

25 ล้านบาท

เลี้ยงสัตว์

3 ล้านบาท

อื่นๆ เช่น การท่องเที่ยว การจัดอาหาร ออกร้าน

1.2

ล้านบาท

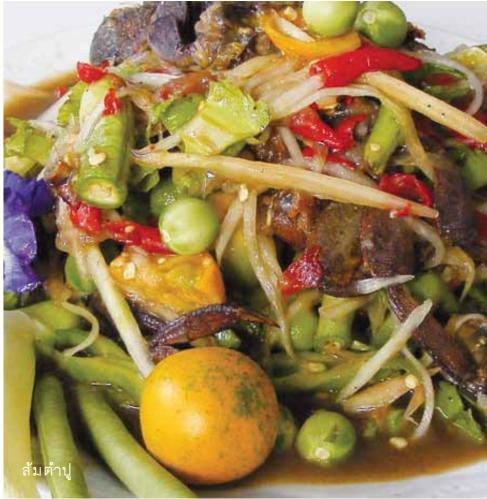

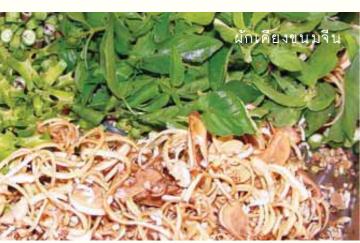

"ก่านหิน" มา "เทษตรอินทรีย์" จะยังอยู่ใดหรือไม่

ความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจเกิดกับพื้นที่เกษตรกรรมและเกษตรอินทรีย์จากโรงไฟฟ้า พลังงานความร้อนถ่านหินนั้น อาจมีมากจนถึงกับถึงคราวล่มสลายของเกษตรอินทรีย์ที่ผ่าน การฟูมฟักในฝืนดินนี้มากว่า 10 ปี ถึงคราวล่มสลายของแหล่งอากาศบริสุทธิ์ แหล่งอาหาร ธรรมชาติ แหล่งสมุนไพรและแบบแผนการดูแลสุขภาพอย่างอารยะตะวันออก

ด้วยเงื่อนไขหลายประการได้ก่อให้เกิดความวิตกกังวลว่าจะเกิดผลกระทบอย่างแน่นอน หากมีโรงไฟฟ้าถ่านหินเกิดขึ้น เพราะถ่านหินจะเข้ามาอยู่ในระบบนิเวศเดียวกับเกษตรอินทรีย์ ซึ่งผลผลิตเกษตรอินทรีย์ เกษตรกรรม พื้นที่ป่า และแหล่งปลูกข้าวจะเจริญเติบโตและงอกงาม ได้ล้วนต้องพึ่งพา ดิน น้ำ อากาศและระบบนิเวศที่เหมาะสม หากพันเฟืองหนึ่งใดสูญเสียไป ย่อมเกิดผลกระทบเป็นลูกโช่ไปทั้งวงจร และหากพิจารณาจากรัศมีความห่างระหว่างที่ตั้ง โรงไฟฟ้าถ่านหินกับแปลงเกษตรทั้งปกติและอินทรีย์มีระยะใกล้กันที่สุด 5 กม. และไกลกัน ที่สุด 40 กม. แต่ในพื้นที่นี้มีสายน้ำที่เชื่อมต่อถึงกันมีกระแสลมพัดหมุนไปมาส่งผ่านกันได้ ตลอดเวลา และหากฝนตกกระแสลมก็สามารถนำพาสิ่งเจือปนจากจุดหนึ่งไปได้ทุกที่อยู่ ตลอดเวลา

การเดินทางโดยเสรีของ "ปรอท" ทั้งในคน พืช และสัตว์ กล่าวคือมลพิษที่เกิด จากการเผาใหม้ถ่านหิน เช่น ปรอท สารหนู เบรีเลียม แคดเมียม นิเกิล ตะกั่ว แมงกานีส นิเกิล เรเดียม ซีลีเนียมและโลหะอื่นๆ ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สมบูรณ์ของฝุ่นอนุภาคเล็กซึ่ง ถูกปล่อยออกมาโดยตรงจากโรงไฟฟ้า อาจเกิดการตกตะกอนในดิน ละลายปะปนลงน้ำ เมื่อปลาหรือสัตว์ป่ามากินน้ำก็จะเดินทางเข้าสู่ร่างกายของพวกมัน ไปสะสมอยู่ในห่วงใช่ อาหาร เมื่อนั้นแหล่งอาหารตามธรรมชาติก็จะเป็นแหล่งอาหารที่มีพิษ ส่งผลต่อชุมชนที่หา อาหารเหล่านั้นมาบริโภค และอาจกระจายตัวเดินทางติดไปกับผลผลิตที่กระจายไปยังผู้ บริโภคภายนอก

ยังไม่นับรวมอากาศเสียหลังจากการเผาไหม้จะถูกเผาจะถูกปล่อยออกจากปล่องควันสูง เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ในโตรเจน อาจกระทบพื้นที่เกษตรกรรมและ แหล่งผลิตอาหารตามธรรมชาติ และป่าไม้ได้โดยตรง อาจปนเปื้อนเข้าไปในระบบนิเวศ ท้ายสุดอาจเกิดการปนเปื้อนในห่วงโช่อาหารตามธรรมชาติและในพื้นที่การผลิต เพราะด้วย เงื่อนไขที่ว่าพื้นที่เกษตรกรรมผลิตอาหาร แหล่งอาหารตามธรรมชาติ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ ประกอบไปด้วยป่าไม้ แหล่งน้ำ คูคลอง และแปลงเกษตรอินทรีย์ก็อยู่ในระบบนิเวศที่เชื่อมต่อ กัน ซึ่งเมื่อเกิดการปนเปื้อนก็จะขัดกับหลักการและส่งผลให้ตกมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ได้

นอกจานี้ผลกระทบจะไม่ส่งผลกระทบเฉพาะบริเวณแหล่งผลิตเท่านั้น แต่จะกระจาย เป็นวงกว้างเพราะสามารถเคลื่อนที่ไปพร้อมกับลม ฝน คลอไรด์ที่ออกมาจากไฮโดรเจน คลอไรด์จะทำให้เมฆเป็นกรด ซึ่งสามารถแพร่กระจายไปถึงระดับภูมิภาคในขณะที่ชัลเฟอร์ ไดออกไซด์และไนโตรเจนออกไซด์แพร่กระจาย อนุภาคของไฮโดรเจนคลอไรด์จะตกลงและ สะสมในบริเวณใกล้เคียงแหล่งผลิต กรดตะกอนจะทำลายพืชผลและป่าไม้

ดังนั้นมลพิษจากถ่านหินจึงส่งผลกระทบโดยตรงต่อการจัดการแปลงและผลผลิตตาม มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และด้วยสภาพพื้นที่ที่กระแสลมเปลี่ยนทิศอยู่ตลอดเวลา การพัดพา ของพายุฝน ทั้งกระแสลมที่มาจากฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันตกเฉียงใต้ ไม่ว่าจะอยู่ ด้านไหนแปลงของผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์ก็อยู่ในรัศมีที่จะได้รับผลกระทบ

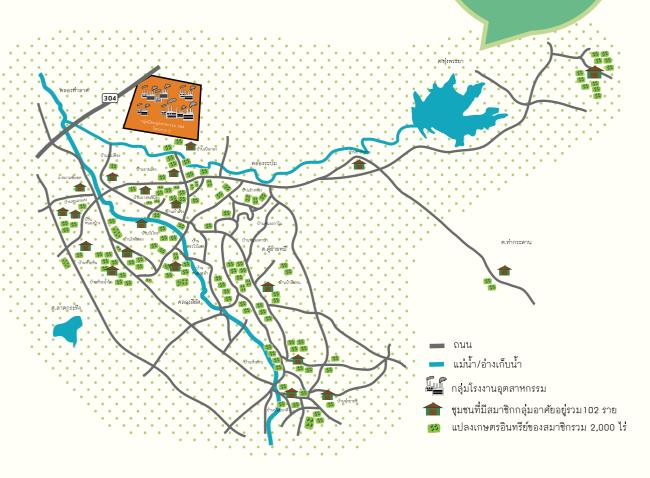
หลักการเกษตรอินทรีย์

กล่าวคือเกษตรอินทรีย์หมายรวมถึงเกษตรธรรมชาติและเกษตรนิเวศด้วย มีหลักการและ ความมุ่งหมายสำคัญคือ

- พัฒนาระบบการผลิตไปสู่แนวทางเกษตรผสมผสานที่มีความหลากหลายของพืชและสัตว์
- พัฒนาระบบการผลิตที่พึ่งพิงพาตนเองในเรื่องของอินทรียวัตถุและธาตุอาหารภายในฟาร์ม
- รักษาความสมดุลของระบบนิเวศในฟาร์มและความยั่งยืนของระบบนิเวศโดยรวม
- สนับสนุนระบบการผลิตและกระบวนการจัดการทุกขั้นตอนที่คำนึงถึงหลักมนุษยธรรม
- ป้องกันและหลีกเลี่ยงการปฏิบัติที่ทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

• ฟื้นฟูและรักษาความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ โดยใช้ทรัพยากรในฟาร์มมาหมุนเวียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

• ยึดหลักการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูปที่เป็น วิถีการธรรมชาติ ประหยัดพลังงานและส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด เส้นทาง เทษตรอินทรีย์ สนามชัยเขต หนึ่งเดียวของ ล่มน้ำคลองท่าลาด

้เทษตรอินทรีย์-ถ่านหิน : ผลกระทบที่ตามมา

มาตรฐานเทษตรอินทรีย์

มลพิษถ่านหิน

ผลกระทบต่อเกษตรอินทรีย์

ต้องป้องกันการปนเปื้อน สารเคมี สารพิษทั้งจากทาง น้ำ ทางดินและทางอากาศ มลพิษทางอากาศจากโรง ไฟฟ้าถ่านหินสามารถแพร่ กระจายเป็นวงกว้างและ สามารถนำพาโดยกระแสลม และฝน เมื่อทำปฏิกิริยากับ ไอน้ำแล้วจะตกสะสมในดิน พื้นที่เกษตรอินทรีย์ของกลุ่ม อยู่ห่างจากโรงไฟฟ้าในอาณา เขตตั้งแต่ 5-40 กิโลเมตร การปนเปื้อนของมลพิษที่ แพร่กระจายทางอากาศและ ฝน ยากต่อการป้องกัน

ห้ามใช้สารเคมีสังเคราะห์ทุก ชนิดในแปลงเกษตรอินทรีย์ มลพิษจากการเผาไหม้จะตก สะสมมลพิษ (แห้ง/เปียก) การเผาไหม้ถ่านหินจะเกิด ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ซึ่งเป็น ตัวการก่อฝนกรด และได้ ในโตรเจนออกไซด์ซึ่งเมื่อ ทำปฏิกิริยากับแสงอาทิตย์ จะก่อตัวเป็นละอองในเตรท

การเผาไหม้ถ่านหินที่ก่อสาร เคมีมีพิษต้องห้ามกระจาย เข้าสู่ระบบการผลิตโดยตรง เกิดการปนเปื้อนสารเคมี สังเคราะห์โดยที่เกษตกรไม่ สามารถป้องกันระบบแปลง

เกษตรอินทรีย์ตนเองได้เลย

ห้ามเผาฟางที่ก่อให้เกิด คาร์บอนไดออกไชด์ ขึ้นสู่ขั้น บรรยากาศซึ่งเป็นตัวก่อภาวะ โลกร้อนและการเผายังทำลาย สิ่งมีชีวิตใต้ดินด้วย โรงไฟฟ้าได้พลังงานจากการ เผาไหม้ถ่านหินชึ่งก่อมลพิษ ร้ายแรง โดยส่งมลพิษและ ความร้อนจากการเผาไหม้ เข้าสู่ระบบนิเวศทั้งอากาศ ดินและน้ำ

ระบบการเผาไหม้ถ่านหิน
รุนแรงกว่าการเผาฟางส่ง
ผลกระจายครอบคลุมพื้นที่
สร้างระบบนิเวศที่ก่อปัญหา
โลกร้อน ขัดต่อมาตรฐาน
และหลักการเกษตรอินทรีย์
อาจตกมาตรฐานระบบนิเวศ
และหากอยู่ในระบบนิเวศ
เดียวกัน แปลงเกษตรอินทรีย์
ย่อมได้รับผลกระทบ

ห้ามปนเปื้อนสารพิษอันตราย ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นปรอท

ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นปรอท สารหนู ตะกั่ว แคดเมียม หรือ โลหะหนักทุกชนิด ในผลผลิต ทุกชนิด รวมทั้งดินและน้ำใน ระบบการผลิต ฝุ่นและขึ้เถ้าถ่านหินที่มีสาร พิษ เช่น ปรอท สารหนู ตะกั่ว อินทรีย์ ไอระเหย แคดเมียม ขึ้เถ้าลอย สามารถฟุ้งกระจาย ไปในอากาศได้ง่าย สารพิษ จะตกตะกอนและสะสมในดิน ส่วนสารละลายน้ำได้จะสะสม ปนเปื้อนกับน้ำ

หากแปลงอินทรีย์เสี่ยงต่อการ ปนเปื้อนสารพิษเหล่านี้จะต้อง ส่งดินและน้ำไปตรวจอย่าง น้อยปีละ 1 ครั้งและผู้ผลิตต้อง รับผิดชอบค่าตรวจวิเคราะห์ และถ้ามีการปนเปื้อนก็จะไม่ ผ่านการรับรองมาตรฐาน เกษตรอินทรีย์ ซึ่งเพิ่มภาระ ค่าใช้จ่ายให้กับผู้ผลิต

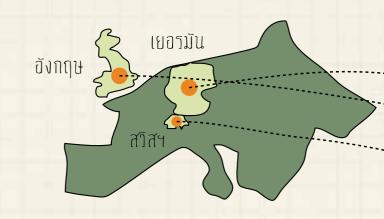

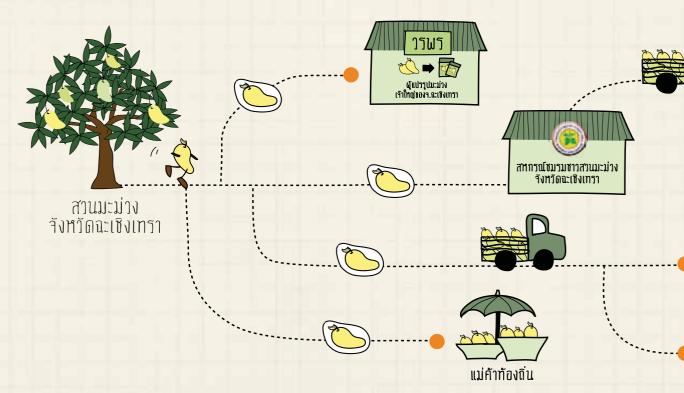
จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นแหล่งเพาะปลูกมะม่วงที่ใหญ่ที่สุด แห่งหนึ่งของประเทศไทย มีพื้นที่ปลูกมะม่วงราว 86,000 ไร่ 1 ในแต่ละปีมีมูลค่าการส่งออกมะม่วงอยู่ที่ราว 600-700 ล้าน บาท 2 อาจเป็นเพราะลักษณะของพื้นที่และคุณภาพดินที่ เหมาะสม คือเป็นดินเหนียวปนดินตะกอนที่มีธาตุอาหาร สมบูรณ์ตามธรรมชาติ จึงทำให้ได้ผลผลิตมะม่วงทั้งในเชิง ปริมาณและคุณภาพ จนหลายประเทศยอมรับว่า "มะม่วง ฉะเชิงเทรา" รสชาติดีที่สุดในโลก 3

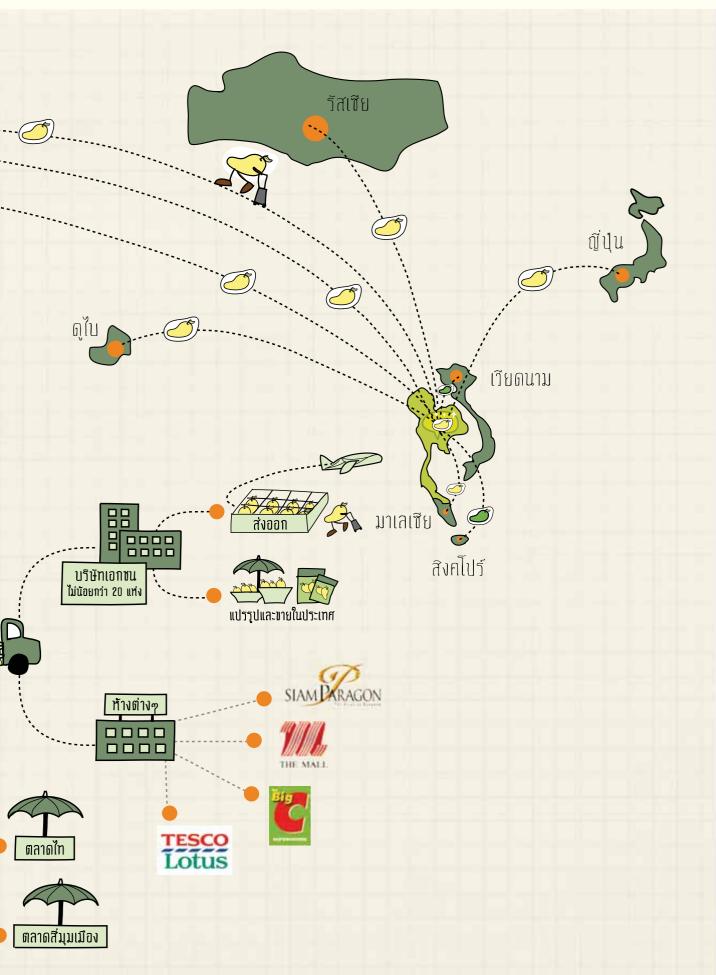
3 สามัญศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา, 2540 : 47-48

นริศรา ทุมมณี, 2544, ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เทคโนโลยีการผลิตมะม่วงเพื่อส่งออก ของเกษตรกรกลุ่มปรับปรุงคุณภาพไม้ผล จังหวัดฉะเชิงเทรา, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กทม.

² http://www.komchadluek.net/detail/20110516/97681/%E0%B9%82%E0%B 8%AD%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%97%E0%B8%AD%E0%B 8%87%E0%B8%AA%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B 8%81%E0%B8%A1%E0%B8%B0%E0%B8%A1%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B8 %A7%E0%B8%A7%E0%B8 A7%E0%B8%A7%E0%B8%A7%E0%B8%A7%E0%B8%A7%E0%B8%A7%E0%B8%A7%E0%B8%A7%E0%B8%A7%E0%B8%A7%E0%B8%A7%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%A9%E0%B8%94%E0%B8%A3%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%A7%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P4%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%A7%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%A7%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%P9%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%P9%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%P9%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%P9%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%P9%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%P9%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%P9%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%P9%E0%B8%P9%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%P9%E0%B8%P5%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%P9%E0%B8%P5%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%P9%E0%B8%P5%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%P9%E0%B8%P5%E0%B8%A2%E0%B8%A5%

มะมวง แปดริ้ว รักษามาตรฐาน สงขายไกล ถึง EU

การรักษามาตรฐานถือเป็นหัวใจหลักที่ทำให้มะม่วง จากประเทศไทยยังคงเป็นที่ต้องการของต่างประเทศ ซึ่ง เกษตกรสหกรณ์ชมรมชาวสวนมะม่วงฉะเชิงเทราจะต้อง

ดูแลมะม่วงไม่ให้มีจุดด่างดำ ถึงกับมีการกล่าวว่า "มะม่วงแปดริ้วผิวสวยดั่งนางงาม" มีความ หวานคงที่อยู่ที่ 18 บริค เพื่อให้ได้มาตรฐานที่จะส่งออกไปยังสหภาพยุโรป เช่น สวิสเซอร์- แลนด์ อังกฤษ เยอรมัน และในแถบเอเชียเช่น ญี่ปุ่น เวียดนาม สิงค์โปร์ ซึ่งขั้นตอนการ ผลิตเพื่อส่งออก เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ความสมบูรณ์ในดิน จนถึงตรวจหาสารพิษตกค้าง การเก็บเกี่ยวและการเก็บเกี่ยวต้องระวังไม่ให้กระแทกกับตระกร้อหรือภาชนะอื่นๆ ควรใช้ มือเก็บให้มากที่สุด การที่กลุ่มสหกรณ์ฯ ยังคงเข้มงวดกับการรักษามาตรฐานการส่งออก ไปยังประเทศที่มีมาตรฐานการตรวจวัดอาหารเข้ม ก็เพื่อสร้าง "มาตรฐานและคุณภาพ" มะม่วงจากประเทศไทยและเป็นไปตามวิสัยทัศน์ของสหกรณ์ฯ คือ รวมใจเป็นหนึ่งมุ่งมั่น พัฒนาคุณภาพมะม่วงสู่ระดับสากล และมุ่งผลิตมะม่วงที่ปลอดสารพิษตกค้าง

นายมานพ แก้ววงษ์นุกูล นายกสมาคมชาวสวนมะม่วงไทย และประธานวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตมะม่วงเพื่อการส่งออก จ.ฉะเชิงเทรา กล่าวว่า มะม่วงประเทศไทยได้รับความสนใจ จากตลาดต่างประเทศอย่างมาก โดยเฉพาะเทศญี่ปุ่น เกาหลี และยุโรป มีการสั่งมะม่วง จากประเทศไทยเพิ่มขึ้นทุกปี ปีละประมาณ 10% มะม่วงที่ได้รับความนิยมมากที่สุดใน ขณะนี้คือมะม่วงน้ำดอกไม้และมหาชนก เพราะเมื่อสุกแล้วจะมีรสชาติหอมหวาน ซึ่งใน ปัจจุบันกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำลังดำเนินกลยุทธ์ส่งเสริมการเพาะปลูกมะม่วงแบบ ยั่งยืนเพื่อการส่งออก โดยเริ่มตั้งแต่ปี 2553 และสิ้นสุดในปี 2557 พร้อมจัดโชนการปลูก มะม่วงคุณภาพสูงใน 6 จังหวัดภาคตะวันออก คือ ฉะเชิงเทรา นครนายก สมุทรปราการ สระแก้วปราจีนบุรี และชลบุรี เพื่อรองรับความต้องการของตลาดต่างประเทศ⁴

⁴ http://www.komchadluek.net/detail/20110516/97681/%E0%B9%82%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%97%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%AD %E0%B8%81%E0%B8%A1%E0%B8%A1%E0%B8%A1%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%A99.html เข้าถึง เมายน 2555

ียุคบุกเบิก (อดีต-2523)

เขตพื้นที่ อ.พนมสารคาม อ.สนามชัยเขต และอ.แปลงยาว แต่เดิมเป็นป่าใหญ่ต่อเนื่อง กับผืนป่ารอยต่อ 5 จังหวัดภาคตะวันออก หลังจากหมดยุคทองสัมปทานป่าในปี 2500 ป่าก็หมดไป กลายเป็นที่นาและไร่มันสำปะหลัง ตามบ้านเรือนมีการปลูกมะม่วงไว้กินเอง กระทั่งเกษตรกร อ.บางคล้า ปลูกมะม่วงได้ ผลดีและต้องการขยายสวนออกทาง อ.พนมสารคาม นับแต่นั้นองค์ความรู้การปลูกมะม่วง จึงถ่ายทอดมาสู่ อ.สนามชัยเขต อ. แปลงยาว และอำเภออื่นๆ เกือบทั่วจังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนพันธุ์มะม่วงที่ปลูกช่วงแรก คือ พันธุ์เขียว เสวย น้ำดอกไม้ แรด อกร่อง มันเดือนเก้า ทองดำ ฟ้าลั่น พิมเสน หนองแชง และขายตึก

ยุคสร้างชื่อ (2524-2540)

คนกรุงเทพเริ่มรู้จักมะม่วงแปดริ้วเพราะ ชาวสวนจากแปดริ้วได้ล่องเรือนำมะม่วงจาก สวนมาขายที่ตลาดมหานาค และต่อมาได้เริ่ม ส่งมะม่วงเข้าประกวดตามงานเกษตรต่างๆ และได้รับรางวัลจากหลายเวทีทั่วประเทศ

ปี 2530 อาชีพทำสวนมะม่วงเริ่มแพร่ หลายในจ.ฉะเชิงเทรา เพราะเป็นอาชีพที่สร้าง เนื้อสร้างตัวได้ ขณะเดียวกันก็มีการเริ่มต้น ขยายตัวของพื้นที่อุตสาหกรรมควบคู่ไปด้วย

ปี 2538 เกษตกรชาวสวนมะม่วงพบว่า "เชียวเสวย" เริ่มมีผลผลิตลดลงแต่ไม่สามารถ ระบุสาเหตุได้ จึงลดการปลูกเชียวเสวยและ เพิ่มพื้นที่ปลูกน้ำดอกไม้ ฟ้าลั่น โชคอนันต์ และทวายเดือนเก้าแทน

ปี 2540 มะม่วงน้ำดอกไม้เป็นที่รู้จักใน ต่างประเทศเมื่อบริษัทเอกชนเข้ามารับซื้อ มะม่วงจากฉะเชิงเทราส่งไปขายต่างประเทศ

ยุครุ่งเรือง (2541-2547)

ในปี 2541 เกษตรกรชาวสวนมะมวง ฉะเชิงเทรารวมกลุ่มกันเพื่อแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ ความรู้ และรวบรวมผลผลิต เพื่อส่งขายในนามชมรมชาวสวนมะม่วง จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อตั้งเป็นชมรมแล้วได้ มีการทำตลาดต่างประเทศ โดยบริษัททาบิ-ยาม่า ซึ่งมีความต้องการซื้อมะม่วงน้ำดอกไม้ ส่งขายไปยังประเทศญี่ปุ่น เป็นยุคที่เกษตรกร มีรายได้เป็นกอบเป็นกำจากมะม่วง ซึ่งสวน มะม่วง 1 ไร่ จะให้ผลได้อย่างน้อย 3 ตัน คิด เป็นเงินอย่างน้อย 59,820 บาท ซึ่งข้อมูล จากเกษตรกรที่ร่วมให้ข้อมูลระบุว่า ในปี 2541 พวกเขามีสวนมะม่วงมากกว่า 10 ไร่ ดังนั้นในช่วงเวลาดังกล่าวเกษตกรจึงมีรายได้ มากกว่า 589.200 บาท ซึ่งทำให้พวกเขามี คุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ได้อย่างไม่เดือดร้อน

ยุคปราบเซียน (2548-2555)

ในปี 2549 ชมรมชาวสวนมะม่วงจังหวัด ฉะเชิงเทรา จดจัดตั้งเป็นชมรมสหกรณ์ชาว สวนมะม่วงจังหวัดฉะเชิงเทราจำกัด มีสมาชิก 176 คน มีพื้นที่ปลูกมะม่วงของสมาชิกกว่า 10,000 ไร่ แบ่งเป็นพันธุ์น้ำดอกไม้ เบอร์ 4 และสีทองราว 7.000 ไร่ เขียวเสวยราว 2.000 ไร่ และอื่นๆ อีกราว 1,000 ไร่ กินพื้นที่ 7 อำเภอ คือ อ.พนมสารคาม อ.แปลงยาว อ.สนามชัยเขต อ.ท่าตะเกียบ อ.ราชสาส์น อ.บางคล้า และ อ.คลองเขื่อน ซึ่งยังไม่นับรวม พื้นที่ของเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกอีกกว่า 86,000 ไร่ แต่ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ต้นทุนการปลูกมะม่วงเริ่มสูงขึ้นและผลผลิต มะม่วงเริ่มลดลง เป็นยุคที่เกษตรกรชาวสวน มะมวงเริ่มทยอยล้มสวนมะม่วงที่สืบทอด กันมาตั้งแต่บรรพบุรุษเพราะมะม่วงไม่ติดผล ทำให้ไม่คุ้มกับการลงทุน

🕟 พัฒนาการและผลกระทบของมะม่วงฉะเชิงเทรา

🕒 การเข้ามาของโรงงานอุตสาหกรรมและโรงไฟฟ้า

2524 • "มะม่วงแปดริ้ว" เป็นที่รู้จัก

2525 • เริ่มปลูกมะทั่วงนอกฤดู ด้วยโพแทสเซียม

2529 • เริ่มใช้สารกระตุ้นดอก (พาโคลบิวทาโชล)

2525 **•** เริ่มศึกษาต้นยูคาลิปตัส

2526 เริ่มกว้านชื้อที่ดินใน อ.พนมสารคามและ พื้นที่ใกล้เคียงเพื่อปลูก ยูคาลิปตัส

2528

- สำนักงานที่หลัก กม.15 บน ถนน 304 กลายเป็นศูนย์กลาง การซื้อขายที่ดินที่คึกคักที่สุดของ ฉะเชิงเทรา ผู้เป็นนายหน้ามีตั้งแต่ เจ้าของที่ดิน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และข้าราชการในพื้นที่
- เกิดระบบนายหน้ารับชื้อที่ดิน เพื่อปลูกยุคาลิปตัสให้กับบริษัท
 รวบรวมที่ดินได้ 7,000 ไร่

2529

เปิดตัวโครงการ สวนป่ายูคาลิปตัส และเพิ่มพื้นที่ปลูก

2530 • เริ่มตั้งโรงงานใน ต.เขาหินซ้อน อ.พนมสารคาม

2530-32 • เกิดนิคมเกตเวย์ และกลุ่มโรงงาน ในเครือบริษัทเกษตร รุ่งเรืองพืชผล (นิคม 304)

2532 • ตั้งบริษัทผลิต เยื่อกระดาษ และกระดาษ ที่ ต.ท่าตูม

มะม่วงเขียวเสวยเริ่ม

2538

2538-41

จ.ฉะเชิงเทรา

เปลี่ยนสายพันธุ์มะ
 น้ำดอกไม้ ฟ้าลั่น ทว

ตั้งสหกรณ์ชมรมชา

• เปิดตลาดมะม่วงต่[,] โดย บ.ทานิยาม่า

2533

• บริษัทสวนกิตติถูกคดีรุกป่าสงวน

 ตำรวจเข้าจับกุมในข้อหาบุกรุก ปาสงวน พนักงานจำนวน 156 คน ถูกนำตัวไปกักขัง

• ตั้งโรงงานผลิตกระดาษพิมพ์เขียว ชนิดไม่เคลือบผิวที่ บ.เขาแหลมจันทร์ ต.เขาหินซ้อน อ.พนมสารคาม จ. ฉะเชิงเทรา กำลังการผลิต 41,000 ตัน/ปี เพื่อเป็นโรงเรือนก่อนสร้างโรง เยื่อและกระดาษใหญ่ในปราจีนบุรี

ตั้งเป้าหมายสวนป่ายูคาลิปตัส
 400,000 ไร่

2534 • จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อบริษัท เป็น "แอ๊ดวานซ์ อะโกร"

2535

จ่ายค่าชดเชยกรณีน้ำเสียจากกลุ่ม โรงงานไหลเข้าสู่ที่นาชาวบ้านบริเวณ รอบกลุ่มโรงงานที่ ต.เขาหินซ้อน ต่อมาทยอยชื้อที่นาที่ได้รับผลกระทบ

2539

• โรงงานก

• โรงไฟฟ้า ที่ ต.เขาหิน EIA และไม่ กิจการโรงง

254

โรงงต.ท่าตโรงไง

• เรงเร วัตต์ ที่ กับ กท เข้าระช

• โรงไร วัตต์ ที่ ไฟฟ้าเ ม่วงเป็น ายเดือนเก้า วสวนมะม่วง

างประเทศ

ทิดผลยาก

ระดาษโรงที่ 1 ที่ ร่มดำเนินการผลิต ชีวมวล 47.4 เมกะวัตต์ ช้อน ผ่านการพิจารณา กัรับใบอนุญาตประกอบ าน

นกระดาษโรงที่ 2 ที่ ม เริ่มดำเนินการผลิต ฟฟ้าชีวมวล 47.4 เมกะ-ต.เขาหินซ้อน ลงนาม
 ผลิตและขายไฟฟ้า

ฟฟ้าถ่านหิน 328 เมกะ-ต.ท่าตูม ผลิตและขาย ข้าระบบ

2543

โรงไฟฟ้าชีวมวล 47.4 เมกะวัตต์ ขอยกเลิกการติดตั้งระบบตรวจวัด การระบายอากาศเสียทิ้งอย่าง ต่อเนื่อง แต่ คชก.มีมติไม่เห็นชอบ กับการขอเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

2550 • มะม่วงน้ำดอกไม้ ติดลูกยาก

2552-55

สหกรณ์ชาวสวนมะม่วง เริ่มทะยอยโค่นสวนมะม่วงทิ้ง

2541-47

• เปลี่ยนมาปลูก่มะม่วงน้ำดอกไม้ที่มี ความต้องการท<mark>า</mark>งการตลาดกันมากขึ้น

 ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ปริมาณมะม่วง ของชาวสวนในพื้นที่ลดลงเรื่อยๆ พร้อม กับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น 2554-55

ชุมชนเริ่มจัดทำข้อมูล ศักยภาพของพื้นที่ โดยเฉพาะเรื่องมะม่วง และการคัดค้านการ ก่อสร้างโรงไฟฟ้า ถ่านหิน

2547

• โรงไฟฟ้าชีวมวล 47.4 เมกะวัตต์ ขอนำน้ำมันหล่อลื่น ใช้แล้วที่ปรับคุณภาพมาใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนน้ำมันเตา สำหรับผลิตกระแสไฟฟ้าโรงงานพลังงานความร้อนร่วม แต่ เมื่อ สผ. ขอรายละเอียดเพิ่มเติม เรื่องก็เงียบหายไป

• จัดตั้งเป็นบริษัท 304 อินดัสเตรียลปาร์ค 2 จำกัด

2546

โรงไฟฟ้าอีก 2 โรง ขนาด 107 เมกะวัตต์ ที่ ต.ท่าศูม ใช้พลังงานชีวมวลและน้ำมัน ยางดำ ผลิตและขายไฟฟ้า 2551

โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหิน 600 เมกะวัตต์ ที่ ต.เขา หินซ้อน ผ่านการคัดเลือก ตามแผน PDP 2007 2554-55

• โรงไฟฟ้าชีวมวล 47.4 เมกะวัตต์ ที่ ต.เขาหินซ้อน ขอเปลี่ยนการใช้พลังงาน จากชีวมวลเป็นถ่านหิน • โครงการโรงไฟฟ้าพลังงาน ก๊าชธรรมชาติ 105 เมกะ-วัตต์ ต.เกาะขนุน อ.พนม สารคาม กำลังจัดทำ EIA

2548

304 IP 2 ขอขยายพื้นที่อุตสาหกรรม จาก 1,700 ไร่ เป็น 6,000 ไร่ แต่คณะ อนุกรรมการผังเมืองระดับจังหวัดให้ ความเห็นว่าขนาดพื้นที่ดังกล่าวไม่ เหมาะสม เนื่องจากปริมาณน้ำที่มี ไม่สามารถรองรับได้ 2552

EIA ของโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหิน 600 เมกะวัตต์ ผ่านการพิจารณา และโครงการนี้เข้าข่ายต้องทำ EHIA

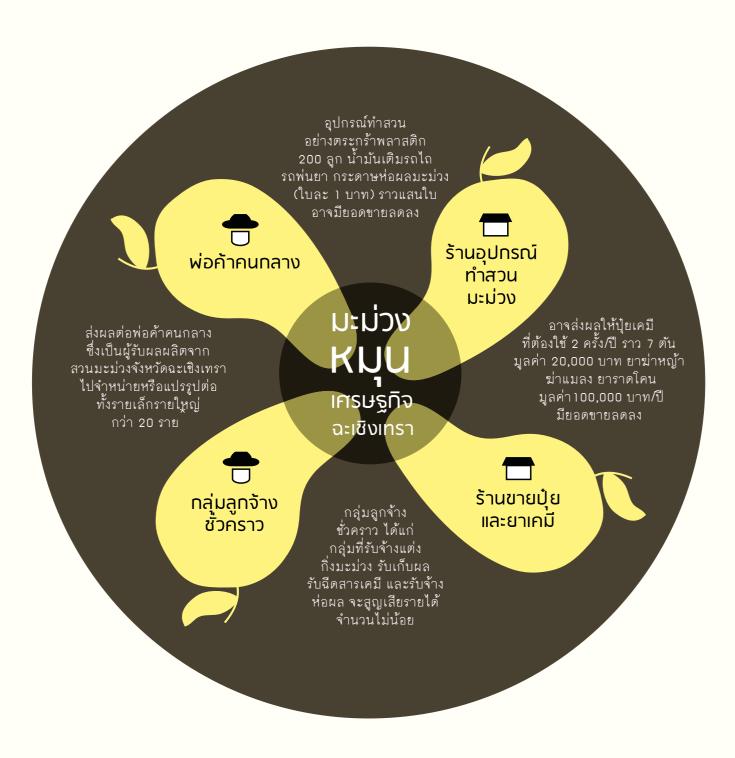
2553 • เปลี่ยนชื่อเป็น "ดับเบิ้ล เอ"

หากโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วม 600 เมกกะวัตต์ ที่ใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง ของบริษัทเนชั่ลแนลพาวเวอร์ชัพพลาย จำกัด ขึ้นใน ต.เขาหินช้อน อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา เกษตกรชาวสวนมะม่วงกังวลว่าอีกไม่นาน "มะม่วงแปดริ้ว" คงเหลือแต่ชื่อกลายเป็นตำนาน ที่ครั้งหนึ่งพวกเขาเคยภาคภูมิใจ ด้วยเหตุผลหลายประการคือเชื้อเพลิงจากถ่านหินจะส่ง ผลกระทบต่อการผลิตมะม่วงกล่าวคือ หากสวนมะม่วงเสี่ยงที่จะมีสารพิษสะสมมะม่วงก็อาจ มีสารอันตรายปนเปื้อนทั้งที่ขายภายในและส่งขายต่างประเทศ

วงจรธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องกับสวนมะม่วงอาจได้รับผลพวงหากสวนมะม่วงหายไปเนื่องจาก มะม่วงคือเศรษฐกิจชุมชนที่หล่อเลี้ยงคนจำนวนมากในห่วงใช่ธุรกิจมะม่วง หากเกิดโรงไฟฟ้า ถ่านหินขึ้นในพื้นที่ จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพตนเองและครอบครัว และฝุ่นละอองจากโรง ไฟฟ้าที่ลอยอยู่ในอากาศจะทำให้ติดผลยาก และเมื่อถูกฝนชะล้างลงมาจับผิวมะม่วงทำให้ ผิวเสีย ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานส่งออก ทำให้ต้องเก็บไว้ขายในประเทศ และได้ราคาต่อกิโลกรัม ลดลงชึ่งราคาขายจะต่างกันมากถึง 25-40 บาท ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาเก็บเกี่ยว

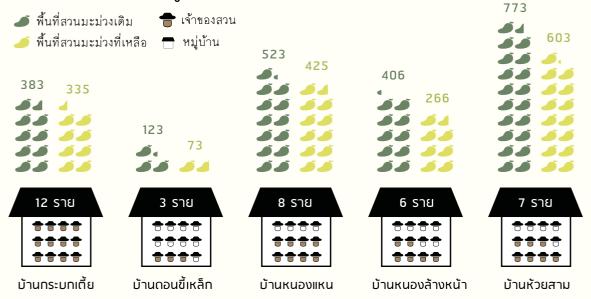
⁵อ้างอิงราคามะม่วงกิโลกรัมละ 19.94 บาทจากเว็บไซต์กรมส่งเสริมการเกษตร http://ssnet.doae.go.th/ssnet2/Library/ plant/mango.htm เข้าถึงเมื่อกุมภาพันธ์ 2555

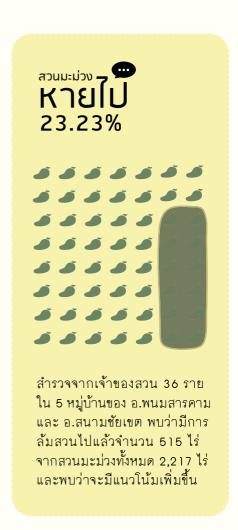

ส่งผลต่อพ่อค้าคนกลางกว่า 20 ราย ได้แก่ โก้ ชัชชัย เจ็เอง เจ็แหม่ม วิชัย จอ.ชาญชัย ทักภิรมย เฮียศักดิ์ (แก้ว-เกศ) มะม่วงเวียดนาม บจก.เดอะมอลล์กรุ๊ป (บางกะปิ/งามวงศ์วาน) บจก.กรีนริช โปรดิวซ์ บจก.จันทบุรี โกลบอล-เทรด บจก.ทิมฟู๊ด บจก.อิน-ซี ซั่นส์ ฟู๊ด บจก.เอ็กเซลฟรุตส์ บจก.สุพัฒนาฟาร์ม บจก.ไชน์โฟร์ท บจก.สยามเอ็กซปอร์ต มาร์ท บจก.ไทยเวิลด์ อิมปอร์ต เอ็กซปอร์ต บจก.สยามโอเรียนทอลฟู๊ดส์ บจก.ไรซิง (ไทยแลนด์) บจก. ไทยกู๊ดฟู๊ด บจก.เคอร์เน่อร์ อโกร เอ็กซปอร์ต เซ็นเตอร์บจก.กำแพงแสน คอมเมอเชียล หจก.เอส.เอส.ที. อิมปอร์ต เอ็กซปอร์ต

2552-2555

พบสกิติ "ล้มสวน" สูงขึ้น

ปัจจุบันเกษตกรชาวสวนมะม่วงเริ่มได้รับผลกระทบที่ ชัดเจนกับมะม่วงแล้ว คือสวนมะม่วงในหลายกลุ่มบ้าน เช่น บ.หนองล้างหน้า บ.ม่วงโพรง บ.ดอนขี้เหล็ก บ.ห้วยสาม บ.หนองแหน อ.พนมสารคาม บ.กระบกเตี้ย บ.ท่ากระดาน บ.หนองเหียง อ.สนามชัยเขต บ.หัวสำโรง อ.แปลงยาว พบ อาการเด่นชัดคล้ายกัน คือ หลังฝนตกช่อดอกจะไหม้เป็นสีดำ และร่วงหลุดไม่ติดผลหากไม่ฉีดสารกันเชื้อราทันที ซึ่งอาการนี้ พบในช่วงลมเปลี่ยนทิศและหลังฝนแรก และพบอาการรุนแรง

์ ปัจจุบัน มะม่วงเริ่ม มีปัญหาแล้ว

ช่วงฝนตกน้ำค้างแรงของทุกฤดู โดยจะมีอาการดังกล่าวในช่วงเวลาต่างกันคือ

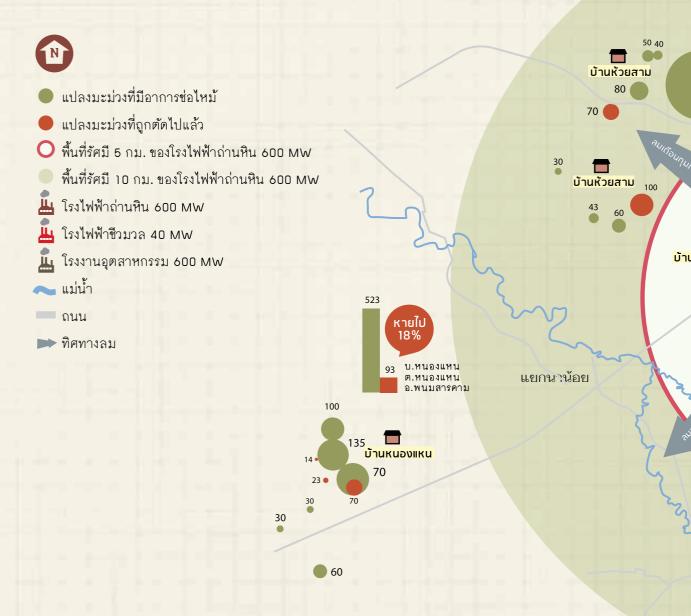
บ้านหนองล้างหน้ามีอาการช่วงเดือนกุมภาพันธ์-ตุลาคม บ้านหนองแหนมีอาการช่วงเดือน ตุลาคม-ปลายมีนาคม บ้านกระบกเตี้ยมีอาการช่วงเดือนเมษายน-กันยายน โดยตั้งแต่ปี 2550 ชาวสวนมะม่วงพบว่ามะม่วงน้ำดอกไม้เริ่มติดผลยาก สอดคล้องกับงานวิจัยของกรมส่งเสริมสหกรณ์ ที่พบว่าช่วงเวลาเก็บเกี่ยวระหว่างปี 2551-2552 ผลผลิตที่สหกรณ์ชาวสวนมะม่วงจังหวัดฉะเชิงเทรา มีจำกัด รวบรวมได้ทั้งหมดมีปริมาณเพียง 642.542 ตัน ลดลงจากช่วงปี 2550-2551 ที่รวบรวม ได้ทั้งหมด 843.546 ตัน ถึง 201.034 ตัน ใ และข้อมูลจากการกด GPS แปลงมะม่วงของทีมวิจัย เอชไอเอชุมชนฯ พบว่าช่วงเวลาที่ช่อใหม้ของแต่ละหมู่บ้านเป็นช่วงเวลาที่ลมพัดผ่านจากสวนอุต-สาหกรรม 304 IP2 และโรงไฟฟ้าชีวมวลขนาด 47.4 MW ขณะที่เกษตรกรรายหนึ่งที่มีสวนมะม่วง อยู่ใน 2 จังหวัดคือสระแก้วและฉะเชิงเทรา กล่าวว่าในช่วงเวลาเดียวกัน ดูแลมะม่วงเหมือนกัน สวนมะม่วงที่ อ.วังน้ำเย็น จ.สระแก้วติดผล ในขณะที่สวนที่ บ.หนองแหน ต.หนองแหน อ.พนม-สารคาม จ.ฉะเชิงเทรา ไม่ติดผลเท่าที่ควร ทำให้เกษตกรปรับตัวโดยไม่ทำช่อดอกช่วงนั้นๆ ผลผลิต ต่อปีจึงลดลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และเกษตรกรบางรายตัดสินใจล้มสวนเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิด อื่นแทน ในขณะที่เกษตรกรบางรายใน อ.บางคล้าพบว่าปัจจุบันสวนมะม่วงใน อ.บางคล้าไม่มี อาการช่อใหม้ หลังฝนตกไม่จำเป็นต้องฉีดสารกันเชื้อราทันที

จากผลกระทบที่เกิดขึ้น ทำให้เกษตรกรซึ่งมีสวนมะม่วงเป็นต้นทุนชีวิต มีประสบการณ์และ ความรู้ที่สั่งสมมายาวนาน รู้นิสัยมะม่วงว่าช่อดอกมีความอ่อนไหวต่ออากาศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ต่างพากันหวั่นใจว่าคุณภาพชีวิตที่ดีอันเกิดจากการมีองค์ความรู้เรื่องการจัดการสวนมะม่วงในการ ประกอบอาชีพที่ใช้หาเลี้ยงครอบครัวมาหลายสิบปี จะมีอันเป็นไป มรดกที่สั่งสมมาทั้งชีวิต ทั้งองค์ ความรู้เรื่องการจัดการสวน ที่ดิน ตลอดจนถึงตลาดที่ยังคงสว่างไสว อาจจะหายไปในพริบตา

แต่ที่เลวร้ายกว่านั้นคือ หากมีโรงไฟฟ้าถ่านหินขนาด 600 เมกะวัตต์ เกิดขึ้นจริง จะมีใครรับรอง ได้ว่า ชาวสวนมะม่วงที่เคยต้องละทิ้งทุกสิ่งที่มีเพื่อมาเรียนรู้การทำเกษตรด้วยพืชชนิดอื่น จะไม่ต้อง ปรับที่ใหม่ ต้องลงทุนพันธุ์ใหม่อีกครั้ง และต้องใช้เวลากี่ปีกว่าจะเริ่มได้รับผลตอบแทนที่ดีเท่าการ ทำสวนมะม่วง หรือท้ายที่สุดพืชที่เลือกมาปลูกทดแทนก็อาจมีอันเป็นไปเหมือนมะม่วงเช่นกัน

า กรมส่งเสริมสหกรณ์ 2552

แผนที่แสดงแปลงมะม่วง รอบสวนอุตสาหกรรม 304 IP2

หมายเหตุ ตัวเลขข้างสัญลักษณ์วงกลม คือ ขนาดพื้นที่สวนมะม่วง
(หน่วยเป็นไร่) ซึ่งเป็นข้อมูลจากการลงพื้นที่ กด GPS, กรมวิชาการเกษตร,
และการจัดประชุมกลุ่มย่อยที่ศาลาประชาคมบ้านหนองบัว ต.หนองแหน
อ.พนมสารคาม ที่มีเกษตรกรชาวสวนมะม่วงจาก อ.พนมสารคาม
อ.แปลงยาว และ อ.สนามชัยเขต มาเข้าร่วม, 19 ธันวาคม 2554

นอกจากมะม่วงฉะเชิงเทราจะมีชื่อเสียงในเรื่องคุณภาพแล้ว ยังเป็นแหล่งสร้างรายได้ที่เกี่ยวข้องกับวงจรธุรกิจมะม่วง และเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนด้วย

ปี พ.ศ.2554 จังหวัดฉะเชิงเทรามียอดขายเห็ดฟางเป็นอันดับ 1 ของภาคตะวันออก และเป็นอันดับ 2 ของประเทศรองจากจังหวัดในภาคอีสาน ซึ่งพื้นที่เพาะเห็ดขนาดใหญ่อยู่ ใน อ.สนามชัยเขต โดยกระจายตัวอยู่ในหลายชุมชนของอำเภอนี้ ได้แก่ บ.บางพะเนียง บ.อ่างทอง บ.ท่าม่วง บ.หนองกา บ.สระไม้แดง บ.หนองคล้า บ.โพธิ์ทอง บ.อ่าวเจริญ บ.หนองยาง จากการสำรวจขอข้อมูลชุมชน บ.บางพะเนียง บ.ท่าม่วง บ.สระไม้แดง ซึ่งมีประชากรรวม 522 ครอบครัว มีครอบครัวเพาะเห็ดฟางราว 260 ครัวเรือน และบ.สระไม้แดง เป็นหมู่บ้าน ที่มีครอบครัวเพาะเห็ดฟางมากที่สุดถึง 180 ครอบครัว

กว่า 16 ปี ที่มีการเพาะเห็ดฟางในพื้นที่สนามชัยเขตโดยเริ่มมานานตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2538-2539 โดยในขณะนั้นใช้ฟางข้าวเป็นวัสดุเพาะและส่วนใหญ่เพาะเพื่อเป็นอาหารของ ครอบครัวและขายในชุมชน แต่เมื่อ 8 ปีที่ผ่านมามีการเพาะเห็ดฟางมากขึ้นตามความต้องการ ของตลาดโดยมีพ่อค้าภายนอกมารับชื้อผลผลิตออกไปขายต่อ ปัจจุบันการเพาะเห็ดฟาง เป็นแบบเห็ดฟางกองเตี้ยโดยใช้กากมันสำปะหลังที่ได้จากโรงแป้งมันสำปะหลังใน จ.ฉะเชิงเทรา จ.สระแก้ว และจ.ชลบุรี เป็นวัสดุเพาะ

ผู้เพาะเห็ดฟางมักจะมีพื้นที่ทำนาในฤดูฝนจะทำนาปลูกข้าวไว้
บริโภคและขาย ในขณะเดียวกันจะหมุนเวียนไปใช้พื้นที่ดอนเพาะเห็ด
บางรายหยุดเพาะในฤดูฝนเพื่อทำนา เพราะพื้นที่นาจะเป็นที่น้ำขัง
ไม่สามารถเพาะเห็ดได้ และบางครั้งไม่สามารถหาที่ดอนสำหรับเพาะ
เห็ดได้ นอกจากนั้นชาวบ้านหลายรายในชุมชนนอกจากเป็นผู้เพาะแล้ว
ยังเป็นผู้รับชื้อเห็ดเพื่อส่งขายไปยังตลาดข้างนอก อย่างเช่นครอบครัว
ของนุชนารถ แก้วอุย จะรับชื้อเห็ดจาก บ.ท่าม่วง ครอบครัวของดวงขจร
สุระเสียง จะรับชื้อจาก บ.สระไม้แดง และยังมีพ่อค้านอกชุมชนตั้งจุด
รับชื้อถึงในพื้นที่ด้วย

สำหรับตลาดเห็ดมีกระจายอยู่ทั้งในภาคตะวันออกและตลาดใหญ่ ในกรุงเทพฯ เช่น อ.แปลงยาว อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา ตลาดใน จ. นครนายก จ.สมุทรปราการ จ.สระบุรี จ.ระยอง ส่งตรงถึงร้านอาหาร และโรงแรม ใน อ.พัทยา อ.สัตหีบ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ตลาดไท ตลาด สี่มุมเมือง การบินไทย และร้านสุกี้เอ็มเค เห็ดฟางสร้างให้เกิดรายได้ หมุนเวียนจากการชื้อ ขายราว 500,000 บาท/วัน มีผลผลิตออกสู่ ตลาดเฉลี่ยวันสะ 800-1 000 กิโลกรัม/วัน มีราคารับชื้ออยู่ที่กิโลกรัม ละ 50-60 บาท รายได้จากการเพาะเห็ดฟางของชุมชนที่นี่ต่อปราม แล้วถึง 150 ล้านบาท/ปี (คิดเฉพาะข้อมูลของ บ.บางพะเนียง บ.สระ ไม้แดง บ.ท่าม่วง และบ.อ่างทอง) นอกจากนี้การเพาะเห็ดฟางใน รูปแบบเห็ดฟางกองเตี้ยของที่นี่ยังสร้างงานและรายได้แก่คนทุกเพศ ทุกรัยในชุมชนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

¹ ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2555

THE PARTY OF

้จุดเด้น ของเห็ด*ฟ*าง

- เป็นการใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างหมุนเวียนและต่อเนื่อง
- สร้างสังคมอุดมอาชีพเพราะก่อให้เกิดการจ้างงานทุกเพศทุกวัย
- สร้างรายได้ต่อเนื่องและรวดเร็ว สร้างแรงจุงใจซึ่งแม้เป็นวัยทำงานก็ สามารถพึ่งพาอาชีพเพาะเห็ดฟางได้ เพราะรอบการเก็บผลผลิตใช้เวลาเพียง 14 วัน ก็เก็บขายได้ จึงทำให้ผู้เพาะเห็ด มีเงินสำหรับบ้านใหม่ รถยนต์ และจักร-ยานยนต์คันใหม่แล้วหลายราย
- ทำนากับเพาะเห็ดเป็นอาชีพที่เกื้อกูล
 กันเพราะจะเพาะในแปลงนาทำให้ไม่
 ทิ้งวัสดุเหลือใช้ และหมุนเวียนธาตุ
 อาหารในดินโดยไม่ต้องลงทุนเพิ่ม

<mark>จุดอ่อนไหว</mark> ของเห็ดฟาง

- วัสดุเพาะต้องไม่ปนเปื้อนสารพิษ ผู้เพาะเห็ดจึงต้องพิจารณาแหล่งที่มา ของวัสดุเพื่อมั่นใจว่าไม่มีสารพิษตกค้าง
- อุณหภูมิต้องเหมาะสม
- ต้องมีอากาศถ่ายเทเพราะเห็ดฟาง ต้องการออกซิเจนเพื่อหายใจและเติบโต
- เห็ดฟางจะดูดซับสารพิษได้ง่ายทั้ง จากมลพิษทางอากาศมลพิษที่กระจาย ลงสู่ระบบห่วงใช่อาหารนอกจากจะส่ง ผลต่อระบบผลิตโดยตรงแล้ว อาจกระทบ ผลผลิตซึ่งจะส่งผลไปยังสุขภาพของ ผู้บริโภคด้วย

"เห็ดหมุนเวียน" ทับใช[้]ประโยชน[์]ที่ดินอย[่]างคุ้มค[่]า

พื้นที่เพาะเห็ดฟางจะเป็นการหมุนเวียนการใช้ที่ดินโดยในฤดูฝนจะใช้พื้นที่ดอน เช่น ที่ดอนบริเวณสวนยางพารา ป่ายูคาลิปตัส พื้นที่ว่าง สำหรับหน้าแล้งจะย้ายลงไปเพาะใน แปลงนาและที่นาเมื่อใช้เพาะเห็ดฟางแล้วมักจะมีเชื้อไตรโคเดอร์ม่าและเชื้อคีโตเมี่ยมเพิ่ม จำนวนเข้าไปในท้องนา เชื้อเหล่านี้จะไปช่วยลดจำนวนเชื้อโรคพืชที่เกิดจากเชื้อราในท้องนา โรคพืชต่างๆ ก็จะลดลง หากร้อนขึ้นจะเป็นอันตรายต่อเห็ด

สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเพาะเห็ด คือ ความชื้น อุณหภูมิ แสง อากาศ โรคและ แมลงศัตรูพืช โดยเห็ดฟางจะเจริญเติบโตได้ดีในอุณหภูมิระหว่าง 24-40 องศาเซลเซียส แต่ถ้าต่ำกว่า 15 องศาเซลเซียส หรือสูงกว่า 42 องศาเซลเซียส เป็นอันตรายต่อการเจริญ เติบโตของเห็ด และ "อากาศ" หมายถึง ออกซิเจนสำหรับการหายใจของเห็ด หากอากาศดี ย่อมทำเติบโตได้ดี แต่ถ้าอากาศมีออกซิเจนน้อยย่อมมีผลต่อการเติบโตหรือเห็ดอาจไม่ เติบโตเลยก็เป็นได้

กว่า 50% ของชาวบ้านที่ออกไปรับจ้างนอกชุมชน กลับบ้านมาเพาะเห็ดฟาง ส่งผลให้วัสดุเพาะเห็ดฟางราคาสูงขึ้น

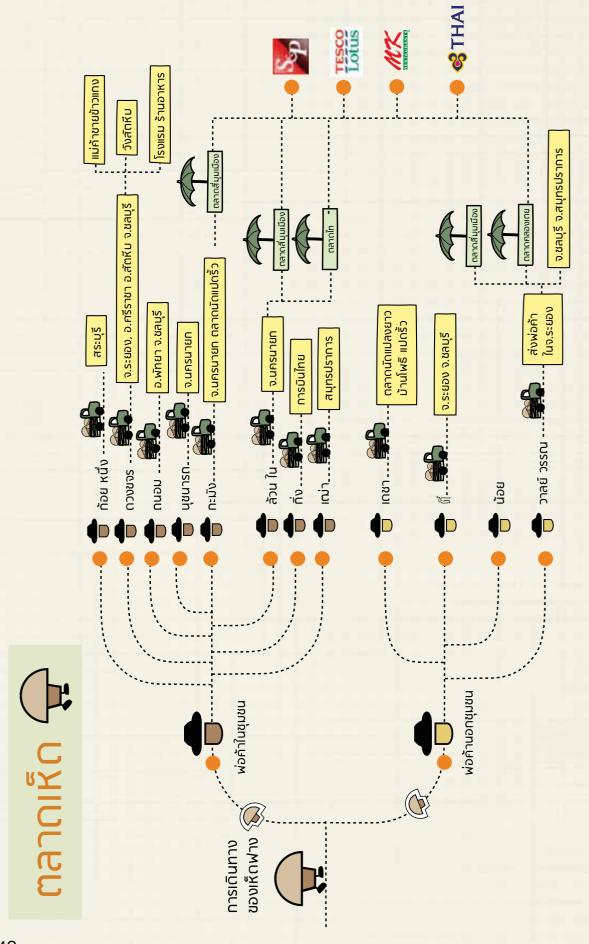

แรงงานในการเพาะเห็ดฟางจะใช้แรงงานในชุมชนโดยเริ่มจากการใช้แรงงานในครัวเรือน และช่วยเหลือกันระหว่างเครือญาติในลักษณะของการลงแขกเอาแรงกัน หากเกินกำลังก็ จะจ้างคนในชุมชนเข้ามาเพิ่ม ซึ่งธุรกิจเห็ดฟางเปิดโอกาสให้คนทุกเพศวัยตั้งแต่อายุ 5 ขวบ ไปจนถึงผู้สูงอายุ 70-80 ปี เข้ามาทำงานสร้างรายได้

ราคาให็ก ราคาซื้อขายเห็ดฟางจะแบ่งตามคุณภาพของเห็ด ซึ่งแบ่งเป็น เห็ดตูม เห็ดหัวสูง เห็ดบาน และขนาดก็มีขนาดดอกเห็ดใหญ่และเห็ดเล็ก

คุณภาพถอกเห็ด	ราคารับซื้อ	ราคาส่ง	ราคาขายปลีก
เห็บตำทูหญ่	60-70 บาท	65-75 บาท	120-130 חרט 120-130
เห็ดตูมเล็ก	50 บาท	60 บาท	70-80 บาท
เห็ดหัวสูง	50 บาท	60 חרע	70-80 חרט
เห็ดบาน	35-45 บาท	50-55 บาท	60-70 חרט 60-70

ความเสี่ยงและผลกระทบจากมลพิษจาก
โรงไฟฟ้าถ่านหินที่อาจเกิดกับเห็ดฟางกองเตี้ย คือ

- แปลงเพาะ : หากแปลงเพาะเห็ดฟางเสี่ยงที่จะได้รับมลพิษจากโรงไฟฟ้าก็จะกระทบกับ กลุ่มผู้พึ่งรายได้จากการเพาะเห็ดฟางเพียงอย่างเดียว
- การดูดซับมลพิษทางอากาศ: วัสดุเพาะเห็ดฟางสามารถดูดซับมลพิษทางอากาศได้ง่าย จึงอาจเกิดการปนเปื้อนมลพิษในวัสดุ และเห็ดฟางก็สามารถดูดซับมลพิษได้ด้วยตนเอง ซึ่งหาก มีมลพิษทางอากาศที่ร้ายแรงโดยเฉพาะมลภาวะทางอากาศจากโรงไฟฟ้าถ่านหินจะมีมลพิษ ที่ร้ายแรงปล่อยออกมา คือ สารหนู เบรีเลียม แคดเมียม โครเมียม ตะกั่ว แมงกานีส นิเกิล เรเดียม ซีลีเนียมและโลหะอื่นๆ ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สมบูรณ์ของฝุ่นอนุภาคเล็กที่ถูกปล่อย ออกมาจากโรงไฟฟ้าถ่านหินโดยตรง เห็ดฟางจะดูดซับไว้และสะสมไว้จนถึงผู้บริโภค
- วัสดุเพาะ : กากมันที่ใช้เป็นวัสดุหากมาจากโรงแป้งมันใกล้กับโรงไฟฟ้าก็มีโอกาสเสี่ยง
 ที่จะปนเปื้อนและมลพิษก็จะปนเปื้อนเข้าไปในห่วงโช่อาหาร
- อุณหภูมิที่สูงขึ้น : หากอากาศร้อนขึ้นจะกระทบเพราะว่าเห็ดฟางจะเจริญเติบโตได้ดีใน
 อุณหภูมิระหว่าง 24-40 องศาเซลเซียส แต่ถ้าต่ำกว่า 15 องศาเซลเซียส หรือสูงกว่า 42 องศา เซลเซียส เป็นอันตรายต่อการเจริบเติบโตของเห็ด
- แหล่งน้ำ : การเพาะเห็ดฟางต้องใช้น้ำอย่างสม่ำเสมอชึ่งชุมชนจะใช้น้ำจากสระ บ่อและ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ ซึ่งหากแหล่งน้ำเหล่านี้มีการปนเปื้อนสารพิษจะส่งผลต่อการเติบโต ของเห็ดฟางและอาจสะสมไปกับเห็ดฟางที่ส่งไปยังผู้บริโภคทั่วประเทศ ด้วยผลผลิตของกลุ่ม เดินทางข้ามจังหวัด ข้ามภูมิภาค กระจายตามร้านอาหารและโรงแรม

หากต้องปรับมาเพาะเห็ดฟางแบบโรงเรือน ใช้น้ำบาดาล ต้นทุนการผลิตจะสูงขึ้นและ การขุดน้ำบาดาลก็มีข้อจำกัดคือไม่สามารถกระจายน้ำไปถึงสมาชิกทุกคนที่จะสร้างโรงเรือนได้

อาหาร-ด่านหิน

จุดตัดการพัฒนาบนพื้นที่เกษตรกรรม พนมสารคาม-สนามชัยเขต

(รายงานการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพชุมชนจากโรงไฟฟ้าถ่านหิน กรณีโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อน 600 เมกะวัตต์ จังหวัดฉะเชิงเทรา)

พิมพ์ครั้งที่ 1 มิถุนายน 2555

ที่ปรึกษา นพ.วิพุธ พูลเจริญ นพ.อำพล จินดาวัฒนะ บรรณาธิการ สมพร เพ็งคำ เรียบเรียง ขนิษฐา แช่เอี้ยว คณะวิจัยเอชไอเอชุมชน

คณะวจยเอชเอเอชุมชน
กอบมณี เลิศพิชิตกุล โครงการคุ้มครองวิถีชีวิตบนพื้นที่เกษตรกรรมชั้นดี บางคล้า-คลองเชื่อน
กัญจน์ ทัตติยกุล โครงการคุ้มครองวิถีชีวิตบนพื้นที่เกษตรกรรมชั้นดี บางคล้า-คลองเชื่อน
ครรชิต เข็มเฉลิม เครือข่ายวนเกษตร
คำพัน สุพรม เครือข่ายเกษตรทางเลือกจังหวัดฉะเชิงเทรา
เชิญ จันทร์เจ็ก อาสาสมัคร
นันทวัน หาญดี ผู้ประสานงานโครงการพัฒนาชนบทแควระบมสียัด
และผู้ประสานงานเครือข่ายเกษตรทางเลือกจังหวัดฉะเชิงเทรา
พลูเพ็ชร สีเหลืองอ่อน มูลนิธิส่งเสริมทรัพยากรมนุษย์เพื่อพัฒนาชุมชน
ภญ.กนกวรรณ ฐิติรัฐอมรกิจ รพ.สนามชัยเขต
ภญ.ศิริพร จิตรประสิทธิศิริ รพ.สนามชัยเขต

ยุพิน คะเสนา ประธานกลุ่มเกษตรอินทรีย์ อ.สนามชัยเขต โยธิน มาลัย เครือข่ายเกษตรทางเลือกจังหวัดฉะเชิงเทรา วันชัย ฤทธิ์ลิชิต ผู้ประสานงานโครงการค่ายห้วยน้ำใส-สวนพลังชีวิต ศักดิ์ชัย ชาตาดี เครือข่ายวนเกษตร

เอื้องฟ้า ช้ำเกตุ เครือข่ายเกษตรทางเลือกจังหวัดฉะเชิงเทรา ประสานงาน รัตนา เอิบกิ่ง ฐนิตา สุวรรณกิตติ สุนันทา ปินะทาโน ภาพประกอบโดย ตะวัน พงษ์แพทย์ เริงฤทธิ์ คงเมือง โยธิน มาลัย

เครือข่ายเกษตรทางเลือก จังหวัดฉะเชิงเทรา

และโครงการคุ้มครองวิถีชีวิตบนพื้นที่เกษตรกรรมชั้นดี บางคล้า-คลองเชื่อน

ศิลปกรรม ทิพาพร ติระธนะพิบูลย์

หนังสือเล่มนี้ใช้ฟอนต์ RSU: ทิวากร นาวารัตน์ TEPC ChulaNarak: จักรินทร์ สิงห์หนู
Laiiji RuDuuRon: exa-studio.com/layiji ขอบคุณผู้ออกแบบฟอนต์ทุกท่านที่สร้างสรรค์ผลงาน
อันเป็นประโยชน์ต่อการพิมพ์และอนุญาตให้เผยแพร่ในสื่อสาธารณะโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย
จัดพิมพ์โดย ศูนย์ประสานงานการพัฒนาระบบและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ
สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) อาคารสุขภาพแห่งชาติ ชั้น 3 88/39 หมู่ 4
ถ.ติวานนท์ 14 ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000 โทรศัพท์ 02-832-9000 โทรสาร 02-832-9002
เว็บไซต์ www.nationalhealth.or.th และ www.thia.in.th อีเมล์ contact_hia@nationalhealth.or.th
พิมพ์ที่ บริษัท ออฟเซ็ทพลัส จำกัด 95/39 หมู่ 8 ซ.สุขสวัสดิ์ ต.ในคลองบางปลากด
อ.พระสมุทรเจดีย์ จ.สมุทรปราการ 10290 โทรศัพท์ 02-461-2161-4 โทรสาร 02-461-2165

